

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

จากการวิจัยเรื่อง “มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน” ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยใน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทาง
พลศึกษา จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด องค์ความรู้ทางพลศึกษา นำไปจัดทำเป็น
ข้อคำถามของเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา และ
รายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถ
สาระการเรียนรู้พลศึกษา การนำเสนอผลการศึกษาความคิดเห็นและข้อวิจารณ์

ตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ
การประเมินมาตรฐานความสามารถและนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐาน
ความสามารถ สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติและข้อวิจารณ์

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทาง
พลศึกษา จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด องค์ความรู้ทางพลศึกษา นำไปจัดทำเป็น
ข้อคำถามของเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับ
การศึกษาระดับพื้นฐาน โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

2. ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ทางพลศึกษามาสังเคราะห์โดยจัดรวมสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่มีเนื้อหา รายละเอียดที่เหมือนกัน ใกล้เคียงกัน สรุปรวมเข้าด้วยกัน
3. นำผลการสังเคราะห์สรุปองค์ความรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน นำไปสร้างแบบสอบถามของเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1

ผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จำนวน 27 แหล่งข้อมูล ซึ่งนำมาจำแนกตามแหล่งข้อมูลและผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามแหล่งศึกษาค้นคว้า

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
1. ICHPER.SD&UNESCO (www.ichpersd.org/i/global.html)	● การเคลื่อนไหว - รูปแบบต่าง ๆ ของการเคลื่อนไหว - หลักการเรียนรู้ และทักษะกลไก - การเคลื่อนไหวอย่างกระฉับกระเฉง ● สมรรถภาพทางกาย - สมรรถภาพเพื่อสุขภาพ ● ความรับผิดชอบ - ความรับผิดชอบส่วนบุคคลในสภาพแวดล้อมทางพลศึกษา - ความรับผิดชอบในสังคมในสภาพแวดล้อมทางพลศึกษา ● ความแตกต่างระหว่างบุคคล - ยอมรับความแตกต่างของบุคคล - ความสามารถในการพัฒนาให้เท่าเทียมกัน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้	
	● กิจกรรมทางกาย	- กิจกรรมที่นำไปสู่ความสนุกสนาน - กิจกรรมที่ทำท่าย - กิจกรรมที่นำไปสู่การแสดงออก - การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2. DoDEA ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://dodea.org/dfdt.)	● การเคลื่อนไหว	● ทักษะการเคลื่อนไหว - ทักษะกลไกการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - ทักษะกลไกการเคลื่อนไหวเฉพาะ - การประยุกต์ใช้ทักษะกลไกการเคลื่อนไหว ● แนวคิดการเคลื่อนไหว - ทักษะกลไกและรูปแบบ - กฎความปลอดภัยและกลยุทธ์ - ศัพท์เฉพาะ กฎ และกลยุทธ์ - อุปกรณ์และสถานที่ - การนำแนวคิดไปใช้ ● เจตคติเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว - การพัฒนาทักษะกลไก รูปแบบเพื่อผลการปฏิบัติที่มีคุณภาพของตน
	● กิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย	● ทักษะด้านกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย - กิจกรรมทางกายในชีวิตประจำวัน - สมรรถนะด้านสมรรถภาพทางกายส่วนบุคคล

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- การประเมินสมรรถภาพทางกาย ● แนวคิดด้านกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย - ธรรมชาติและผลที่จะได้รับ - การพัฒนาและประเมินสมรรถภาพทางกาย - การควบคุมการหายใจและภาวะตึงเครียด - สภาพ การจัดการกับน้ำหนักและรายละเอียดสุขภาพ - ความปลอดภัยการปฐมพยาบาลและการป้องกัน การบาดเจ็บ ● เจตคติด้านกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย - การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอ - จรรยาบรรณเพื่อสุขภาพและความสมบูรณ์
● ความรับผิดชอบส่วนบุคคลและการพัฒนาสังคม	● ทักษะการพัฒนาตนเองและสังคม - ความปลอดภัยและการจัดการกับตนเอง - ความมีน้ำใจนักกีฬาและการทำงานเป็นทีม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- ทักษะการใช้ข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร และทักษะการคิด เกี่ยวกับการ เคลื่อนไหว กิจกรรม ทางกาย และ สมรรถภาพทางกาย ● แนวคิดการ พัฒนาตน - ประวัติและ วัฒนธรรมของ วิชาชีพพลศึกษา กับการพลศึกษา ● เจตคติการ พัฒนาตน - ความเป็นอันเดียวกัน และความแตกต่าง - และสังคม - ความสนุกสนาน เฮฮา และทำท่าย - การแสดงออก และ การมีสุนทรียภาพ
3. รัฐ Missouri ประเทศ สหรัฐอเมริกา (http://www.dese.mo.gov/ divimprove/curriculum/ frameworks/hthphys.htm)	● การเคลื่อนไหว ของมนุษย์และ การปฏิบัติ ● กิจกรรมทางกาย และการอยู่ดีมี สุขในชีวิต - ทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวและเกม - ทักษะกีฬาและกิจกรรมยามว่าง - จังหวะและการเดินรำ - หลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ - สมรรถภาพทางกายของบุคคล - ความรับผิดชอบของบุคคล และ พฤติกรรมทางสังคมในการเข้าร่วม กิจกรรมทางกาย - การป้องกันการบาดเจ็บ การรักษา และ ฟื้นฟู

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้	
4. รัฐ New Jersey ประเทศ สหรัฐอเมริกา (http://www.state.nj.us/njded/cccs/index.html)	● แนวคิดและทักษะการเคลื่อนไหวและกิจกรรมทางกายเพื่อชีวิต ● แนวคิดสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	- แนวคิดการเคลื่อนไหว - ทักษะการเคลื่อนไหว - กิจกรรมทางกาย (เกม กีฬา และกิจกรรมนันทนาการ) - การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย - หลักสูตรวิชา หลักการเคลื่อนไหวและจิตวิทยาเพื่อนำไปสู่การฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางกายของตนเอง - องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - กิจกรรมสมรรถภาพทางกายเพื่อชีวิตที่สมบูรณ์
5. รัฐ Utah ประเทศสหรัฐ อเมริกา (http://www.uen.org/core/core?course Num/7560)	● การร่วมมือสมาชิกในกลุ่ม ห้อง หรือทีม ● บอกประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย ● รู้สึกถึงผลที่เกิดกับร่างกายอันเนื่องมาจากกิจกรรมทางกาย ● กิจกรรมทางกายที่สนุกสนาน ● การสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ● ระดับสมรรถภาพของบุคคล	
6. รัฐ South Dakota ประเทศ สหรัฐอเมริกา (www.edstandards.org/su/health.html)	● ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ● กิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย	- รูปแบบการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่อยู่กับที่ และยกขึ้น - แนวคิดตามหลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว - ทักษะการเคลื่อนไหว - การประเมินทักษะการเคลื่อนไหว - กิจกรรมทางกายเพื่อสมรรถภาพทางกายที่ดี - กิจกรรมทางกายเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	● พฤติกรรมส่วนตนและสังคม - ความรับผิดชอบและเคารพตนเอง - พฤติกรรมในสังคม - คุณค่าและศักยภาพของบุคคลในกิจกรรมกลุ่ม ● การมีส่วนร่วม - การสร้างความสนุกสนาน ร่าเริงในกิจกรรมทางกาย - ความท้าทายในกิจกรรมทางกาย - การมีส่วนร่วมในสังคมและการจ้างงาน
7. รัฐ West Virginia ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.educationworld.com/Standard/state/wv/index.shtml#physical)	● ความปลอดภัย (การป้องกันการบาดเจ็บ, ความรับผิดชอบขณะฝึก) ● การมีสุขภาพดี (สมรรถภาพเพื่อสุขภาพที่ดี) ● กิจกรรมทางกาย (การเคลื่อนไหว เกม กีฬา) ● การเคลื่อนไหวและการพัฒนากิจกรรมเข้าจังหวะ ● การพัฒนาทักษะกลไก ● การพัฒนาทักษะสังคม (ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม การทำงานร่วมกัน) ● คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี
8. รัฐ South Carolina ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.ed.sc.gov/agency/offices/cso/pe)	● รูปแบบต่าง ๆ ของการเคลื่อนไหว ● แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ● หลักการเรียนรู้และพัฒนาทักษะกลไก ● การดำเนินชีวิตด้วยร่างกายที่กระฉับกระเฉง ● สมรรถภาพทางกาย ● ความรับผิดชอบส่วนตน ● พฤติกรรมในสังคมกับเป้าหมายกิจกรรมทางกาย ● ความสนุกสนาน ความท้าทาย การแสดงออก การมีส่วนร่วมในสังคม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
9. รัฐ Oregon ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.co.ed.org/sm cnws/standards.html.)	● ความรู้ทักษะกลไกต่าง ๆ ● กิจกรรมทางกายชนิดต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน ● กิจกรรมนันทนาการ ● แนวคิดการเคลื่อนไหวและการประยุกต์ใช้ ● กฎ กติกา ของกิจกรรมทางกายชนิดต่าง ๆ ● กลยุทธ์ของกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ● ความรู้เกี่ยวกับชีวิตที่ทำให้ร่างกายกระฉับกระเฉง ● สมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพเพื่อสุขภาพ ● ทักษะทางสังคม พฤติกรรมที่ดี ● ความแตกต่างระหว่างบุคคล ● ความปลอดภัยในกิจกรรมการเคลื่อนไหว ● ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่มีผลต่อเกม กีฬา การเล่น และการเดินร่า
10. รัฐ Delaware ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.doe.state.de. us/standard/physical Education/standards.html.)	● สรีระวิทยาการออกกำลังกาย ● จีวกลศาสตร์ ● การเรียนรู้ทางกลไก ● จิตวิทยาสังคม ● การจัดการกับตนเอง ● พฤติกรรมทางกายที่กระฉับกระเฉง ● รูปแบบการเคลื่อนไหว
11. รัฐ Maine ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.educationwor ld.com/standards/state/me /page2.shtml#physical)	● สมรรถภาพทางกาย ● ทักษะกลไก ● ความรับผิดชอบ และพฤติกรรมสังคม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
12. รัฐ New York ประเทศ สหรัฐอเมริกา (http://www.educationworld.com/standards/state/ny/page2.shtml#physical)	● สมรรถภาพทางกาย - ทักษะกลไก - กิจกรรมทางกาย - กิจกรรมทางกีฬา - สมรรถภาพส่วนบุคคล - สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ● ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อม - ความรับผิดชอบ - พฤติกรรมในสังคม - ความสนุกสนาน - ความท้าทาย - การแสดงออก - การสื่อสาร - หลักความปลอดภัยในการเล่น ● การจัดการแหล่งทรัพยากร - การจัดหาทรัพยากรในชุมชนเพื่อกิจกรรมทางกาย - โอกาสในอาชีพทางพลศึกษา กีฬา และสมรรถภาพทางกาย
13. รัฐ Colorado ประเทศ สหรัฐอเมริกา (http://www.cde.state.co.us/index_standaccess.htm)	● ทักษะกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ● ทักษะทางกีฬาต่าง ๆ - ทักษะการเคลื่อนไหว - กรอบแนวคิดการเคลื่อนไหว - การเคลื่อนไหวเพื่อการเล่นเกมกีฬาต่าง ๆ - กฎ กติกา กีฬา แต่ละชนิด ● สมรรถภาพทางกาย - สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - สมรรถภาพทางทักษะกลไก - สมรรถภาพเพื่อการอยู่ดีมีสุข

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- โปรแกรมสมรรถภาพส่วนบุคคล ● ความรู้และองค์ประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย - หลักความปลอดภัย - กิจกรรมพลศึกษาตามวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ศีลธรรมของชาติ - กฎ กติกา และกลยุทธ์ของกิจกรรมทางกาย - ความรู้ด้านชีวกลศาสตร์ - เทคโนโลยีของกิจกรรมทางกายและกีฬา
14. รัฐ Texas ประเทศสหรัฐอเมริกา http://www.tea.state.tx.us/rules/tac/ah116.html#ss1161	● การเคลื่อนไหว ● กิจกรรมทางกายและสุขภาพ (เกม กีฬาบุคคล กีฬาทีม ความปลอดภัยในการเล่น สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ) ● การพัฒนาทางด้านสังคม (พฤติกรรมในสังคม ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม)
15. รัฐ Indiana ประเทศสหรัฐอเมริกา http://www.state.mcme.us/education/Ines/hpe.html	● สมรรถภาพทางกาย - สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - สมรรถภาพทางกลไก - กิจกรรมทางกาย - สรีระวิทยาการออกกำลังกาย ● ทักษะกลไก - แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว - ทักษะการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ● การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลและในสังคม - ความร่วมมือ - การสื่อสาร - การมีส่วนร่วม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
16. รัฐ Arizona ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.adc.state.az.us/standard/health/physicalRationale.html .)	● ทักษะการเคลื่อนไหว และทักษะกลไก ● หลักการ แนวคิดกิจกรรมทางกายและข้อมูลข่าวสารของกิจกรรมทางกาย ● การดำเนินชีวิตที่กระฉับกระเฉงและการมีบุคลิกภาพทางกายที่ดี ● พฤติกรรมส่วนตนและกลุ่ม (ความปลอดภัย การปฏิบัติตามกฎ กติกา ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม การมองโลกในแง่ดี) ● ความแตกต่างระหว่างบุคคล (วัฒนธรรม ทักษะกลไก ความบกพร่อง) ● ทักษะด้านการจัดการ (การจัดการกับตนเอง ความสนุกสนานชีวิตที่มีสุข)
17. รัฐ Wisconsin ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.dpi.state.wi.us)	● ผู้วิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉง - กิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ - สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - ข้อมูลข่าวสารเพื่อชีวิตที่กระฉับกระเฉง - การออกแบบโปรแกรมสมรรถภาพทางกายเฉพาะบุคคล ● การพัฒนาทักษะทางกาย - กิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบต่างๆ - ทักษะเคลื่อนไหวเฉพาะอย่าง - กฎ กติกา และกลยุทธ์ในกิจกรรมทางกาย ● การเรียนรู้ทักษะ - ทักษะกลไกเฉพาะชนิด - กิจกรรมทางกายและกีฬา - ข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมพัฒนากิจกรรมเฉพาะ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- การเคลื่อนไหวขั้นสูงและเกมต่าง ๆ - การบูรณาการหลักการ ความรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถเฉพาะตน - กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน - กิจกรรมทางกายที่มีความหมายกับตนเอง - ประโยชน์กิจกรรมทางกายต่อการเข้าร่วมสังคม
18. รัฐ Maryland ประเทศสหรัฐอเมริกา (www.marylandpublicschools.org/MSDE/division/instruction/physical-education.htm)	● แนวคิดการเคลื่อนไหว ● ทักษะการเคลื่อนไหว ● การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่อยู่กับที่ ประกอบอุปกรณ์ การเคลื่อนไหวคนเดียว/กับกลุ่ม ● สมรรถภาพทางกาย ● ความรู้ ทักษะ กลไก และกลยุทธ์ ความปลอดภัยในการเล่น ● โปรแกรมสมรรถภาพส่วนตน ● หลักการเกี่ยวกับสมรรถภาพ ● กิจกรรมทางกาย ● การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย สมรรถภาพ การเคลื่อนไหว ● สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ● ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ จิตวิญญาณ การแข่งขัน ความร่วมมือ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
19. รัฐ Ontario ประเทศแคนาดา (http://www.edu.gov.on.ca/eng/document/curriculum/curricul.html)	● การเคลื่อนไหวของมนุษย์ - โครงสร้างและหน้าที่ของร่างกายมนุษย์ - กลไกทางชีววิทยา - การเรียนรู้ทางกลไก - ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - เทคโนโลยีการเคลื่อนไหว ● สมรรถภาพทางกายและวิถีชีวิต - องค์ประกอบของสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ - องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก - การวัดสมรรถภาพทางกาย - สมรรถภาพทางกายต่อการมีชีวิตที่มีสุข ● การเข้าร่วมอย่างเข้มข้น - กิจกรรมทางกาย - ความปลอดภัย - ทักษะการดำรงชีวิต
20. เมือง Manitoba ประเทศแคนาดา (http://www.edu.gov.mb.ca/k12/cur/physh/th/curriculum.html)	● การเคลื่อนไหว - ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - การพัฒนาทักษะ - หลักกลไกการเคลื่อนไหว - แนวคิดการเคลื่อนไหว - กฎ กติกา - กลยุทธ์ของเกม กีฬา - การเล่นเกม และการเล่นอย่างยุติธรรม - การเคลื่อนไหวในการทำงาน - การเคลื่อนไหวในกิจกรรมเข้าจังหวะต่าง ๆ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	● การจัดการสมรรถภาพทางกาย - องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย - ประโยชน์ของสมรรถภาพทางกาย - สรีระวิทยาการออกกำลังกาย - หลักการฝึกปฏิบัติ - องค์ประกอบด้านการจิตใจ - การมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง - การแปลผลและวิเคราะห์สมรรถภาพทางกาย ● ความปลอดภัย - ความปลอดภัยในกิจกรรมทางกาย - ความปลอดภัยในการออกกำลังกาย - ความปลอดภัยของอุปกรณ์สถานที่ เครื่องแต่งกาย - การป้องกันและดูแลการบาดเจ็บ - การป้องกันเหตุรุนแรง - การปฐมพยาบาลในกิจกรรมทางกาย และวิถีชีวิตเพื่อสุขภาพ
21. เมือง Alberta ประเทศแคนาดา (www.education.gov.ab.ca/k-12/curriculum/by subject/physed/default.asp)	● กิจกรรมการเคลื่อนไหว - ทักษะพื้นฐาน (เคลื่อนที่อยู่กับที่ ประกอบอุปกรณ์) - ทักษะพื้นฐานกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เดินร่ำ เกม ยิมนาสติก กิจกรรมบุคคล

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	● ผลประโยชน์กิจกรรมทางกาย - องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย - รูปลักษณ์ของร่างกาย - การอยู่ดีมีสุข ● สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น - ความตั้งมั่นพยายาม - การเล่นที่ยุติธรรม - ผู้นำ - การทำงานเป็นทีม ● วิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉง - ความตั้งมั่นพยายาม - ความปลอดภัย - ความท้าทาย/เป้าหมาย - การดำเนินชีวิตที่กระฉับกระเฉง
22. ประเทศออสเตรเลีย (http://www.eddept.wa.edu.au/Centoff/outcomes/index.html)	● ทักษะสำหรับกิจกรรมทางกาย - ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - กิจกรรมทางกายตามกฎ กติกา - การเล่นเกม กีฬา และการเดินร่า ● ทักษะการจัดการกับตนเอง - การจัดการตนเองเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย - การสร้างความคุ้นเคยกับกิจกรรมทางกาย - การประเมินความสามารถของตนเองเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ● ทักษะระหว่างบุคคล - ทักษะการสื่อสารในสถานการณ์กิจกรรมทางกาย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
23. รัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย (www.vca.vic.edu.au/csfe/hp/kohp.asp)	- ภาวะการเป็นผู้นำขณะประกอบกิจกรรมทางกาย - การทำงานร่วมกันเป็นทีม - การสร้างความสัมพันธ์ในภาวะสถานการณ์กลุ่มและสังคม • การเคลื่อนไหวและกิจกรรมทางกาย - แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - รูปแบบต่าง ๆ ของการเคลื่อนไหว - รูปแบบของการประสานสัมพันธ์ในการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ - ประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย - ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติในกิจกรรมทางกาย - แนวคิดการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายด้านชีววิทยา สังคม และวัฒนธรรม
24. รัฐ Western Australia ประเทศออสเตรเลีย (http://www.eddept.western.edu.au/centoff/outcomes/index.asp)	• ความรู้และความเข้าใจ - แนวคิดด้านกิจกรรมทางกาย - กิจกรรมทางกายเพื่อวิถีชีวิตที่แข็งแรง • เจตคติและค่านิยม - การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- การเล่นด้วยความเป็นธรรมชาติ - การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ - การทำงานร่วมกันเป็นทีม ● ทักษะสำหรับกิจกรรมทางกาย - ทักษะและกลวิธีการเคลื่อนไหว - ทักษะและกลวิธีในการเล่น การเล่นเกม กีฬา เต้นรำ และการทำงาน ● ทักษะระหว่างบุคคล - ทักษะการสื่อสารเพื่อการดำเนินชีวิตที่แข่งขัน - ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น - ทักษะการให้ความร่วมมือ - ทักษะการเป็นผู้นำ - ทักษะการประนีประนอม
25. ประเทศนิวซีแลนด์ (www.minedu.govt.nz/web/downloadable/d13511-v1/healthpe.pdf)	● ทักษะส่วนบุคคลและพัฒนากายทางกาย - การเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคล - การประกอบกิจกรรมทางกาย - ความปลอดภัยและการจัดการกับความเสี่ยง ● แนวคิดการเคลื่อนไหวและทักษะกลไก - ทักษะการเคลื่อนไหว - ศักยภาพทางกาย - วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว - ปัจจัยสังคมและวัฒนธรรม ● ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล - ทักษะต่าง ๆ ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
26. ประเทศอังกฤษ (http://www.ncaction.org.uk/subjects/pe/levels.htm)	● ทักษะการเคลื่อนไหวอย่างง่าย ● ทักษะการเคลื่อนไหวที่คล่องแคล่วว่องไว ● การเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะออกกำลังกาย ● การทำงานรายบุคคล เป็นทีม และความปลอดภัย ● กลยุทธ์ ยุทธวิธี กิจกรรมที่เหมาะสมแต่ละบุคคล ● บทบาทผู้นำ ผู้ตาม ● กิจกรรมเพื่อสุขภาพ ● การออกกำลังกายเพื่อชีวิต ● กฎ กติกา การแข่งขันเกมกีฬาต่าง ๆ
27. ประเทศไทย (http://www.academic.sbec.go.th)	● การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย เกม กีฬาไทย และกีฬาสากล - ทักษะ การเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬาไทย กีฬาสากล - พื้นฐานทักษะกลไกสู่การเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย เกม และกีฬาไทย กีฬาสากล - การเล่นกีฬาประเภทบุคคล ทีม กิจกรรมนันทนาการ และการทำงานต่าง ๆ ● การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย - การออกกำลังกาย เล่นกีฬา และกิจกรรมนันทนาการเพื่อสุขภาพ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - การทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - การพัฒนา ปรับปรุง และสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - การพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก

2. ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ทางพลศึกษามาทำการสังเคราะห์ โดยพิจารณาสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่มีสาระเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน หรือเมื่อพิจารณาแล้วสามารถ นำมารวมเข้าเป็นสาระย่อยได้ก็จะนำมารวมเข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถสังเคราะห์การเรียนรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานได้ 26 หัวข้อ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์สาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ICHPER.SD & UNESCO	DODEA	MISSOURI	NEW JERSEY	UTAH
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			✓		✓	
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย		✓	✓			
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้		✓	✓	✓	✓	
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา			✓	✓		
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว					✓	
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย			✓	✓		✓
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว						
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว		✓	✓			
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย					✓	
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี		✓		✓	✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ						✓
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุง สมรรถภาพส่วนบุคคล			✓	✓		✓
13. การจัดการกับความเครียดที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย			✓			
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย				✓	✓	
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตนสังคม ต่อสมรรถภาพ			✓			
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา			✓			
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา					✓	
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน				✓	✓	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ICHPER.SD &UNESCO	DODEA	MISSOURI	NEW JERSEY	UTAH
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทาง การศึกษาและการเล่นต่าง ๆ			✓	✓		
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสุขสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก		✓	✓	✓	✓	✓
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพ ทางการศึกษา			✓			
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา			✓			
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและ การทำงานร่วมกัน		✓	✓			✓
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และของกลุ่ม				✓		
25. ความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม		✓		✓		
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี						

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้า	SOUTH DAKOTA	WEST VERGINIA	SOUTH COROLINA	OREGON	DELAWARE
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว	✓				
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย	✓				
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้	✓	✓			
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา					
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว	✓				
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย	✓				
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว					
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว					
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย					
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี	✓	✓			
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ	✓				
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุง สมรรถภาพส่วนบุคคล					
13. การจัดการกับความเสี่ยงที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย		✓			
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	✓				
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตน สังคม ต่อสมรรถภาพ				✓	
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา					
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา		✓			
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน				✓	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	SOUTH DAKOTA	WEST VERGINIA	SOUTH COROLINA	OREGON	DELAWARE
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทางการ กีฬาและการเล่นต่าง ๆ		✓	✓			
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก		✓	✓	✓	✓	
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพทาง การกีฬา						
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา					✓	✓
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและ การทำงานร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และของกลุ่ม		✓	✓	✓	✓	✓
25. ความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม		✓	✓	✓	✓	✓
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี						✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	MAINE	NEW YORK	COLORADO	TEXAS	INDIANA
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว				✓	✓	✓
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย				✓	✓	✓
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการ เคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้		✓	✓		✓	✓
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะใน กิจกรรมทางกาย เกม กีฬา				✓	✓	
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ เคลื่อนไหว				✓	✓	
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย						
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับ การเคลื่อนไหว						
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพ ของการเคลื่อนไหว						

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	MAINE	NEW YORK	COLORADO	TEXAS	INDIANA
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย		✓				✓
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี		✓	✓	✓	✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ				✓		✓
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุง สมรรถภาพส่วนบุคคล			✓	✓		
13. การจัดการกับความเสี่ยงที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย			✓	✓		
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย						✓
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตน สังคม ต่อสมรรถภาพ						
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา						
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา						
18. ทักษะ กลยุทธ์ ทักษะในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน			✓	✓	✓	
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทางการกีฬาและการเล่นต่าง ๆ				✓		
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ทำลาย และเพื่อการแสดงออก			✓	✓	✓	✓
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพทางการกีฬา			✓	✓		✓
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา		✓		✓		✓
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและการทำงานร่วมกัน		✓		✓	✓	
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และของกลุ่ม		✓		✓	✓	✓
25. ความรับผิดชอบ ข้อสัดข้ต่อตนเองและทีม		✓	✓	✓	✓	✓
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี		✓	✓	✓	✓	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้า	ARIZONA	WISCONSIN	MARYLAND	ONTARIO (CANADA)	MONITOBA (CANADA)
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			✓		✓
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย	✓	✓	✓	✓	✓
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้	✓	✓	✓	✓	✓
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา		✓	✓		✓
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว				✓	
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย				✓	✓
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว					
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว		✓	✓		✓
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย					✓
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี	✓	✓	✓	✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ		✓		✓	
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุงสมรรถภาพส่วนบุคคล	✓	✓	✓		✓
13. การจัดการกับความเครียดที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย				✓	
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย			✓		
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตนสังคม ต่อสมรรถภาพ		✓			
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา	✓		✓	✓	✓
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา	✓				
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน	✓	✓	✓		✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ARIZONA	WISCONSIN	MARYLAND	ONTARIO (CANADA)	MONITOBA (CANADA)
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทาง การกีฬาและการเล่นต่าง ๆ			✓			
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก		✓	✓	✓	✓	
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพ ทางการกีฬา		✓	✓			
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา		✓		✓	✓	
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและ การทำงานร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และ ของกลุ่ม		✓		✓	✓	
25. ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและ ทีม		✓	✓	✓	✓	
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี		✓	✓			

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้า	ALBERTA (CANADA)	AUSTRALIA	VICTORIA (AUSTRALIA)	WESTERN (AUSTRALIA)	NEWZELAND
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			✓		✓
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย	✓	✓	✓	✓	
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้			✓		✓
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา	✓			✓	
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว					✓
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย					✓
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว					✓
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว					
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย					
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี	✓			✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ	✓			✓	✓
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุงสมรรถภาพส่วนบุคคล	✓	✓			
13. การจัดการกับความเสี่ยงที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย					✓
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย					
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตน สังคม ต่อสมรรถภาพ	✓	✓	✓		
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา	✓				

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้า	ALBERTA (CANADA)	AUSTRALIA	VICTORIA (AUSTRALIA)	WESTERN (AUSTRALIA)	NEWZELAND
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา					
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน	✓	✓	✓	✓	
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทาง การกีฬาและการเล่นต่าง ๆ					
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก	✓	✓	✓		✓
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพ ทางการกีฬา				✓	
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา				✓	
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคล และการทำงานร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และ ของกลุ่ม	✓	✓	✓	✓	✓
25. ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง และทีม	✓	✓	✓	✓	✓
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	✓	✓		✓	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ENGLAND	ประเทศไทย
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			✓
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย		✓	✓
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้		✓	✓
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา			✓
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว			✓
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย		✓	✓
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว			✓
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย			✓
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี		✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ		✓	✓
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุง สมรรถภาพส่วนบุคคล			✓
13. การจัดการกับความเครียดที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย		✓	✓
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย		✓	✓
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตัว สังคม ต่อสมรรถภาพ			
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา		✓	✓
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา			
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน		✓	✓
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทางการกีฬาและการเล่นต่าง ๆ			✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ENGLAND	ประเทศไทย
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก			✓
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพทางการกีฬา			
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา			✓
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและการทำงานร่วมกัน		✓	✓
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และของกลุ่ม		✓	✓
25. ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม		✓	✓
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี		✓	✓

3. ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์มาสรุปกรอบแนวคิดเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจำแนกเป็นสาระหลักและสาระย่อย ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 กรอบแนวคิดสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตาม สาระหลักและสาระย่อย

สาระหลัก	สาระย่อย
1. แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายมนุษย์	1.1 ระบบของร่างกาย พัฒนาการและกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ 1.2 ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว 1.3 ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์ 1.4 หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว 1.5 หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวและการประยุกต์ใช้ 1.6 กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว 1.7 รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย 1.8 คุณทริยภาพด้านการเคลื่อนไหว

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สาระหลัก	สาระย่อย
2. สมรรถภาพทางกาย	2.1 สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 2.2 สมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะ 2.3 การประเมิน วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริม สมรรถภาพ ส่วนตนและสังคม
3. กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ	3.1 กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี 3.2 ทักษะ กลยุทธ์ กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเล่น และแข่งขันกีฬาต่าง ๆ 3.3 กิจกรรมการละเล่นตามประเพณี วัฒนธรรมในชุมชนและ สังคม 3.4 กิจกรรมทางกายเพื่อนันทนาการ (ความสนุกสนาน ทำทาย กล้าแสดงออก)
4. การพัฒนาทีม	4.1 การทำงานร่วมกัน 4.2 การเคารพกฎ กติกา ส่วนตนและของกลุ่ม 4.3 ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม 4.4 การเป็นผู้นำ ผู้ตาม 4.5 ความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัยนำกรอบแนวคิดสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานในสาระหลักและสาระย่อยไปสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 17 คน โดยแยกเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา จำแนกตามกลุ่ม

ลำดับที่	ผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน	ร้อยละ
1	อาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา	4	23.53
2	ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	29.41
3	ศึกษานิเทศก์	4	23.53
4	ผู้เชี่ยวชาญ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4	23.53
รวม		17	100

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา (สาระหลักและสาระย่อย) สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้พลศึกษา	เห็นด้วย	เห็นด้วย (แต่ขอปรับปรุง เพิ่มเติม)	ไม่เห็นด้วย
1. แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายมนุษย์	88.24	11.76	-
1.1 ระบบของร่างกาย พัฒนาการและกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์	88.24	5.88	5.88
1.2 ความคิดเห็นรวมข้อคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว	88.24	5.88	5.88
1.3 ปัจจัยแวดล้อมทางด้านสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์	94.12	5.88	-
1.4 หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว	94.12	5.88	-
1.5 หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวและการประยุกต์	100	-	-
1.6 กฎ กติกาและความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว	88.24	5.88	5.88
1.7 รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย	100	-	-
1.8 คุณทริยภาพด้านการเคลื่อนไหว	94.12	5.88	-
2. สมรรถภาพทางกาย	100	-	-
2.1 สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	100	-	-
2.2 สมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะ	94.12	5.88	-
2.3 การประเมิน วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริมสมรรถภาพส่วนตนและสังคม	88.24	5.88	5.88

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้พลศึกษา	เห็นด้วย	เห็นด้วย (แต่ขอปรับปรุง เพิ่มเติม)	ไม่ เห็นด้วย
3. กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ	88.24	11.76	-
3.1 กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มี สุขภาพดี	100	-	-
3.2 ทักษะ กลยุทธ์ กฎ กติกา และความปลอดภัย ในการเล่นและแข่งขันกีฬาต่าง ๆ	88.24	5.88	5.88
3.3 กิจกรรมการละเล่นตามประเพณี วัฒนธรรมใน ชุมชนและสังคม	100	-	-
3.4 กิจกรรมทางกายเพื่อนันทนาการ (ความสนุก สนาน ทำท่าย กล้าแสดงออก)	82.36	11.76	5.88
4. การพัฒนาทีม	100	-	-
4.1 การทำงานร่วมกัน	88.24	11.76	-
4.2 การเคารพ กฎ กติกา ส่วนตนและของกลุ่ม	100	-	-
4.3 ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ต่อตนเองและทีม	94.12	5.88	-
4.4 การเป็นผู้นำ ผู้ตาม	100	-	-
4.5 ความมีน้ำใจนักกีฬา	94.12	5.88	-

จากตารางที่ 5 ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษ
ขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. สาระการเรียนรู้ที่เห็นด้วย มีดังนี้

1.1 สาระการเรียนรู้ที่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 100 คือ

สาระหลัก ได้แก่ สมรรถภาพทางกาย และการพัฒนาทีม

สาระย่อย ได้แก่

- หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้
- รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย
- สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
- กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
- กิจกรรมการเล่นตามประเพณี วัฒนธรรมในชุมชน และสังคม
- การเคารพ กฎ กติกา ส่วนตนและของกลุ่ม
- การเป็นผู้นำ ผู้ตาม

2. สาระการเรียนรู้ที่เห็นด้วยและเห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม มีดังนี้

2.1 สาระการเรียนรู้ที่เห็นด้วยและเห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม ระหว่างร้อยละ 94.12 และ 5.88 ได้แก่

- ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ขอปรับปรุงเป็นปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์
- หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว ขอปรับปรุงเป็นหลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเบื้องต้น
- สุนทรียภาพด้านการเคลื่อนไหว ขอปรับปรุงเป็น ลีลา และสุนทรียภาพในการเคลื่อนไหว
- สมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะการฝึกปฏิบัติ ขอปรับปรุงเป็นสมรรถภาพทางกลไก
- ความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ ต่อตนเองและทีม ขอปรับปรุงเป็นความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ เพื่อแม่ เสียดสละ ต่อตนเองและทีม

- ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ขอปรับปรุงเป็น การมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

2.2 สารที่เห็นด้วยและเห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม ระหว่างร้อยละ 88.24 และ 11.76 ได้แก่

- แนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายของมนุษย์ ขอปรับปรุงเป็นการเคลื่อนไหว
- กิจกรรมออกกำลังกาย ขอปรับปรุงเป็น การทำงาน ทำกิจกรรมและการเล่นร่วมกัน

3. สารการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นทั้งระดับเห็นด้วย เห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม และระดับไม่เห็นด้วย ดังนี้

3.1 สารการเรียนรู้ที่เห็นด้วย เห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม และไม่เห็นด้วย ในอัตราส่วนร้อยละ 88.24, 5.88, และ 5.88 ตามลำดับ ได้แก่

- ระบบของร่างกาย พัฒนาการ และกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ขอปรับปรุงเป็น ระบบของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์
- ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ขอปรับปรุงเป็น ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์
- กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว ขอปรับปรุงเป็น ความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว
- การประเมิน วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริมสมรรถภาพส่วนตนและสังคม ขอปรับปรุงเป็น การประเมิน ทดสอบ วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริม พัฒนาสมรรถภาพส่วนตนและผู้อื่น และการดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพที่ดี

- ทักษะ กลยุทธ์ กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเล่นและแข่งขันกีฬาต่าง ๆ
- ขอปรับปรุงเป็น ทักษะ กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเล่นและแข่งขันกีฬาต่าง ๆ

3.2 สารการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับร้อยละ 82.36 เห็นด้วยแต่ขอปรับปรุงเพิ่มเติมในระดับร้อยละ 11.76 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 5.88 ได้แก่ กิจกรรมทางกายเพื่อนันทนาการผู้เชี่ยวชาญ ขอปรับปรุงเป็น กิจกรรมนันทนาการผู้เชี่ยวชาญได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสารการเรียนรู้ทางพลศึกษาเพิ่มเติมเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่มากไปหาความถี่น้อย ได้ดังนี้

ระดับความถี่ 3 ได้แก่ สารการเรียนรู้ในเรื่องความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล และการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก

ระดับความถี่ 2 ได้แก่ สารการเรียนรู้ในเรื่อง

- การป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บทางการกีฬา
- สุนทรียภาพทางการดูและเล่นกีฬา

ระดับความถี่ 1 ได้แก่ สารการเรียนรู้ในเรื่อง

- การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาศักยภาพ
- การเป็นผู้นำนันทนาการ
- กิจกรรมนันทนาการเพื่อสุขภาพ
- อาหารและโภชนาการในการเล่นและแข่งขันกีฬา
- หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา

- กิจกรรมการออกกำลังกายตามสมัยนิยม และภาวะที่ไม่สอดคล้องกับการออกกำลังกาย

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา และคำอธิบายระดับมาตรฐานความสามารถแต่ละระดับในแต่ละช่วงชั้นการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำผลความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้พลศึกษาจากแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันตั้งแต่ร้อยละ 90 และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมดำเนินการดังนี้

1.1 สรุปหาสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา ซึ่งสรุปได้ 4 สาระ คือ

สาระด้านการเคลื่อนไหว

สาระด้านสมรรถภาพทางกาย

สาระด้านกิจกรรมทางกาย

สาระด้านการพัฒนาทีม

1.2 สาระการเรียนรู้ย่อย 1 ในแต่ละสาระความรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป ผู้วิจัยนำมาสรุปหาความคิดรวบยอดของแต่ละสาระและกำหนดเป็นองค์ความรู้รวม ดังนี้

สาระการเคลื่อนไหว มีองค์ความรู้รวม 2 ด้าน

- ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ
- การประยุกต์

สาระสมรรถภาพทางกาย มีองค์ความรู้รวม 3 ด้าน

- องค์ประกอบสมรรถภาพ

- การเข้าร่วมกิจกรรม
- การประเมินสมรรถภาพ

สาระกิจกรรมทางกาย มีองค์ความรู้รวม 3 ด้าน

- การออกกำลังกาย
- การเล่นและแข่งขัน
- กิจกรรมนันทนาการ

สาระการพัฒนาทีม มีองค์ความรู้รวม 3 ด้าน

- ความแตกต่าง
- ความมีวินัย
- ความร่วมมือ

2. นำองค์ความรู้รวมซึ่งเป็นความคิดรวบยอดของแต่ละสาระ พิจารณาประกอบกับมาตรฐานช่วงชั้นของสาระการเรียนรู้พลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มากำหนดมาตรฐานความสามารถในแต่ละช่วงชั้น

3. การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาในแต่ละช่วงชั้น การเรียน ใช้วิธีการทางรูบิก (Rubrics) ดังนี้

3.1 กำหนดระดับมาตรฐานความสามารถที่ประเมิน 3 ระดับ คือ ระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐาน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน

3.2 กำหนดรายละเอียดคุณภาพความสามารถในแต่ละระดับของแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

3.2.1 เริ่มจากคุณภาพความสามารถระดับตามมาตรฐาน ซึ่งเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะ ในช่วงชั้นการเรียนนั้น ๆ

3.2.2 การพิจารณาความสามารถระดับเหนือมาตรฐาน เป็นคุณภาพความสามารถที่สูงกว่าระดับตามมาตรฐาน ซึ่งพิจารณาทักษะกระบวนการ หรือความรู้ในเนื้อหาที่สูงกว่าระดับปกติ

3.2.3 การพิจารณาความสามารถระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เป็นคุณภาพความสามารถที่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน ซึ่งพิจารณาจากทักษะกระบวนการ หรือความรู้ในเนื้อหาที่มีคุณภาพไม่สมบูรณ์ หรือมีจุดอ่อน

4. รายละเอียดคุณภาพความสามารถในแต่ละระดับความสามารถของช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1-4 ปรากฏในตารางที่ 6-9

ตารางที่ 6 มาตรฐานความสามารถ สาระ การเคลื่อนไหวของแต่ละช่วงชั้น

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
1. การเคลื่อนไหว	1.1 ความคิดรวบ ยอดเกี่ยวกับการ เคลื่อนไหว	1.1 ทักษะการ เคลื่อน ไหว/รูป	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ประยุกต์ทักษะการเคลื่อนไหว พื้นฐานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และ มีอุปกรณ์ประกอบสู่การเคลื่อน ไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในการเล่น เกมง่ายๆ ทั้งโดยลำพังเป็นคู่ และ เป็นกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและ ปลอดภัย
	1.2 หลักวิทยา ศาสตร์การ เคลื่อนไหว	แบบ	ระดับตามมาตรฐาน ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายใน กิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับ ที่ แบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ ประกอบทั้งโดยลำพัง เป็นคู่ และ เป็นกลุ่มอย่างถูกต้อง ปลอดภัย ทั้งในสภาพแวดล้อมที่กำหนดและ สภาพแวดล้อมต่างๆ ไป
	1.3 รูปแบบและ ทักษะการ เคลื่อนไหว		
	1.4 ความปลอดภัย		

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวและบังคับร่างกายขั้นพื้นฐานทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่และแบบมีอุปกรณ์ประกอบได้ถูกต้อง ปลอดภัย ร่วมมือกับเพื่อนๆ ในการเล่นแบบอย่างง่าย ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัย และประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องสมบูรณ์ ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของในหลากหลายประเภทกิจกรรม ระดับตามมาตรฐาน ควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และบังคับสิ่งของตามหลัก วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวสามารถ ถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่กิจกรรมเฉพาะหรือเกมง่ายๆ อย่างถูกต้อง ปลอดภัย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกมอย่างง่าย ไม่ซับซ้อน ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เชื่อมโยงทักษะการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกายและเกมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ระดับตามมาตรฐาน วิเคราะห์การเคลื่อนไหวของตนเอง เพื่อนำสู่การวางแผน ออกแบบ กิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับตนเอง นำทักษะของกิจกรรมทางกายต่างๆ ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายอย่างง่ายด้วยตนเองและกับกลุ่มเพื่อน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ตั้งเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกลไกของร่างกาย ปัจจัยแวดล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี และหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่างๆ ตามศักยภาพทางกายของแต่ละบุคคล นำไปสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุด ระดับตามมาตรฐาน ประเมินศักยภาพด้านทักษะการเคลื่อนไหวของตนเอง สภาพร่างกายของตนเอง และปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี นำไปสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายที่ถนัด ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สามารถนำความรู้ด้านกลไกของร่างกายของตนเอง ปัจจัยแวดล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่างๆ ตามศักยภาพของตนเอง สู่ขีดความสามารถสูงสุด

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
1. การเคลื่อนไหว	1.5 การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวและการประยุกต์	1.2 การประยุกต์	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้อง สมดุล คล่องแคล่ว ว่องไว ปลอดภัย และสวยงามในสภาวะแวดล้อมต่างๆ
	1.6 สุนทรียภาพการเคลื่อนไหว		ระดับตามมาตรฐาน ระบุตำแหน่งการทำงานที่เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
	1.7 ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว		ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ระบุการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายในกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อนและในสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้
			ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ปรับปรุงกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย รูปร่าง ทรวดทรง ได้ถูกต้องเหมาะสม สวยงามตามหลักการเคลื่อนไหวในสภาวะแวดล้อมต่างๆ
			ระดับตามมาตรฐาน สำรวจการเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะเคลื่อนไหวปรับปรุงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อการมีรูปร่าง ทรวดทรงที่ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ระบุการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดจากการเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบทำทางต่างๆ

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน พัฒนาปรับปรุงการจัดทำทางการเคลื่อนไหวในแต่ละประเภทกิจกรรม ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ระดับตามมาตรฐาน สามารถจัดทำทางการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองได้ถูกต้องสวยงาม เหมาะสมและปลอดภัย ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเองเพื่อนำไปสู่การจัดทำทางการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง ปลอดภัย ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสมในขณะเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดับตามมาตรฐาน วิเคราะห์ วินิจฉัยความบกพร่องขององค์ประกอบในการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสมในการเคลื่อนไหวต่างๆ ไปในชีวิตประจำวัน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้ถูกต้องในการเคลื่อนไหวต่างๆ ไปในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 7 มาตรฐานความสามารถ สาระ สมรรถภาพทางกายของแต่ละช่วงชั้น

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
2. สมรรถภาพทางกาย	2.1 องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	2.1 องค์ประกอบสมรรถภาพ	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพขั้นพื้นฐานของตนเองได้ถูกต้องตามหลักการออกกำลังกายได้ครบทุกองค์ประกอบ ระดับตามมาตรฐาน สามารถนำหลักการออกกำลังกายใช้ในการสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองครบทุกองค์ประกอบ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ระบุระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบ
	2.2 องค์ประกอบสมรรถภาพทางกลไก		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เลือกกิจกรรมเฉพาะที่นำไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมกับตนเองตามหลักการออกกำลังกาย ระดับตามมาตรฐาน สามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบได้ตามศักยภาพและความต้องการ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน วางแผนสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ครบทุกองค์ประกอบอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกสู่การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละองค์ประกอบ ระดับตามมาตรฐาน นำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกประยุกต์สู่การกำหนดเป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพของตนเองได้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน แสดงพัฒนาการของตนเองเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในทุกองค์ประกอบ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถให้ความรู้ คำแนะนำเพื่อ การดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทาง กลไกตามศักยภาพและความ ต้องการของแต่ละบุคคลได้ครบ ทุกองค์ประกอบ ระดับตามมาตรฐาน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการ ออกกำลังกายและหลักการพัฒนา สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกแก่ผู้อื่น ได้ครบทุกองค์ประกอบ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน กำหนดกลวิธีในการพัฒนาสมรรถ ภาพทางกายเพื่อสุขภาพและ สมรรถภาพทางกลไกของตนเอง ในทุกองค์ประกอบ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
2. สมรรถภาพทางกาย	2.3 กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	2.2 การเข้าร่วมกิจกรรม	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสมกับตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามที่กำหนด
	2.4 กิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพที่หลากหลาย ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามรูปแบบที่กำหนดและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน นำผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายสู่การพิจารณาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพของตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เลือกกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับศักยภาพตนเอง เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามเป้าหมายที่กำหนด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เป็นแบบอย่างของผู้ปฏิบัติตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จนทำให้มีระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในระดับที่กำหนด ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพเป็นประจำ สม่ำเสมอต่อเนื่องและรักษาระดับสมรรถภาพให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ปฏิบัติตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเป็นประจำสม่ำเสมอ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
2. สมรรถภาพทางกาย	2.5 การทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2.3 การประเมินสมรรถภาพ	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้โดยวิธีง่ายๆ
	2.6 การปรับปรุงพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	ภาพ	ระดับตามมาตรฐาน ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ตามขั้นตอนที่กำหนด
	2.7 การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย		ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน กำหนดวิธีการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
	2.8 การดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกาย		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ประเมินสมรรถภาพของตนเองและนำผลการประเมินกำหนดโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตนเองในระดับที่ต้องการ
			ระดับตามมาตรฐาน ทดสอบประเมิน และแปลผลสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพของตนเองได้หลากหลายวิธี
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ทดสอบประเมินระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยตนเองโดยวิธีง่ายๆ ตามคำแนะนำ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกไปใช้ในการกำหนดโปรแกรมการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง ระดับตามมาตรฐาน นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ทดสอบ ประเมิน และแปลผลระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้หลากหลายวิธีและเตรียมสร้างแผนเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกลไกของตนเองและผู้อื่น ระดับตามมาตรฐาน สร้างและปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในเกณฑ์ที่กำหนดของตนเองและผู้อื่น ได้ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สร้างโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก ตามเกณฑ์ที่กำหนดแต่ละบุคคล

ตารางที่ 8 มาตรฐานความสามารถ สาระ กิจกรรมทางกายของแต่ละช่วงชั้น

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
3. กิจกรรมทางกาย	3.1 หลักการ รูปแบบการออกกำลังกาย	3.1 การออกกำลังกาย	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ประเมินระดับการออกกำลังกายของตนเองและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองได้อย่างเหมาะสม ระดับตามมาตรฐาน ออกกำลังกายได้ถูกต้องตามรูปแบบและขั้นตอนตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงเสร็จสิ้นและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน บริหารกายเพื่อการอบอุ่นร่างกายและผ่อนคลายร่างกายได้อย่างถูกต้อง สนุกสนานและปลอดภัย
	3.2 กิจกรรมการออกกำลังกายตามสมัยนิยมและในสภาพแวดล้อมต่างๆ		
	3.3 ภาวะต่างๆ ในการออกกำลังกาย		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและออกกำลังกายตามโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ ระดับตามมาตรฐาน เลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการศักยภาพของตนเองและ ฝึกปฏิบัติ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพต่อตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ออกกำลังกายตามรูปแบบที่ครูกำหนดและรูปแบบที่ตนเองชื่นชอบอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน กำหนดรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่างๆ และประเมินผลการออกกำลังกายที่มีต่อการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของตนเอง ระดับตามมาตรฐาน ประเมินความพร้อมของร่างกายของตนเองและบุคคลอื่น เพื่อประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ปฏิบัติตนในการออกกำลังกายตามกิจกรรมที่ได้รับการแนะนำอย่างสม่ำเสมอและประเมินศักยภาพของตนเองขณะออกกำลังกาย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน วางแผน ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองและผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกาย ระดับตามมาตรฐาน สังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ใช้ในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาร่างกายและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง และให้คำแนะนำกิจกรรมการออกกำลังกายรูปแบบการออกกำลังกายแก่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน วางแผนเพื่อพัฒนาการออกกำลังกายส่วนตนได้ถูกต้อง เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง สามารถชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
3. กิจกรรมทางกาย	3.4 การเล่นและ การแข่งขันกีฬา ประเภทบุคคลคู่ และทีม 3.5 ทักษะและ เทคนิคต่างๆ 3.6 กลยุทธ์และการ แข่งขัน 3.7 กฎ กติกา มารยาท 3.8 ความปลอดภัย	3.2 การเล่น และการ แข่งขัน	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถเล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างหลากหลาย ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล ที่ทักษะการเล่นที่ถูกต้อง นำกลยุทธ์และยุทธวิธีขั้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ได้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง ระดับตามมาตรฐาน ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้นได้ อย่างหลากหลายชนิดกีฬา เล่นกีฬาประเภทบุคคลและกีฬาทีมอย่างง่ายๆ ได้อย่างปลอดภัย ถูกต้องตามกฎ กติกา และวิธีการเล่น ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางกีฬาที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬา กับเพื่อนได้อย่างถูกต้องตามกฎ กติกาที่กำหนด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน นำกลยุทธ์วิธีการเล่น เทคนิคการเล่นต่างๆ ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถในการเล่นกีฬาของตนเองและกลุ่มทั้งกีฬาประเภทบุคคล คู่ และทีม ระดับตามมาตรฐาน เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง นำกลวิธีกลยุทธ์ที่ไม่ซับซ้อนใช้ในการแข่งขันกีฬา ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เล่นและเข้าแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม กีฬาไทยและกีฬาสากลที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ฝึกปฏิบัติกลยุทธ์การเล่น กฎ กติกาวิธีการในการเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างชำนาญ สามารถปรับปรุงแก้ไข สถานการณ์ ในการเล่นและการแข่งขันของ ตนเองและของกลุ่มภายใต้กรอบกฎ กติกา มารยาทได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ระดับตามมาตรฐาน เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล และทีมที่เลือกได้ถูกต้องและ มีประสิทธิภาพตามกลยุทธการเล่น กฎ กติกา มารยาทในการแข่งขัน กีฬา ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เล่นกีฬาตามความถนัดและความ สนใจอย่างมีทักษะและสามารถ พัฒนาทักษะ การเล่นสู่การแข่งขัน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน กำหนดแบบแผนพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีม และฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นแบบอย่างทีมอื่นๆ ระดับตามมาตรฐาน ฝึกปฏิบัติทักษะ กลวิธี กลยุทธการเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองสู่การแข่งขัน และวิเคราะห์ผลที่เกิดจากการแข่งขันกีฬาสู่การปรับปรุงตนเองและกลุ่ม ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการร่วมเล่นและแข่งขันกีฬาในทีมเปรียบเทียบทักษะการเล่นของตนเองและเพื่อน ๆ สู่การกำหนดแผนในการเล่น แข่งขันกีฬาของตนเองและกลุ่ม

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
3. กิจกรรม ทางกาย	3.9 กิจกรรม	3.3 กิจกรรม	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3)
	การเล่นตาม	นันทนาการ	ระดับเหนือมาตรฐาน
	ประเพณี วัฒนธรรมในชุมชนและในสังคม		สามารถเล่นเกมและการเล่น ที่บ้านร่วมกับกลุ่มเพื่อความสนุก สนานและเพื่อการแข่งขันที่ ไม่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย กติกา
	3.10 เกมต่างๆ		
	3.11 กิจกรรมทาง กายเพื่อ		ระดับตามมาตรฐาน
	นันทนาการ		สามารถเล่นเกมง่ายๆ และร่วม กิจกรรมกลุ่มในประเพณีการเล่น ของชุมชนท้องถิ่นอย่างสนุกสนาน และปลอดภัย
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน
			สามารถเล่นเกมที่ไม่ซับซ้อนได้ตาม กฎข้อบังคับที่กำหนดขึ้นอย่าง ปลอดภัยและสนุกสนาน
			ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6)
			ระดับเหนือมาตรฐาน
			สามารถเล่นเกมและการเล่น ที่บ้านร่วมกับเพื่อนและบุคคลอื่น ได้และดัดแปลง ประยุกต์เกม การเล่นต่างๆ ให้สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของตนและกลุ่ม
			ระดับตามมาตรฐาน
			ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามความ สามารถความสนใจ และความ ต้องการของตนเองให้มีส่วนร่วม ในการเล่น แข่งขัน เกมการเล่น ที่บ้านต่างๆ
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน
			เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่กำหนดขึ้น สามารถเล่นเกมและ การเล่นพื้นเมืองกับเพื่อนๆ ได้ ถูกต้องตามวิธีการเล่นอย่างสนุกสนาน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถร่วมเล่นเกม และการละเล่น พื้นบ้านได้อย่างหลากหลายกิจ กรรมและหลากหลายสถานที่ ฝึกฝนตนเองเป็นผู้นำและผู้ตาม ในการร่วมกิจกรรมนันทนาการได้ ระดับตามมาตรฐาน เลือกกิจกรรมนันทนาการได้ เหมาะสม สอดคล้องกับ ความ ต้องการ ความสนใจของตนเอง ร่วมเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้าน กับ เพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่ สนใจอย่างสนุกสนาน สามารถ เล่นเกมการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อน และกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและ ปลอดภัย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เป็นผู้นำในกิจกรรมนันทนาการ ในชุมชนและเป็นตัวอย่างของ ผู้นุรักษ์ ส่งเสริมการเล่นตาม วัฒนธรรมในชุมชน ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่ตนเองชื่นชอบได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย ส่งเสริมรักษา ประเพณีการเล่นพื้นบ้านได้อย่าง เหมาะสมทั้งส่วนตนและร่วมกับ กลุ่มในชุมชน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เลือกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการ ที่เหมาะสมกับตนเอง ร่วมเล่นเกม และการเล่นพื้นเมืองที่ชื่นชอบ และถนัด

ตารางที่ 9 มาตรฐานความสามารถ สาระ การพัฒนาทีมของแต่ละช่วงชั้น

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
4. การพัฒนาทีม	4.1 ความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.1 ความแตกต่าง	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ระบุความสามารถของตนเองแสดงการยอมรับตนเองและผู้อื่น ตามความสามารถที่แตกต่างกัน ระดับตามมาตรฐาน ระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่น แยกแยะความสามารถที่แตกต่างกันของบุคคลในทีมที่ทำงานร่วมกันได้ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ระบุลักษณะเฉพาะของตนเองและความแตกต่างในความสามารถของตนเองและเพื่อนๆ
	4.2 การพัฒนาตน 4.3 การยอมรับตนเองและผู้อื่น		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน วิเคราะห์ผลดี-ผลเสีย จากการตัดสินใจของตนเองและของกลุ่ม ระดับตามมาตรฐาน วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของศักยภาพของตนเองและเพื่อนร่วมทีมยอมรับข้อดีข้อควรปรับปรุงจากบุคคลอื่น ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเอง และบุคคลอื่น ระบุจุดเด่น จุดควรปรับปรุงของตนเอง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สำรวจศักยภาพของตนเอง ผู้อื่น ในสถานะแวดล้อมต่างๆ นำไปสู่ การวิเคราะห์หาศักยภาพที่แตกต่าง กันของแต่ละบุคคลและทีม ระดับตามมาตรฐาน รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของตนเอง และแสดงพัฒนาการการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของตนเอง ได้อย่างชัดเจน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพ ของตนเองได้ตามศักยภาพ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้อื่นในการ พัฒนาศักยภาพของตนเองและ สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่น เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มได้อย่าง สอดคล้องกับความสนใจและความ สามารถของแต่ละบุคคล ระดับตามมาตรฐาน กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศักย ภาพของตนเองได้อย่างสอดคล้อง กันระหว่างความสามารถ ความ ต้องการและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ได้ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพ ด้วยวิธีการต่างๆ ได้อย่างสอดคล้อง กับความสามารถ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
4. การพัฒนาทีม	4.4 ความมีระเบียบวินัย	4.2 ความมีวินัย	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ปฏิบัติตามกฎ กติกา มีระเบียบวินัย รับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและทีม และให้โอกาสแก่ทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน
	4.5 การเคารพกฎ กติกาและมารยาท		ระดับตามมาตรฐาน ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกาที่กำหนดขึ้นและแสดงความรับผิดชอบต่อเมื่อผิดพลาด
	4.6 ความรับผิดชอบต่อตนเองและทีม		ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น แสดงความรับผิดชอบต่อในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
	4.7 ความซื่อสัตย์		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ประยุกต์กฎ กติกา มารยาทที่เหมาะสมในภาวะต่างๆ แสดงความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ และความมีระเบียบวินัยส่วนตัวและทีม
			ระดับตามมาตรฐาน ปฏิบัติตามในฐานะสมาชิกของกลุ่ม ได้ถูกต้องตามบทบาท กฎ กติกาที่กำหนดแสดงความรับผิดชอบต่อ ความซื่อสัตย์ในการกระทำของตนเอง
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ปฏิบัติตามได้ถูกต้องตามกฎ กติกา มารยาททั้งส่วนตัวและสมาชิกของกลุ่ม ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อ การกระทำของตนเองตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ร่วมมือและรับผิดชอบต่อตนเองใน การทำงาน ร่วมกันเป็นทีม แก้ไข สถานการณ์ต่างๆ ของทีมได้ โดยปราศจากข้อขัดแย้งต่างๆ ระดับตามมาตรฐาน สามารถประยุกต์กฎ กติกา มารยาท และความมีน้ำใจนักกีฬาไปใช้เป็น แนวปฏิบัติในการทำงานของตนเอง และการดำเนินชีวิต ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน มีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์และรับผิดชอบ ในภาระหน้าที่ทั้งส่วนตนและ ของทีมประเมินการปฏิบัติตนใน การทำงานต่างๆ ได้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน มีวินัยในตนเองจนเป็นกิจนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประพฤติปฏิบัติตามกฎ กติกา ยึดถือความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ ระดับตามมาตรฐาน รักษาและคงสภาพ การเป็นผู้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ ทั้งส่วนตนและในทีมและในชีวิตประจำวัน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน กำหนดวิถีทางการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อทั้งส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎ กติกา อย่างเคร่งครัด

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
4. การพัฒนาทีม	4.8 การทำงาน และกิจกรรมร่วม กันในทีม	4.3 ความร่วมมือ	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มด้วยความเต็มใจและอย่างเป็นขั้นตอนและยอมรับผลที่ปรากฏ
	4.9 การเป็นผู้นำ และผู้ตาม		ระดับตามมาตรฐาน ร่วมมือกับกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและยอมรับผลการปฏิบัติงานทั้งส่วนตนและของทีมที่เกิดขึ้นยอมรับบทบาทของผู้นำกลุ่ม
	4.10 ความมีน้ำ ใจนักกีฬา		ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ปฏิบัติตนเป็นผู้ตามที่ดีและร่วมงานกับผู้อื่นตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดและยอมรับผลที่เกิดขึ้น
			ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถชักจูงคนอื่นในการทำงานร่วมกันและแสดงศักยภาพในภาวะการณ์เป็นผู้นำและผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ
			ระดับตามมาตรฐาน ประเมินลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามของตนเองและผู้อื่นและเป็นผู้ นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนมีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สามารถทำงานกับทีม ปฏิบัติตนตามข้อตกลงของกลุ่ม สามารถแสวงหาความร่วมมือจากบุคคลอื่นเมื่อมีความต้องการ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถชักจูงผู้อื่นเพื่อสนับสนุนและร่วมอยู่กับทีม สามารถวางแผนพัฒนาทีมงานและการทำงานของทีมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพจากข้อขัดแย้ง ระดับตามมาตรฐาน กำหนดรูปแบบความรับผิดชอบของการปฏิบัติหน้าที่ในทีมและเลือกใช้กลวิธีในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเล่นทีม ตลอดจนสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของทีมนานาชาติ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ทำงานกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเองและกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีม

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ สร้างแนวร่วม ในการพัฒนาทีมและมีแนวทางการ พัฒนาตนที่ชัดเจน ระดับตามมาตรฐาน สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือ และการเคารพสิทธิส่วนตนและ ผู้อื่นภายในทีมอยู่เสมอ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ร่วมงานกับผู้อื่นในทีมได้ปรับปรุง พัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพ ของทีม อยู่เสมอ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถ
สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการนำเสนอผลการศึกษาความคิดเห็น
และ ข้อวิจารณ์

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการใน 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำรายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้พัฒนาขึ้นจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่าสอบถาม
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา รอบที่ 2
2. นำผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม
รอบที่ 3 ตามเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) นำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา รอบที่ 3

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

1. ผลการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน รอบที่ 2

จากการที่ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานที่ได้พัฒนาขึ้นไปสร้างเป็นแบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แยกเป็น 4 ด้านแต่ละด้านจะถามใน 2 ประเด็น คือ ประเด็นเพื่อพิจารณาความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะของผู้เรียนในระดับความสามารถทั้ง 3 ระดับ (เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน ต่ำกว่ามาตรฐาน ในแต่ละช่วงชั้นและประเด็นเพื่อพิจารณาถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในความสามารถของผู้เรียนทั้ง 4 ช่วงชั้น (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4) ในแต่ละระดับความสามารถ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 เกี่ยวกับแนวคิดหลักเรื่องการเคลื่อนไหวซึ่งประกอบด้วย 2 แนวคิดย่อย คือ ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบและการประยุกต์แต่ละแนวคิดย่อยถาม 2 ประเด็น มีข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ (ข้อคำถามลำดับที่ 1-14)

ด้านที่ 2 เกี่ยวกับแนวคิดหลักเรื่องสมรรถภาพทางกาย ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวคิดย่อย คือ องค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินสมรรถภาพ แต่ละแนวคิดย่อยถาม 2 ประเด็น มีข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ (ข้อคำถามลำดับที่ 15-35)

ด้านที่ 3 เกี่ยวกับแนวคิดหลักเรื่องกิจกรรมทางกาย ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวคิดย่อย คือ การออกกำลังกาย การเล่นและการแข่งขัน และกิจกรรมนันทนาการ แต่ละแนวคิดย่อยถาม 2 ประเด็น มีข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ (ข้อคำถามลำดับที่ 36-56)

ด้านที่ 4 เกี่ยวกับแนวคิดหลักเรื่องการพัฒนาทีม ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวคิดย่อย ความแตกต่าง ความมีวินัย และความร่วมมือ แต่ละแนวคิดย่อยถาม 2 ประเด็น มีข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ (ข้อคำถามลำดับที่ 57-77)

ผลการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถ
 สาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ในรอบที่ 2 ใช้สถิติค่ามัธยฐานและค่าพิสัย
 ระหว่างควอไทล์ ปรากฏผลดังภาคผนวก จ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์
 มาตรฐาน ความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน รอบที่ 3

ด้านที่ 1 สาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบและการประยุกต์)
 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 10-13

ตารางที่ 10 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการ
 เคลื่อนไหว/รูปแบบ)ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน
 จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
1	1	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.20	4.36	0.16	1.54	มาก	ไม่ สอดคล้อง
2	3	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 2 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็น ถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
3	5	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 3 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็น ถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง ต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง
4	7	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 4 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็น ถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง ต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 10 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) ในช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐานในระดับความเป็นไปได้มาก มี 3 ช่วงชั้น เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัยและประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องสมบูรณ์ ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของในหลากหลายประเภทกิจกรรม
	ระดับตามมาตรฐาน	ควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของตามหลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวสามารถถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่กิจกรรมเฉพาะหรือเกมง่าย ๆ อย่างถูกต้องปลอดภัย
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมอย่างง่ายไม่ซับซ้อน
ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	เชื่อมโยงทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกายและเกมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
	ระดับตามมาตรฐาน	วิเคราะห์การเคลื่อนไหวของตนเองเพื่อนำสู่การวางแผนออกแบบ กิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับตนเอง นำทักษะของกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายอย่างง่ายด้วยตนเองและกับกลุ่มเพื่อน

ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกลไกของร่างกาย ปังจ้ยแวลล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี และหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวสู่การนำใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทาง ภายต่าง ๆ ตามศักยภาพทางกายของแต่ละบุคคล นำผลสู่ การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุด
	ระดับตามมาตรฐาน	ประเมินศักยภาพด้านทักษะการเคลื่อนไหวของตนเอง สภาพร่างกายของตนเองและปังจ้ยแวลล้อม ด้านสังคม การ เมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี นำไปสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติกิจกรรม ทางกายที่ถนัด
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สามารถนำความรู้ด้านกลไกของร่างกายของตนเองปังจ้ย แวลล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวไปใช้ ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวใน กิจกรรมทางกายต่าง ๆ ตามศักยภาพของตนเองสู่ขีดความ สามารถสูงสุด

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นไม่สอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐานและ ต่ำกว่ามาตรฐานมี 1 ช่วงชั้น คือช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ประยุกต์การทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และมีอุปกรณ์ประกอบสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในการเล่นเกมที่ง่าย ๆ ทั้งโดยลำพัง เป็นคู่และเป็น กลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
	ระดับตามมาตรฐาน	ควบคุมการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบทั้งโดยลำพัง เป็นคู่และเป็นกลุ่มอย่างถูกต้อง ปลอดภัยทั้งในสภาพ แวลล้อมที่กำหนดและสภาพแวลล้อมทั่ว ๆ ไป
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวและบังคับร่างกาย ขึ้นพื้นฐาน ทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่และแบบมี อุปกรณ์ประกอบได้ถูกต้อง ปลอดภัยร่วมมือกับเพื่อน ๆ ใน การเล่นอย่างง่าย

ตารางที่ 11 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการ
เคลื่อนไหว/รูปแบบ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตาม
ระดับความสามารถ (ระดับเหนือมาตรฐาน ตาม มาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
5	9	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดง ให้เห็นถึงระดับความก้าว หน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วง ชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
6	11	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความ ก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.22	4.30	0.08	1.04	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัช ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัชฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
7	13	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำมาตรฐาน ในสาระ การเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1-4 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็น ถึงระดับความก้าวหน้าใน การพัฒนาความสามารถ สามารของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 11 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับตามมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 3 ระดับ เรียงตามค่ามัชฐานมากไปหาน้อย คือระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐาน ต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือ มาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ประยุกต์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และมีอุปกรณ์ประกอบสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในการเล่น เกมง่าย ๆ ทั้งโดยลำพัง เป็นคู่ และเป็นกลุ่มได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 2	พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัย และประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของในหลากหลายประเภทกิจกรรม
	ช่วงชั้นที่ 3	เชื่อมโยงทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกายและเกมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
	ช่วงชั้นที่ 4	สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกลไกของร่างกาย ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยีและหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ตามศักยภาพทางกายของแต่ละบุคคล นำผลสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุด
ระดับต่ำกว่า มาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวและบังคับร่างกาย ขึ้นพื้นฐานทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่และแบบมีอุปกรณ์ประกอบได้ถูกต้อง ปลอดภัย ร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในการเล่นแบบอย่างง่าย
	ช่วงชั้นที่ 2	เคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของ ถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมอย่างไม่ซับซ้อน
	ช่วงชั้นที่ 3	แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายอย่างง่ายด้วยตนเองและกับกลุ่มเพื่อน

	ช่วงชั้นที่ 4	สามารถนำความรู้ด้านกลไกของร่างกายของตนเองปัจจัยแวดล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและหลักการ รูปแบบการเคลื่อนไหวไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการ เคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ตามศักยภาพของตนเองผู้ขีด ความสามารถสูงสุด
ระดับตาม มาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ควบคุมการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบทั้งโดยลำพัง เป็นคู่และเป็น กลุ่มอย่างถูกต้อง ปลอดภัยทั้งในสภาพแวดล้อมที่กำหนดและ สภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป
	ช่วงชั้นที่ 2	ควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของตามหลัก วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวสามารถถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่กิจกรรมเฉพาะหรือเกมง่าย ๆ อย่างถูกต้องปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 3	วิเคราะห์การเคลื่อนไหวของตนเองเพื่อนำสู่การวางแผน ออกแบบ กิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับตนเอง นำทักษะของกิจกรรมทาง กายต่าง ๆ ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 4	ประเมินศักยภาพด้านทักษะการเคลื่อนไหวของตนเอง สภาพ ร่างกายของตนเองและปัจจัยแวดล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี นำไปสู่การวางแผนพัฒนา ขีดความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายที่ถนัด

ตารางที่ 12 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์)
ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้น
การเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
8	2	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง
9	4	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 2 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
10	6	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 3 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.00	4.12	0.12	1.34	มาก	สอดคล้อง
11	8	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.78	0.36	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 12 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 4 ช่วงชั้น เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 และช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	พัฒนา การจัดทำทางทรวงทรงได้เหมาะสมในขณะที่เคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	ระดับตามมาตรฐาน	วิเคราะห์ วินิจฉัยความบกพร่องขององค์ประกอบในการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนา การจัดทำทาง ทรวงทรงได้เหมาะสมในการเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	พัฒนา การจัดทำทาง ทรวงทรงได้ถูกต้องในการเคลื่อนไหว ทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้อง สมดุล คล่องแคล่ว ว่องไว ปลอดภัยและสวยงามในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ
	ระดับตามมาตรฐาน	ระบุตำแหน่งการทำงานที่เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายขณะเคลื่อนไหวในลีลา ท่าทางต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ระบุการเคลื่อนไหวในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในกิจกรรม การเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อนและในสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	ปรับปรุงกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย รูปร่าง ทรวงทรงได้ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม ตามหลักการเคลื่อนไหวในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับตามมาตรฐาน	สำรวจการเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะเคลื่อนไหว ปรับปรุงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อการมีรูปร่าง ทรวดทรงที่ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ระบุนการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดจากการ เคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบท่าทางต่าง ๆ
	ระดับเหนือมาตรฐาน	พัฒนาปรับปรุงการจัดท่าทางการเคลื่อนไหวในแต่ละ ประเภทกิจกรรมให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน
	ระดับตามมาตรฐาน	สามารถจัดท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองได้ ถูกต้องสวยงาม เหมาะสมและปลอดภัย
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเองเพื่อนำไปสู่ การจัดท่าทางการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันอย่าง ถูกต้อง ปลอดภัย

ตารางที่ 13 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์)
ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4) จำแนกตามระดับความสามารถ
(ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
12	10	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วง ชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง
13	12	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.19	4.33	0.14	1.13	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
14	14	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วง ชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 13 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 3 ระดับ เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้องสมดุล คล่องแคล่ว ว่องไว ปลอดภัยและสวยงามในสภาวะ แวดล้อมต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 2	ปรับปรุงกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย รูปร่าง ทรวดทรงได้ ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม ตามหลักการ

		เคลื่อนไหวในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 3	พัฒนาปรับปรุงการจัดทำทางการเคลื่อนไหวในแต่ละประเภทกิจกรรมให้มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กัน
	ช่วงชั้นที่ 4	พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสมในขณะที่เคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุตำแหน่งการทำงานที่เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายขณะเคลื่อนไหวในลีลาทำทางต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	ช่วงชั้นที่ 2	สำรวจการเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะเคลื่อนไหว ปรับปรุงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อการมีรูปร่าง ทรวดทรงที่ถูกต้อง เหมาะสม สวยงาม
	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถจัดทำทางการเคลื่อนไหวของร่างกายตนเองได้ถูกต้อง สวยงามเหมาะสมและปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 4	วิเคราะห์ วินิจฉัยความบกพร่องขององค์ประกอบในการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสมในการเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อนและในสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้
	ช่วงชั้นที่ 2	ระบุการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดจากการเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบทำทางต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย ของตนเอง เพื่อนำไปสู่การจัดทำทางการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง ปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 4	พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้ถูกต้องในการเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัย ด้านที่ 1 สารการเคลื่อนไหว ประกอบด้วยองค์ความรู้ที่สำคัญ 2 ประเด็นคือ ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการประยุกต์ ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าวสอดคล้อง กับมาตรฐานสากลในการจัดหลักสูตรพลศึกษา ให้นักเรียนยุคใหม่ (ICHPER.SD, 2000) ในมาตรฐานที่ 1-3 ดังนี้

- มาตรฐานที่ 1 : แสดงความสามารถในการเคลื่อนไหวได้หลากหลายรูปแบบ (forms) และแสดงศักยภาพในรูปแบบการเคลื่อนไหวเฉพาะอย่าง
- มาตรฐานที่ 2 : ประยุกต์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว หลักการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะกลไก
- มาตรฐานที่ 3 : แสดงวิถีชีวิต (lifestyle) ที่มีการเคลื่อนไหวอย่างกระตือรือร้น (active) ไม่เฉื่อยชาออกมาให้เห็น

และสอดคล้องกับแนวทางการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาประเทศออสเตรเลียที่ระบุไว้ว่า นักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแสดงออกถึงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายขั้นพื้นฐาน (การเดิน การวิ่ง และการกระโดด) การบริหารร่างกาย (การทรงตัว การล้มลุก และการหลบ) และการควบคุม การเคลื่อนไหวของวัตถุ (การโยน การไล่จับ การชกและดักจับ) ทั้งในสภาวะปกติและในสภาวะที่มีการกำหนดขึ้นและประยุกต์ใช้ทักษะในการเคลื่อนไหวร่างกายขั้นพื้นฐาน สู่การเล่นเกมส์และกีฬาที่มีการพลิกแพลง สามารถยับยั้งร่างกายตามจังหวะดนตรี สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วในชีวิตประจำวัน (ไพศาล หรุพาณิชย์กิจ และ นภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547ข)

กล่าวโดยสรุปการเคลื่อนไหวถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับความพร้อมในการที่จะปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาชนิดต่าง ๆ เนื่องจากการแสดงความสามารถในกิจกรรมพลศึกษาทั้งหลาย ขึ้นอยู่ภายใต้ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายหรือที่เรียกกันว่าการเคลื่อนไหวศึกษา (Movement Education) ซึ่งเป็นการศึกษาที่เน้นพัฒนากระบวนการเคลื่อนไหวพื้นฐานและทักษะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการเล่นกีฬาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในวัยเริ่มต้นของเด็ก ทักษะกลไกที่เฉพาะเจาะจงนี้โดยปกติจะถูกใช้ในการเล่นหรือ กิจกรรมเข้าจังหวะ เด็กเริ่มมีความพร้อมสำหรับการเรียน

การสอนทักษะโดยตรงภายใต้การแนะนำของครูเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้พัฒนาในด้านกลไกของร่างกายไปตามความสามารถสูงสุดตามธรรมชาติที่มีอยู่ ซึ่งจะช่วยให้เด็กรู้สึกว่าการเคลื่อนไหวได้คล่องแคล่วสวยงามและมีความพร้อมที่จะเรียนทักษะได้อย่างถูกต้องและเรียนรู้ทักษะที่ยากขึ้นไป ดังนั้นการที่ร่างกายสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างมีประสิทธิภาพและสวยงามถูกต้องนั้น เกี่ยวข้องโดยตรงกับความสามารถในการแสดงทักษะกลไกพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการประกอบกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้การเคลื่อนไหวจะถูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนใน 3 รูปแบบคือ

1. การเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ (Nonlocomotor Movement) เป็นการเคลื่อนไหวที่ปฏิบัติโดยร่างกายไม่มีการเคลื่อนที่หรือเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมทิศทาง เช่นการถีบ การผลัก การดัน การทรงตัว เป็นต้น
2. การเคลื่อนไหวเพื่อทำให้ร่างกายเคลื่อนที่ (Travel or Locomotor Movements) เป็นการเคลื่อนไหวที่ร่างกายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งทักษะการเคลื่อนไหวเหล่านี้เป็นพื้นฐานการทำงานประสานสัมพันธ์ทางกลไกแบบไม่ซับซ้อน
3. การเคลื่อนไหวเพื่อใช้วัยวะส่วนต่าง ๆ จับต้องวัตถุ (Manipulative Movements) เป็นทักษะการเคลื่อนไหวที่มีการบังคับหรือควบคุมวัตถุต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้มือและเท้า (Smith and Smith, 1990; สุวิมล ตั้งสัจพจน์, 2540; จิรากรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543; กรมวิชาการ, 2544ค)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540) ได้กล่าวถึงการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวไว้ว่า ทักษะการเคลื่อนไหวมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเด็ก จะเป็นทักษะพื้นฐานในการที่จะนำไปสู่การเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่าง ๆ ในความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันได้เป็นไปด้วยดี มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเหล่านี้เองที่มีบทบาทอันสำคัญในการจะนำไปสู่ทักษะการเล่นกีฬาต่าง ๆ ที่มีความสำคัญและจำเป็นยิ่งในการที่จะช่วยสร้างเสริมคุณภาพชีวิตในวัยผู้ใหญ่ให้มีความหมายและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไปอีก ซึ่งทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นนี้จะแสดงถึงความสามารถในการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งจะประกอบด้วย

1. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวโดยไม่ต้องขยับหรือเคลื่อนที่จากเดิม เช่นการก้มตัว การบิดตัว การหมุนแขน การแกว่งขา เหล่านี้ เป็นต้น
2. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวแล้วร่างกายมีการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งควบคู่กันไปด้วย เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด เป็นต้น
3. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวประกอบการใช้อุปกรณ์หรือวัสดุอย่างอื่น ๆ ด้วย เช่นการขว้างลูกบอล การปาลูกบอล การกระโดดข้ามรั้ว เป็นต้น

ส่วนทักษะระดับที่สองที่สูงขึ้นมาอีกระดับหนึ่งนั้น เป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้เล่นเกมกีฬาต่าง ๆ ทั้งหลายทั้งมวลในเวลาว่าง และทั้งเพื่อความสนุกสนานตามอัธยาศัยของตนเอง และทักษะหรือความสามารถในการเล่นกีฬาต่าง ๆ

การมีส่วนร่วมและการได้ลงมือเล่นหรือปฏิบัติจริงในกิจกรรมทางกาย เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและกิจกรรมการกีฬา จะช่วยให้บุคคลได้มีพัฒนาการในการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำงานประสานกันได้ดียิ่งขึ้น เช่นทำให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวได้ดีขึ้นและได้ผลมากขึ้น แต่เปลืองแรงงานน้อย มีจังหวะที่สง่างามและกลมกลืนกัน การที่ระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ทำงานประสานกันได้ดีขึ้นนี้เอง ในทางพลศึกษาเรียกว่าเป็นพัฒนาการทางด้านทักษะทางกีฬา และทักษะกีฬาที่กล่าวนี้เป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อมิตรภาพ และเพื่อความสนุกสนานในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนเองเป็นประจำและสม่ำเสมอต่อไปอีก การที่บุคคลได้เล่นกีฬาเป็นประจำและสม่ำเสมอจะส่งผลทำให้ได้มาซึ่งการเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณค่าและเป็นที่พึงประสงค์ของสังคมและของประเทศชาติต่อไป นอกจากนี้การมีทักษะในการกีฬายังจะถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งอีกอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถและคุณภาพของการเคลื่อนไหวในแง่ของลักษณะท่าทาง บุคลิกภาพและสมรรถภาพในการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อประกอบกิจกรรมงานต่าง ๆ ได้ด้วยดี

สำหรับพัฒนาการและความสามารถในการเคลื่อนไหว ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1-4 สอดคล้องกับงานวิจัยของถนอมวงศ์ ฤกษ์เพชร (2548) ที่วิเคราะห์ข้อเสนอ นโยบายและแผนส่งเสริมการเรียนรู้ทางการกีฬากับทางจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของการศึกษาใน ระบบที่พบว่าการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 1-4 ควรกำหนดกรอบแนวทางและผล การเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการ เคลื่อนไหวร่างกาย ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย เล่นเกมง่าย ๆ ได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน

ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อให้มีความรู้และเข้าใจการเคลื่อนไหวแบบผสมผสานทั้งที่ อยู่กับที่และเคลื่อนที่ได้ ควบคุมตนเองและเคลื่อนที่ได้และเน้นความสำคัญของการใช้ข้อมูลเพิ่ม เดิม ทักษะกลไกและความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย

ช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีที่ 1-3 เพื่อให้นักเรียนควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะแบบ ต่าง ๆ รู้และเข้าใจประสิทธิภาพของรูปแบบการเคลื่อนไหวร่างกาย

ช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและแสดงทักษะการ เคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทาง กาย เกม กีฬาไทยและกีฬาสากล เป็นต้น

นอกจากนี้ไพศาล หรรษาชัยกิจ และ นภมณฑล ลิขมื่นเปี่ยม (2547ก) ได้เสนอแนวทาง การสนองตอบความต้องการและพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้านพลศึกษา สำหรับนักเรียน ในประเทศสหราชอาณาจักรอังกฤษ สหรัปมีขึ้นตอน ดังนี้

1. การแสวงหาและการพัฒนาทักษะ การแสวงหาและการพัฒนาทักษะเริ่มขึ้นเมื่อนัก เรียนเริ่มตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนเอง และการยอมรับต่อการเคลื่อนไหวของ ร่างกายตามปกติ และการเรียนรู้ท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกายที่ตนสามารถสั่งการได้

พัฒนาการของทักษะดังกล่าวช่วยให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

- ศึกษา พัฒนาและมีรูปแบบการเคลื่อนไหวร่างกายเบื้องต้นที่นักเรียนสามารถกระทำได้อย่างเช่น การพัฒนาทักษะการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง
- พัฒนาการควบคุมและประสานส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและเพิ่มทักษะและการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างง่าย ๆ และที่ต้องอาศัยการฝึกฝน ยกตัวอย่างเช่น การเคลื่อนไหวร่างกายทั้งหมดหรือบางส่วน โดยเคลื่อนย้ายร่างกายอยู่กับที่ การเคลื่อนย้ายจัดวางวัตถุและเครื่องมือต่าง ๆ
- รวบรวมและจัดลำดับการเคลื่อนไหวอย่างแคล่วคล่อง
- เคลื่อนไหวอย่างทันทีทันใดและแสดงกิจกรรมที่แตกต่างกันโดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า

2. การเลือกและการประยุกต์ใช้ทักษะ กลยุทธ์และแนวคิดองค์รวม การเลือกและการประยุกต์ใช้ทักษะ กลยุทธ์และแนวคิดองค์รวมเริ่มขึ้นเมื่อนักเรียนเริ่มศึกษาการเคลื่อนไหวของร่างกายที่พวกเขาสามารถทำได้ พัฒนาและประยุกต์ใช้เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง

พัฒนาการของทักษะดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

- เลือกว่าจะทำอะไรและทำอย่างไร
- เรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นและเคลื่อนไหวได้อย่างเหมาะสม
- เลียนแบบและทำตาม เช่นมองกระจกเพื่อสังเกตการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- เล่น ใช้ และเข้าใจเหตุผลของเกมส์ เช่นการคาดเดา การกระทำของตนเองในระหว่างการเล่นเกม

- การแสดง การรวบรวมและจัดลำดับการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงท่าทางการแสดง ยกตัวอย่างเช่น การสนองตอบอย่างเหมาะสมต่อเสียงดนตรีและการให้จังหวะที่ผ่อนคลายและรวดเร็ว

- การปฏิบัติตามและการทำความเข้าใจกฎ กติกา

3. การประเมินและการปรับปรุงการแสดงความสามารถ การประเมินค่าและการปรับปรุงการแสดงความสามารถ เริ่มขึ้นเมื่อนักเรียนตระหนักถึงการเคลื่อนไหวร่างกายที่เขากระทำได้ อะไรที่เขาสามารถกระทำได้สำเร็จจากการเคลื่อนไหวร่างกาย และการปรับท่าทางการเคลื่อนไหว รวมทั้งการเปลี่ยนท่าทางที่เขาสามารถกระทำได้

พัฒนาการของทักษะดังกล่าวจะช่วยนักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

- ปรับปรุงคุณภาพการแสดงความสามารถและการนำเสนอผลงาน
- พัฒนาทักษะในการสื่อสารความคิดเกี่ยวกับกิจกรรม โดยใช้รูปแบบในการสื่อสารที่ตนเองชอบและสามารถเลือกใช้ถ้อยคำได้อย่างเหมาะสม
- พัฒนาทักษะในการฟังและความสามารถในการประสานร่วมมือกับบุคคลอื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเมื่อต้องพิจารณาทางเลือกและความเป็นไปได้ต่าง ๆ
- ปรับและเปลี่ยนการกระทำและการตอบสนอง
- ตระหนักในความต้องการของบุคคลอื่น
- ปรับปรุงสิ่งที่ตนเองทำให้ดีที่สุดและพัฒนาต่อไป
- ยอมรับและเตรียมพร้อมรับความสำเร็จและข้อจำกัดของตนเอง
- ยอมรับและชื่นชมในงานที่ดีของคนอื่น ๆ

- ศึกษาและปรับปรุงคุณภาพการทำงานของกลุ่ม รวมทั้งติดตามและบันทึกความก้าวหน้าของตนเอง

4. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพและการออกกำลังกาย ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพและการออกกำลังกายเริ่มขึ้นเมื่อนักเรียนรู้จักการรักษาท่วงท่าที่ดีและการปรับท่าทางให้ ถูกต้อง มีความยินดีและปรารถนาที่จะเคลื่อนไหวและออกกำลังกาย

พัฒนาการของทักษะดังกล่าวจะช่วยให้ นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

- ตระหนักในความหลากหลายของกิจกรรม ซึ่งรวมถึงการออกกำลังกายและการเคลื่อนไหวร่างกายที่จำเป็นสำหรับสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของตน
- สร้างและพัฒนาทัศนคติที่ดีในการออกกำลังกาย และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายภาพอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 2 สารสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรมและการประเมินสมรรถภาพทางกาย)

ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 14-19

ตารางที่ 14 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย
(องค์ประกอบสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน
จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
15	15	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1 (องค์ประกอบ สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.14	5.00	0.86	1.26	มาก	สอดคล้อง
16	18	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 2 (องค์ประกอบ สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัยวุฒิ ภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	4.00	0	1.30	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
17	21	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 3 (องค์ประกอบ สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัยวุฒิ ภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง
18	24	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 4 (องค์ ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความสามารถ ที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัยวุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.08	4.24	0.16	1.48	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 14 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน

และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามคำมัธฐานมากไปหาน้อย คือช่วงชั้นที่ 3 สูงกว่าช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 4 สูงกว่าช่วงชั้นที่ 2 อย่างชัดเจน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับ ช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกสู่การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละองค์ประกอบ
	ระดับตามมาตรฐาน	นำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกประยุกต์สู่การกำหนดเป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพของตนเองได้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	แสดงพัฒนาการของตนเองเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในทุกองค์ประกอบ
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพขั้นพื้นฐานของตนเองได้ถูกต้องตามหลักการออกกำลังกายได้ครบทุกองค์ประกอบ
	ระดับตามมาตรฐาน	สามารถนำหลักการออกกำลังกาย ใช้ในการสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองครบทุกองค์ประกอบ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ระบุระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบ
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถให้ความรู้ คำแนะนำเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพและความต้องการของแต่ละบุคคลได้ครบทุกองค์ประกอบ
	ระดับตามมาตรฐาน	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกแก่ผู้อื่นได้ครบทุกองค์ประกอบ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	กำหนดกลวิธีในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกของตนเองในทุกองค์ประกอบ

ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	เลือกกิจกรรมเฉพาะที่นำไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมกับตนเองตามหลักการออกกำลังกาย
	ระดับตามมาตรฐาน	สามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบได้ตามศักยภาพและความต้องการ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	วางแผนสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ครบทุกองค์ประกอบอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง

ตารางที่ 15 คำนิยาม ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
19	27	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ในสาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
20	30	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ สมรรถภาพทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบ สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	4.18	0.04	1.25	มาก	สอดคล้อง
21	23	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระสมรรถ-ภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วง ชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.25	4.51	0.26	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 15 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 3 ระดับ เรียงตามคำมีฐานมากไปหาน้อยคือระดับเหนือมาตรฐาน ต่ำกว่ามาตรฐาน และตามมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพขั้นพื้นฐานของตนเองได้ถูกต้องตามหลักการออกกำลังกายได้ครบทุกองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 2	เลือกกิจกรรมเฉพาะที่นำไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมกับตนเองตามหลักการออกกำลังกาย
	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกสู่การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 4	สามารถให้ความรู้ คำแนะนำเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพและความต้องการของแต่ละบุคคลได้ครบทุกองค์ประกอบ
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 2	วางแผนสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ครบทุกองค์ประกอบอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 3	แสดงพัฒนาการของตนเองเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในทุกองค์ประกอบ

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 4	กำหนดกลวิธีในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกของตนเองในทุกองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถนำหลักการออกกำลังกายใช้ในการสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองครบทุกองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบได้ตามศักยภาพและความต้องการ
	ช่วงชั้นที่ 3	นำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกประยุกต์สู่การกำหนดเป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพของตนเองได้ครอบคลุมทุก องค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 4	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกแก่ผู้อื่นได้ครบทุกองค์ประกอบ

ตารางที่ 16 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วม
 กิจกรรม) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตาม
 ช่วงชั้นการเรียน (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
22	16	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.06	4.06	0	1.12	มาก	สอดคล้อง
23	19	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 2 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิ ภาวะและศักยภาพของผู้ เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
24	22	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 3 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.51	0.26	1.35	มาก	สอดคล้อง
25	25	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 4 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.42	4.78	0.36	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 16 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน

และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 4 ช่วงชั้นคือช่วงชั้นที่ 4 คู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 คู่ช่วงชั้นที่ 1 อย่างชัดเจน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้นและแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	เป็นแบบอย่างของผู้ปฏิบัติตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายจนทำให้มีระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในระดับที่กำหนด
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพเป็นประจำ สม่ำเสมอต่อเนื่องและรักษาระดับสมรรถภาพให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ปฏิบัติตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเป็นประจำสม่ำเสมอ
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่หลากหลาย
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามรูปแบบที่กำหนดและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	นำผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายสู่การพิจารณาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพของตนเอง

	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เลือกกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับศักยภาพตนเองเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามเป้าหมายที่กำหนด
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสมกับตนเอง
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามที่กำหนด

ตารางที่ 17 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
26	28	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
27	31	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ สมรรถภาพทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
28	34	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้า ร่วมกิจกรรม) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.25	4.51	0.26	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 17 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 3 ระดับเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับตามมาตรฐาน เนื้อมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสมกับตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 2	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามรูปแบบที่กำหนดและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 3	เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพเป็นประจำสม่ำเสมอต่อเนื่องและรักษาระดับสมรรถภาพให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 2	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่หลากหลาย
	ช่วงชั้นที่ 3	เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ
	ช่วงชั้นที่ 4	เป็นแบบอย่างของผู้ปฏิบัติตนตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายจนทำให้มีระดับสมรรถภาพทางกลไกในระดับที่กำหนด

- ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อ
สุขภาพตามที่กำหนด
- ช่วงชั้นที่ 2 นำผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายสู่
การพิจารณาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อ
สุขภาพของตนเอง
- ช่วงชั้นที่ 3 เลือกกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับศักยภาพตนเอง เพื่อ
พัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพทางกลไกตามเป้าหมาย
ที่กำหนด
- ช่วงชั้นที่ 4 ปฏิบัติตนตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพ
และสมรรถภาพทางกลไก เป็นประจำสม่ำเสมอ

ตารางที่ 18 คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การ
ประเมินสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน
จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
29	17	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1 (การ ประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.06	4.06	0.00	1.12	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
30	20	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 2 (การ ประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.00	4.12	0.12	1.34	มาก	สอดคล้อง
31	23	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 3 (การ ประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.51	0.26	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
32	26	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 4 (การประเมิน สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิ ภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐานตามมาตรฐานและ ต่ำกว่ามาตรฐาน	3.95	4.09	0.14	1.84	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 18 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การประเมินสมรรถภาพ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกไปใช้ในการกำหนดโปรแกรมการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง
	ระดับตามมาตรฐาน	นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเพื่อการวางแผนปรับปรุงพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง

	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ทดสอบ ประเมิน และแปลผลระดับสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้หลากหลายวิธี และเตรียมสร้างแผนเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ โดยวิธีง่าย ๆ
	ระดับตามมาตรฐาน	ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ ตามขั้นตอนที่กำหนด
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	กำหนดวิธีการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	ประเมินสมรรถภาพของตนเองและนำผลการประเมิน กำหนดโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตนเองในระดับที่ต้องการ
	ระดับตามมาตรฐาน	ทดสอบประเมินและแปลผลสมรรถภาพเพื่อสุขภาพของตนเองได้หลากหลายวิธี
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ทดสอบประเมินผลระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยตนเองโดยวิธีง่าย ๆ ตามคำแนะนำ
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกลไกของตนเองและผู้อื่น
	ระดับตามมาตรฐาน	สร้างและปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในเกณฑ์ที่กำหนดของตนเองและผู้อื่นได้
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สร้างโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก ตามเกณฑ์ข้อกำหนดแต่ละบุคคล

ตารางที่ 19 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การ
ประเมินสมรรถภาพ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตาม
ระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
33	29	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ สมรรถภาพทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประเมิน สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในพัฒนา การความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง
34	32	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ สมรรถภาพทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประเมิน สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในพัฒนา การความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.39	0.10	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
35	35	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (การ ประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วง ชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.49	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 19 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การประเมินสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1.4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 3 ระดับเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ตามมาตรฐานและเหนือมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	กำหนดวิธีการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 2	ทดสอบประเมินระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยตนเองโดยวิธีง่าย ๆ ตามคำแนะนำ
	ช่วงชั้นที่ 3	ทดสอบ ประเมินและแปลผลระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้หลากหลายวิธีและเตรียมสร้างแผนเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	สร้างโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามเกณฑ์ข้อกำหนดแต่ละบุคคล
ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ตามขั้นตอนที่กำหนด
	ช่วงชั้นที่ 2	ทดสอบประเมินและแปลผลสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้หลากหลายวิธี
	ช่วงชั้นที่ 3	นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเพื่อการวางแผนปรับปรุงพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	สร้างและปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในเกณฑ์ที่กำหนดของตนเองและผู้อื่นได้
ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้โดยวิธีง่าย ๆ
	ช่วงชั้นที่ 2	ประเมินสมรรถภาพของตนเองและนำผลการประเมินกำหนดโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตนเองในระดับที่ต้องการ
	ช่วงชั้นที่ 3	นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกไปใช้ในการกำหนดโปรแกรมการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกลไกของตนเองและผู้อื่น

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยด้านที่ 2 สารสมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วย องค์ความรู้ที่สำคัญ 3 ประเด็นคือ องค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรมและการประเมินสมรรถภาพ ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรฐานสากลในการจัดหลักสูตรพลศึกษาให้นักเรียนยุคใหม่ (ICHPER.SD, 2000) ในมาตรฐานที่ 4 คือ

มาตรฐานที่ 4 : ประสบความสำเร็จและยังคงรักษาระดับของการมีสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ (Health - related Fitness) ไว้ได้

นอกจากนี้สอดคล้องกับสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค มาตรฐาน พ.4.1 เน้นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อใช้เป็นกรอบการประเมินคุณภาพภายนอก คือมี สุขนิสัย สุขภาพทางกาย และสุขภาพจิตที่ดีซึ่งมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

มีน้ำหนัก ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน

มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน

ร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กับครู เพื่อนและบุคคลทั่วไป

รู้จักดูแลรักษาสุขภาพและป้องกันตนเองไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ

(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2545)

จากความหมายของสมรรถภาพทางกายที่เป็นความสามารถ ในการปฏิบัติภารกิจในแต่ละวันอย่างแข็งขันและตื่นตัวโดยปราศจากความเมื่อยล้า แต่หากยังมีพลังหลงเหลือที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนานในเวลาว่างและเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจประสบโดยไม่คาดคิดมาก่อนและตลอดจนทั้งเป็นความสามารถในการใช้ความแข็งแรง ความเร็ว ความอดทน และกำลังในการทำงานโดยไม่เหน็ดเหนื่อยและยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายในเวลาว่างได้อีกด้วย จึงจะเห็นได้ว่าสมรรถภาพทางกายที่ดีเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการสร้างเสริมให้บุคคลดำรงชีวิตอยู่อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งยังให้บุคคลปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและความแข็งแรงของร่างกายที่

จะส่งผลไปถึงเรื่องของจิตใจ และยังเป็นปัจจัยสนับสนุนให้มีความสามารถในการแสดงออกทาง การเคลื่อนไหว การกีฬาต่าง ๆ อีกด้วย จึงสรุปได้ว่าสมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

1. สมรรถภาพทางกลไกหรือสมรรถภาพทางกายที่ดี เกี่ยวข้องกับกีฬาแต่อย่างไรก็ตาม การจะมีสมรรถภาพทางกายที่ดีนั้น จะต้องประกอบกิจกรรมทางกายหรือเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการ ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จะต้องมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อให้ทราบระดับ สมรรถภาพทางกายในปัจจุบัน ทำให้ทราบว่าต้องปรับปรุงสมรรถภาพทางกายด้านใดบ้าง ซึ่ง การวัดสมรรถภาพทางกายและวิธีการในการปรับปรุงสมรรถภาพ นั้นถือเป็นเรื่องที่กำลังถกเถียงกัน ในระดับประเทศ (Miller, 1969; Clark, 1976; วิริยา บุญชัย, 2529; จิรากรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543; ราตรี เรืองไทย, 2547)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่าประเด็นสำคัญของสมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วยองค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายต่าง ๆ และการประเมิน สมรรถภาพ

การสร้างเสริมพัฒนาสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียน

จากผลการวิจัยของ Benz (1998 อ้างถึงในศราวุธ รุ่งเรือง, 2545) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาพบว่า ความสำคัญในการเรียนการสอน การประเมินผลทางพลศึกษา น่าจะเน้นพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกายเป็นอันดับแรก เพื่อนำไปสู่การมีสุขภาพที่ดี และประกอบกับผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าอบรมในหลักสูตรสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ มีความรู้ การรับรู้และความสามารถในการทำงานของร่างกาย ดีกว่ากลุ่มที่เรียนตามแบบเดิมโดยไม่ผ่านการอบรม จะเห็นว่าในปัจจุบันนี้หลักการทางพลศึกษา ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียนก็คือ “การพลศึกษาจะช่วยให้นักเรียนได้มีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดี และมีสุขภาพดี” ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล จึงให้ความสำคัญกับพัฒนาการ วุฒิภาวะและความสามารถในการสร้างเสริม ปรับปรุง พัฒนาและ ดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพที่ดีในตัวนักเรียนในระดับการเรียนต่าง ๆ ดังนี้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2540; วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2541; จิรากรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543: พสก สวัสดิภาพ, 2545; ศราวุธ รุ่งเรือง, 2545)

ระดับประถมศึกษา

- กิจกรรมที่ส่งเสริมทรวดทรงและท่าทาง
- กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้แขน ไหล่ หลังและบริเวณท้อง
- กิจกรรมการทดสอบตนเอง
- กิจกรรมที่ฝึกความแข็งแรง
- โปรแกรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน
- กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- ควรจัดกิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ทำงาน โดยใช้ความแข็งแรงของร่างกายเพิ่มมากขึ้น
- ระยะเวลาในการประกอบกิจกรรมมากขึ้นและเป็นกิจกรรมเสริมทักษะที่ทำหาคำตอบได้
- มีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสนองความต้องการและความสามารถ
- ควรเน้นกิจกรรมที่เน้นพัฒนาการ การใช้กลยุทธ์และการวางแผนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนา

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- ควรเป็นกิจกรรมที่ใช้พลังงานเต็มที่ โดยใช้กล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกาย
- ใช้เวลานานขึ้น โยนน้ำหนักการแข่งขันกีฬามาใช้ได้อย่างเต็มความสามารถ
- เป็นกิจกรรมที่ทำหาคำตอบได้ใช้สติปัญญาในการวางแผน พัฒนานำไปสู่การรักษาดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพ

- เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ตามความถนัดของนักเรียนแต่ละคน

การประกอบกิจกรรมทางพลศึกษาโดยทั่วไปจะต้องอาศัยพื้นฐานของสมรรถภาพทางกายเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับการเล่นกีฬา นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีสมรรถภาพทางกายสูง การทดสอบสมรรถภาพทางกายจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งที่นำไปใช้ในการตรวจสอบความสามารถของร่างกาย ตรวจสอบความสมบูรณ์ของร่างกาย ตรวจสอบความสามารถทางกลไกในการเคลื่อนไหวและตรวจสอบการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายเพื่อนำผลการทดสอบเป็นองค์ประกอบในการตั้งเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายและประเมินโปรแกรมการออกกำลังกาย อย่างไรก็ตามการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางกลไกจะต้องคำนึงถึงชนิดของกิจกรรม ความหนักเบา ระยะเวลา ความถี่ของการออกกำลังกายและตระหนักถึงสภาพร่างกายของนักเรียนในระดับอายุต่าง ๆ เพื่อจะได้กิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพร่างกาย พัฒนาการและวุฒิภาวะของนักเรียน

ด้านที่ 3 สาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย การเล่นและการแข่งขันและกิจกรรมนันทนาการ) ผลการวิเคราะห์ ปรากฏ ดังแสดงในตารางที่ 20-25

ตารางที่ 20 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย)
ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้
(ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
36	36	มาตรฐานความสามารถใน สาระกกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	3.75	3.73	0.02	1.42	มาก	สอดคล้อง
37	39	มาตรฐานความสามารถใน สาระกกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 2 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
38	42	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 3 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง
39	45	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 20 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้อง
เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน

และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและออกกำลังกายตามโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ
	ระดับตามมาตรฐาน	เลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ ศักยภาพของตนเองและฝึกปฏิบัติการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพต่อตนเอง
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ออกกำลังกายตามรูปแบบที่ครูกำหนดและรูปแบบที่ตนเองชื่นชอบอย่างสม่ำเสมอ
ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	กำหนดรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และประเมินผลการออกกำลังกายที่มีต่อการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของตนเอง
	ระดับตามมาตรฐาน	ประเมินความพร้อมของร่างกายของตนเองและบุคคลอื่นเพื่อประกอบกิจกรรมการออกกำลังกายเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายได้เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ปฏิบัติตามในการออกกำลังกายตามกิจกรรมที่ได้รับการแนะนำอย่างสม่ำเสมอและประเมินศักยภาพของตนเองขณะออกกำลังกาย
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	วางแผนปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองและผู้อื่นเป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกาย
	ระดับตามมาตรฐาน	สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ใช้ในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาร่างกายและพัฒนาศักยภาพของตนเองและให้คำแนะนำกิจกรรมการออกกำลังกาย รูปแบบการออกกำลังกายแก่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	วางแผนเพื่อพัฒนาการออกกำลังกายส่วนตนได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเองสามารถชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ประเมินระดับการออกกำลังกายของตนเองและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองได้อย่างเหมาะสม
	ระดับตามมาตรฐาน	ออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องตามรูปแบบและขั้นตอนตั้งแต่เริ่มจนถึงเสร็จสิ้นและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	บริหารกายเพื่อการอบอุ่นร่างกายและผ่อนคลายร่างกายได้อย่างถูกต้อง สนุกสนานและปลอดภัย

ตารางที่ 21 คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
40	48	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 คู่ช่วงชั้นที่ 2 คู่ช่วงชั้นที่ 3 คู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
41	51	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ กิจกรรมทางกายในช่วงชั้น ที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
42	54	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การออก กำลังกาย) แสดงให้เห็นถึง ความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.42	4.78	0.58	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 21 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐานช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 3 ระดับเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ประเมินระดับการออกกำลังกายของตนเองและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองได้อย่างเหมาะสม
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและออกกำลังกายตามโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ
	ช่วงชั้นที่ 3	กำหนดรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และประเมินผลการออกกำลังกายที่มีต่อการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	วางแผน ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองและ ผู้อื่นเป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกาย
ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ออกกำลังกายได้ถูกต้องตามรูปแบบและขั้นตอนตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงเสร็จสิ้นและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
	ช่วงชั้นที่ 2	เลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการศักยภาพของตนเองและฝึกปฏิบัติการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพต่อตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 3	ประเมินความพร้อมของร่างกายของตนเองและบุคคลอื่นเพื่อประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายได้เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ
	ช่วงชั้นที่ 4	สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ใช้ในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาร่างกายและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง และให้คำแนะนำกิจกรรมการออกกำลังกายรูปแบบการออกกำลังกายแก่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

- ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1 บริหารกายเพื่อการอบอุ่นร่างกายและผ่อนคลายร่างกายได้อย่างถูกต้อง สนุกสนานและปลอดภัย
- ช่วงชั้นที่ 2 ออกกำลังกายตามรูปแบบที่ครูกำหนดและรูปแบบที่ตนเองชื่นชอบอย่างสม่ำเสมอ
- ช่วงชั้นที่ 3 ปฏิบัติตนในการออกกำลังกายตามกิจกรรมที่ได้รับการแนะนำอย่างสม่ำเสมอและประเมินศักยภาพของตนเองขณะออกกำลังกาย
- ช่วงชั้นที่ 4 วางแผนเพื่อพัฒนาการออกกำลังกายส่วนบุคคลได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง สามารถชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 22 คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและการแข่งขัน) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
43	37	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
44	40	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 2 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง
45	43	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 3 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
46	46	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 4 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 22 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและการแข่งขัน) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 4 ช่วงการเรียนรู้เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 2 ระดับเหนือมาตรฐาน นำกลยุทธ์วิธีการเล่น เทคนิคการเล่นต่าง ๆ ใช้ในการพัฒนา
จิตความสามารถในการเล่นกีฬาของตนเองและกลุ่มทั้งกีฬา
ประเภทบุคคล คู่ และทีม

ระดับตามมาตรฐาน เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม ทั้งกีฬาไทยและ
กีฬาสากลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
นำกลวิธีกลยุทธ์ที่ไม่ซับซ้อนใช้ในการแข่งขันกีฬา

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เล่นและเข้าแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม กีฬาไทยและกีฬาสากลที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ฝึกปฏิบัติกลยุทธ์การเล่น กฎ กติกา วิธีการในการเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง
	ระดับเหนือมาตรฐาน	เล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างชำนาญ สามารถปรับปรุงแก้ไขสถานการณ์ในการเล่นและการแข่งขันของตนเองและของกลุ่มภายใต้กรอบกฎ กติกา มารยาท ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
	ระดับตามมาตรฐาน	เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล และทีมที่เลือกได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามกลยุทธ์การเล่นกฎ กติกา มารยาทในการแข่งขันกีฬา
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจอย่างมีทักษะและสามารถพัฒนาทักษะการเล่นสู่การแข่งขัน
	ระดับเหนือมาตรฐาน	กำหนดแบบแผนพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีมและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นแบบอย่างทีมอื่น ๆ
	ระดับตามมาตรฐาน	ฝึกปฏิบัติทักษะ กลวิธี กลยุทธ์การเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง สู่การแข่งขัน และวิเคราะห์ผลที่เกิดจากการเล่นแข่งขันกีฬาสู่การปรับปรุงตนเองและกลุ่ม
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นและแข่งขันกีฬาในทีมเปรียบเทียบกับทักษะการเล่นของตนเองและเพื่อน ๆ สู่การกำหนดแผนในการเล่น แข่งขันกีฬาของตนเองและกลุ่ม
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถเล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างหลากหลาย ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล มีทักษะการเล่นที่ถูกต้อง นำกลยุทธ์และยุทธวิธีขั้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ระดับตามมาตรฐาน	ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้นได้อย่างหลากหลายชนิดกีฬา เล่นกีฬาประเภทบุคคลและกีฬาที่มือง่าย ๆ ได้อย่างปลอดภัย ถูกต้องตามกฎ กติกาและวิธีการเล่น
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางกีฬาที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬากับเพื่อน ได้อย่างถูกต้องตามกฎกติกาที่กำหนด

ตารางที่ 23 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและ
การแข่งขัน) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับ
ความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
47	4	มาตรฐานความสามารถ ในระดับเหนือมาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้า พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
48	52	มาตรฐานความสามารถ ในระดับตามมาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.55	4.71	0.16	1.07	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
49	55	มาตรฐานความสามารถ ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 2 ถึงช่วงชั้นที่ 3 ถึงช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.42	4.78	0.36	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 23 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและการแข่งขัน) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 2 ถึงช่วงชั้นที่ 3 ถึงช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 1 ระดับ คือ ระดับตามมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1 ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้นได้อย่างหลากหลายชนิดกีฬา เล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมอย่างง่าย ๆ ได้อย่างปลอดภัย ถูกต้องตามกฎกติกาและวิธีการเล่น

- ช่วงชั้นที่ 2 เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง นำกลวิธี กลยุทธ์ที่ไม่ซับซ้อนใช้ในการแข่งขันกีฬา
- ช่วงชั้นที่ 3 เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล และทีม ที่เลือกได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามกลยุทธ์การเล่น กฎ กติกา มารยาทในการแข่งขันกีฬา
- ช่วงชั้นที่ 4 ฝึกปฏิบัติทักษะ กลวิธี กลยุทธ์การเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองสู่การแข่งขันและวิเคราะห์ผลที่เกิดจากการแข่งขันกีฬาสู่การปรับปรุงตนเองและกลุ่ม

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 2 ระดับ คือระดับเหนือมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถเล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างหลากหลาย ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล มีทักษะการเล่นที่ถูกต้อง นำกลยุทธ์และยุทธวิธีขั้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 2	นำยุทธวิธีการเล่น เทคนิคการเล่นต่าง ๆ ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถในการเล่นกีฬาของตนเองและกลุ่มทั้งกีฬาประเภทบุคคล คู่ และทีม
	ช่วงชั้นที่ 3	เล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างชำนาญ สามารถปรับปรุงแก้ไขสถานการณ์ในการเล่นและการแข่งขันของตนเองและของกลุ่มภายใต้กรอบกฎ กติกา มารยาท ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
	ช่วงชั้นที่ 4	กำหนดแบบแผนพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีมและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จนเป็นแบบอย่างแก่ทีมอื่น
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางกีฬาที่มีวิธีการเล่น ไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬากับเพื่อนได้อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกาที่กำหนด

- ช่วงชั้นที่ 2 เล่นและเข้าแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม กีฬาไทยและ
กีฬาสากลที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ฝึกปฏิบัติกลยุทธ์การ
เล่น กฎ กติกา วิธีการในการเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง
ปลอดภัย
- ช่วงชั้นที่ 3 เล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจอย่างมีทักษะและ
สามารถพัฒนาทักษะการเล่นสู่การแข่งขัน
- ช่วงชั้นที่ 4 ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นและแข่ง
ขันกีฬาในทีมเปรียบเทียบทักษะการเล่นของตนเองและ
เพื่อน ๆ สู่การกำหนดแผนในการเล่น แข่งขันกีฬาของตน
เองและกลุ่ม

ตารางที่ 24 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรม
นันทนาการ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตาม
ช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
50	38	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกาย ใน ช่วงชั้นที่ 1 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
51	41	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 2 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิ ภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.14	4.18	0.04	1.25	มาก	สอดคล้อง
52	44	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 3 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.29	4.39	0.10	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
53	47	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 4 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 24 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรมนันทนาการ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถร่วมเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างหลากหลาย กิจกรรมและหลากหลายสถานที่ ฝึกฝนตนเองเป็นผู้นำและผู้ตามในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้
	ระดับตามมาตรฐาน	เลือกกิจกรรมนันทนาการได้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของตนเอง ร่วมเล่นเกม การละเล่น

		ที่บ้านกับเพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่สนใจอย่างสนุกสนาน สามารถเล่นเกมละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถเล่นเกมและการละเล่นที่บ้านร่วมกับกลุ่มเพื่อความสนุกสนานและเพื่อการแข่งขันที่ไม่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกา
	ระดับตามมาตรฐาน	สามารถเล่นเกมง่าย ๆ และร่วมกิจกรรมกลุ่มในประเพณี การละเล่นของชุมชนท้องถิ่นอย่างสนุกสนานและปลอดภัย
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สามารถเล่นเกมที่ไม่ซับซ้อนได้ตามกฎ ข้อบังคับที่กำหนด ขึ้นอย่างปลอดภัยและสนุกสนาน
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	เป็นผู้นำในกิจกรรมนันทนาการในชุมชนและเป็นตัวอย่าง ของผู้นุรักษ์ ส่งเสริมการละเล่นตามวัฒนธรรมในชุมชน
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย ส่งเสริม รักษาประเพณีการละเล่นพื้น บ้านได้อย่างเหมาะสมทั้งกับตนและร่วมกับกลุ่มในชุมชน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เลือกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับตนเอง ร่วม เล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองที่ชื่นชอบและถนัด
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถเล่นเกมและการละเล่นที่บ้านร่วมกับเพื่อนและ บุคคลอื่นได้และดัดแปลง ประยุกต์เกม การละเล่นต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับจุดหมายของตนและกลุ่ม
	ระดับตามมาตรฐาน	ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของตนเองให้ความร่วมมือในการเล่น แข่งขัน เกมการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น สามารถ เล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อน ๆ ได้ถูกต้องตาม วิธีการเล่นอย่างสนุกสนาน

ตารางที่ 25 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรม
 นันทนาการ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับ
 ความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
54	50	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ กิจกรรมทางกายในช่วงชั้น ที่ 1-4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
55	53	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ กิจกรรมทางกายในช่วงชั้น ที่ 1-4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.55	4.71	0.16	1.07	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความ เป็นไปได้	ความ สอดคล้อง
56	56	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.42	4.78	0.36	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 25 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรมนันทนาการ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 1 ระดับ คือระดับ ตาม มาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถเล่นเกมง่าย ๆ และร่วมกิจกรรมกลุ่มในประเพณี การละเล่นของชุมชนท้องถิ่นอย่างสนุกสนานและปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 2	ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามความสามารถ ความสนใจและ ความต้องการของตนเองให้มีส่วนร่วมในการเล่นแข่งขัน

- เกม การละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ
- ช่วงชั้นที่ 3 เลือกกิจกรรมนันทนาการได้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของตนเอง ร่วมเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านกับเพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
- ช่วงชั้นที่ 4 เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย ส่งเสริมรักษาประเพณีการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างเหมาะสม ทั้งส่วนตนและร่วมกลุ่มในชุมชน

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 2 ระดับ เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับเหนือมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านร่วมกับกลุ่มเพื่อความสนุกสนานและเพื่อการแข่งขันที่ไม่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกา
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านร่วมกับเพื่อนและบุคคลอื่นได้และคิดแปลงประยุกต์เกมการละเล่นต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของตนและกลุ่ม
	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถร่วมเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างหลากหลายกิจกรรมและหลากหลายสถานที่ฝึกฝนเป็นผู้นำและผู้ตามในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้
	ช่วงชั้นที่ 4	เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการในชุมชนและเป็นตัวอย่างของผู้อนุรักษ์ส่งเสริมการละเล่นตามวัฒนธรรมในชุมชน
ระดับต่ำมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถเล่นเกมที่ไม่ซับซ้อนได้ตามกฎ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้นอย่างปลอดภัยและสนุกสนาน
	ช่วงชั้นที่ 2	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อน ๆ ได้ถูกต้องตามวิธีการการเล่นอย่างสนุกสนาน

- ช่วงชั้นที่ 3 ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่สนใจอย่างสนุกสนาน
สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อนและกลุ่ม
ได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
- ช่วงชั้นที่ 4 เลือกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับตนเอง
ร่วมเล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองที่ชื่นชอบและถนัด

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยด้านที่ 3 สาระกิจกรรมทางกาย ประกอบด้วยองค์ความรู้ที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ การออกกำลังกาย การเล่น การแข่งขัน และกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าว สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในการจัดหลักสูตรพลศึกษาให้นักเรียนยุคใหม่ (ICHPER.SD, 2000) ในมาตรฐานข้อที่ 5 คือ

มาตรฐานที่ 5 : แสดงความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมส่วนบุคคลและสังคมในการจัดสภาพแวดล้อมทางกิจกรรมทางกาย (Physical Activity Settings)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ.3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และ กีฬา

มาตรฐาน พ.3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา (กรมวิชาการ, 2544ข)

สำหรับผลการวิจัยของมาตรฐานความสามารถด้านการออกกำลังกายและการเล่นและ แข่งขันกีฬาสอดคล้องตามพัฒนาการ ความต้องการ ความสนใจและระดับความสามารถในแต่ละ ช่วงวัยของผู้เรียน ดังที่

วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2540; สุวิมล ตั้งสัจพจน์, 2540; วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2541; จิราภรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543; ไพศาล หรรพาศย์กิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547; อนุอมวงศ์ กฤษณ์เพชร, 2548 และวันชัย บุญรอด, 2548 กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

ลักษณะพัฒนาการ ความต้องการ และความสามารถในการเรียนรู้ในวัยเด็กตอนต้นหรือช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1 (ป.1-ป.3)

โดยทั่วไปแล้วในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเด็กส่วนใหญ่จะสนุกสนานกับการเล่นที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีกฎกติกาที่ง่าย ๆ และรูปแบบการเล่นไม่ซับซ้อน โดยเฉพาะเกมที่แข่งขันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เล่นต่อสู้กับผู้เล่นกลุ่มอื่น เกมที่เกี่ยวข้องกับการไล่การหนี การแตะ การเล่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทักษะพื้นฐานต่าง ๆ รวมทั้งการเล่นที่มีการให้สัญญาณเพื่อไปยังเป้าหมายที่ต้องการ

ความสามารถในการเรียนรู้ด้านการออกกำลังกายและกีฬานั้นจะเป็นความสามารถที่ครอบคลุมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับขั้นตอนการออกกำลังกายตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงเสร็จสิ้นการออกกำลังกาย การปฏิบัติตามกฎและกติกาของการเล่นเกมกีฬาต่าง ๆ การแสดงออกถึงการตระหนักในคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาโดยร่วมกิจกรรมดังกล่าวอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังแสดงความสามารถในการสังเกต พัฒนาและค้นพบทักษะการบริหารตนเองในฐานะที่เขาเป็นส่วนหนึ่งของชั้นเรียนหรือกลุ่มเพื่อ สามารถตัดสินใจ ตั้งเป้าหมายและการพัฒนาทักษะ โดยผ่านการเล่น การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและสมาชิกในโรงเรียน

เมื่อทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและการเรียนรู้การทำงานกับบุคคลอื่นพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ จะสามารถประสานการเคลื่อนไหวร่างกายได้ดีมากขึ้น ในการเล่นเกมง่าย ๆ การทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ การเล่นเกมและกิจกรรมเป็นกลุ่มในแต่ละช่วงระดับที่สูงขึ้นต่อไป

● ลักษณะพัฒนาการ ความต้องการ และความสามารถในการเรียนรู้ในวัยเด็กตอนปลายหรือช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 2 (ป.4 – ป.6)

พัฒนาการด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของเด็กในวัยนี้จะเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและประโยชน์ที่ได้จากการออกกำลังกายต่อคุณภาพชีวิตของแต่ละ

บุคคลและกลุ่มบุคคล นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการประเมินระดับการออกกำลังกายและแยกแยะรูปแบบการออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ สามารถเล่นกีฬาและกิจกรรมทางกายอื่นได้ตามกฎกติกาและวิธีการเล่นกีฬาในการรักษาความปลอดภัยในระหว่างเล่นกีฬา มีความสนใจที่จะฝึกทักษะกีฬาต่าง ๆ และส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและของกลุ่ม แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะรักในหมู่พวกและทำตามข้อตกลงของกลุ่มอย่างเคร่งครัด แต่มีความอิสระในตัวเอง กิจกรรมทางกายที่ส่งเสริมความสามารถของเด็กเป็นกิจกรรมที่ให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง เกมที่เล่นเป็นทีมที่เด็กแต่ละคนมีส่วนร่วมทั้งเล่นและแข่งขัน

- ลักษณะพัฒนาการความต้องการและความสามารถในการเรียนรู้ในวัยรุ่นตอนต้นหรือช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3)

พัฒนาการทางด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของเด็กในวัยนี้ เริ่มมีความซับซ้อนและเป็นกิจกรรมที่ยากขึ้น เด็กเริ่มแสดงกลยุทธ์ในการเล่นและฝึกฝนกีฬาที่ตนชอบ สามารถรักษาระดับการออกกำลังกายและประเมินความพร้อมของตนเองและบุคคลอื่นในการเล่นกีฬา ตลอดจนทั้งมีความสามารถในการตั้งเป้าหมาย ประเมินเป้าหมาย สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nixon and Jewett (1980 อ้างใน วาสนา คุณาภิสิทธิ์, 2541) นักเรียนในระดับนี้จะแสดงความสามารถด้านทักษะการฝึกปฏิบัติต่าง ๆ มากขึ้น รับผิดชอบสูงขึ้นและกล้าตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาความสามารถสูงสุดทางการกีฬาจะเกิดจากความสนใจ ความต้องการของแต่ละบุคคลในช่วงเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชรินทร์ ปราชญ์ศิลป์ (2547) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบกิจกรรมนอกเวลาเรียนด้วยการเล่นกีฬาในระดับมาก และการมีความถนัด ความสนใจและทักษะในกีฬาใดก็จะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลนั้นนำไปปฏิบัติเป็นประจำในชีวิตประจำวัน

- ลักษณะพัฒนาการ ความต้องการและความสามารถในการเรียนรู้ในวัยรุ่นตอนปลายหรือช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6)

เด็กวัยรุ่นตอนปลายจะให้ความสนใจกับเป้าหมายของการศึกษาเฉพาะด้านที่ตนสนใจ สอดคล้องกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนทั้งมีศักยภาพด้านการคิด วิเคราะห์ ผลของการ

เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย การเล่นและแข่งขันกีฬา และประยุกต์หลักการทางพลศึกษา เพื่อนำมาใช้ ในการพัฒนาการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองและบุคคลอื่น ตลอดจนทั้งวางแผน ดำเนินการ ประเมินแผนการเล่นกีฬา เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มต่อสู้

สำหรับสาระกิจกรรมทางกายที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ นั้นนันทนาการ ผลการวิจัย พบว่าผู้เชี่ยวชาญ เห็นสอดคล้องกันในระดับความสามารถทั้งเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานและความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 – ช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งจะเห็นว่า สอดคล้องกับองค์ประกอบของนันทนาการศึกษาที่ สุวิมล ตั้งสัจจงพนธ์ (2540) กล่าวว่า นันทนาการศึกษาเป็นโปรแกรมการศึกษาที่เป็นศาสตร์เกี่ยวข้องด้วยการเข้าใจตนเอง การมีส่วนร่วม และความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่พึงกระทำ เพื่อการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อตนเองและสังคม ลักษณะของนันทนาการศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการคือ

การสร้างสุนทรียภาพด้านนันทนาการ เป็นการสร้างความรู้สึกลึกถึงคุณค่าของนันทนาการ ด้วยการรับบทบาทของกิจกรรมนันทนาการในสังคม ผลลัพธ์ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมใน นันทนาการ กลวิธีการแก้ปัญหาขัดขวางการนันทนาการของบุคคลกลุ่มชนหรือสังคม

การตระหนักตนเองด้านนันทนาการ การศึกษานันทนาการจะสร้างเสริมเจตคติของบุคคล ที่มีต่อนันทนาการ การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในนันทนาการ การนันทนาการใน อดีตที่มา ที่กระทำอยู่และที่จะมีขึ้นในอนาคต

การสร้างความเข้าใจของบุคคลต่อการเลือกใช้นันทนาการ เป็นการศึกษาถึงความสำเร็จ ของบุคคลในด้านนันทนาการ การเจริญเติบโตของคนที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการและความรับผิดชอบ ความสามารถแสดงออกและกล้าที่จะแสดงออก

การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ วิธีการวิเคราะห์เป้าหมายมีส่วนร่วมในกิจกรรม นันทนาการ การจำแนกกิจกรรมนันทนาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการ บนพื้นฐาน ของสมรรถนะส่วนบุคคลและความเป็นเอกภาพของบุคคลที่จำเป็นสำหรับการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมนันทนาการ

การใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์เพื่อนันทนาการ ในการศึกษาด้านนันทนาการจะเน้นความรู้เกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรที่อาจเป็นบุคคล เอกสาร สถานที่ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับการนันทนาการสามารถที่จะจัดหาหรือจัดการเพื่อเลือกใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาทักษะปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความรู้เกี่ยวกับกลไกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมการพิจารณาพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม การใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาในการพูดและการแสดงออก

ทักษะในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความสำคัญมาก ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถทั้งการออกแบบ การบริหารด้านนันทนาการ การดำเนินการทั้งโดยการเป็นผู้บริหารหรือผู้ดำเนินการ ดังนี้

- สร้างความภาคภูมิใจในตนเองให้กับคนด้วยการปรับปรุงจิตใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมให้เป็นบุคคลที่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างดีและกระตือรือร้น
- พัฒนาการด้วยการรักษาระดับสมรรถภาพทางกายของบุคคลปกติและ/หรือผู้ที่มีความบกพร่องทางกายให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล
- พัฒนาความสนใจในกิจกรรมของการใช้เวลาว่างได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล สิ่งแวดล้อมและความเป็นไปได้ของบุคคลนั้น

ส่วนกิจกรรมนันทนาการของเด็กในช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1-4 นั้น จะเห็นได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ใช้เป็นสื่อของนันทนาการ ส่วนมากจะเป็นเกม กีฬาและการละเล่นพื้นบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมเกียรติ สุขนันตพงศ์ (2545) ที่พบว่าเยาวชนสนใจและต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยใช้กิจกรรมกีฬา เกมและการออกกำลังกายในระดับมากที่สุด

ด้านที่ 4 สารการพัฒนาทีม (ความแตกต่าง ความมีวินัยและความร่วมมือ) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 26-31

ตารางที่ 26 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาที่ม (ความแตกต่าง)
ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้น
การเรียนรู้(ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
57	57	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนาที่มในช่วง ชั้นที่ 1 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	3.94	3.94	0.00	1.12	มาก	สอดคล้อง
58	60	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนาที่มในช่วง ชั้นที่ 2 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
52	44	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 3 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง
60	66	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.29	4.39	0.10	1.21	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 26 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ
(ความแตกต่าง) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 4 ช่วงการเรียนรู้เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้นระดับ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	สำรวจศักยภาพของตนเอง ผู้อื่นในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ นำไปสู่การวิเคราะห์หาศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลและทีม
	ระดับตามมาตรฐาน	รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของตนเองและแสดงพัฒนาการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างชัดเจน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ตามศักยภาพ
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้อื่นในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มได้อย่างสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของแต่ละบุคคล
	ระดับตามมาตรฐาน	กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างสอดคล้องกันระหว่างความสามารถ ความต้องการและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ได้
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	วิเคราะห์ผลดี-ผลเสีย จากการตัดสินใจของตนเองและของกลุ่ม
	ระดับตามมาตรฐาน	วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของศักยภาพของตนเองและเพื่อนร่วมทีม ยอมรับข้อดี ข้อควรปรับปรุงจากบุคคลอื่น
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเองและบุคคลอื่น ระบุดจุดเด่น จุดควรปรับปรุงของตนเอง
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ระบุความสามารถของตนเองแสดงการยอมรับตนเองและผู้อื่น ตามความสามารถที่แตกต่างกัน
	ระดับตามมาตรฐาน	ระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่น แยกแยะความสามารถที่ต่างกันของบุคคลในทีมที่ทำงานร่วมกันได้
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ระบุลักษณะเฉพาะของตนเองและความแตกต่างในความสามารถของตนเองและเพื่อน ๆ

ตารางที่ 27 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาที่ม (ความแตกต่าง)
 ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ
 (ในระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
61	69	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ การพัฒนาที่มในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.44	4.50	0.06	1.06	มาก	สอดคล้อง
62	72	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ การพัฒนาที่มในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.55	4.71	0.16	1.07	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
63	75	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.55	4.83	0.28	1.15	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 27 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ (ความแตกต่าง) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 2 ระดับ คือระดับ ตาม มาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่นแยกแยะความสามารถที่แตกต่างกันของบุคคลในทีมที่ทำงานร่วมกันได้
	ช่วงชั้นที่ 2	วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของศักยภาพของตนเองและเพื่อนร่วมทีม ยอมรับข้อดี ข้อควรปรับปรุงจากบุคคลอื่น
	ช่วงชั้นที่ 3	รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของตนเองและแสดงพัฒนาการการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างชัดเจน
	ช่วงชั้นที่ 4	กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างสอดคล้องกันระหว่างความสามารถ ความต้องการและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ได้
ระดับต่ำมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุลักษณะเฉพาะของตนเองและความแตกต่าง ในความสามารถของตนเองและเพื่อน ๆ
	ช่วงชั้นที่ 2	ยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเองและบุคคลอื่นระบุจุดเด่น จุดควรปรับปรุงของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 3	กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ตามศักยภาพ
	ช่วงชั้นที่ 4	สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 1 ระดับ คือระดับเหนือมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุความสามารถของตนเองแสดงการยอมรับตนเองและผู้อื่นตามความสามารถที่แตกต่างกัน
	ช่วงชั้นที่ 2	วิเคราะห์ผลดี - ผลเสีย จากการตัดสินใจของตนเองและของกลุ่ม
	ช่วงชั้นที่ 3	สำรวจศักยภาพของตนเอง ผู้อื่นในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ นำไปสู่การวิเคราะห์ศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลและทีม

ช่วงชั้นที่ 4 เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้อื่นในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มได้อย่างสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของแต่ละบุคคล

ตารางที่ 28 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามีวินัย (ความมีวินัย) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
64	58	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามีวินัยในช่วง ชั้นที่ 1 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
65	61	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 2 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง
66	64	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 3 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง คว ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
67	67	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 28 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถในการพัฒนามิ (ความมีวินัย) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3 ระดับเหนือมาตรฐาน	ร่วมมือและรับผิดชอบต่อตนเองในการทำงานร่วมกันเป็นทีม แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ของทีมได้โดยปราศจากข้อขัดแย้งต่าง ๆ
ระดับตามมาตรฐาน	สามารถประยุกต์กฎ กติกา มารยาทและความมีน้ำใจนักกีฬาไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการทำงานของตนเองและการ

	ดำเนินชีวิต
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	มีวินัยในตนเอง เชื่อสัจย์และรับผิดชอบในภาระหน้าที่ทั้งส่วนตนและของทีมประเมิณการปฏิบัติตนในการทำงานต่าง ๆ ได้
ช่วงชั้นที่ 4 ระดับเหนือมาตรฐาน	มีวินัยในตนเองจนเป็นกิจนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประพฤติปฏิบัติตามกฎ กติกา ยึดถือความซื่อสัจย์และความรับผิดชอบ
ระดับตามมาตรฐาน	รักษาและคงสภาพการเป็นผู้มีระเบียบวินัย เชื่อสัจย์ รับผิดชอบทั้งส่วนตนและในทีมและในชีวิตประจำวัน
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	กำหนดวิถีทางการประพฤติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี เชื่อสัจย์ รับผิดชอบทั้งส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎ กติกา อย่างเคร่งครัด
ช่วงชั้นที่ 1 ระดับเหนือมาตรฐาน	ปฏิบัติตามกฎ กติกา มีระเบียบวินัย รับผิดชอบทั้งในส่วนตนและทีมและให้โอกาสแก่ทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน
ระดับตามมาตรฐาน	ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกาที่กำหนดขึ้นและแสดงความรับผิดชอบต่อเมื่อผิดพลาด
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นแสดงความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
ช่วงชั้นที่ 2 ระดับเหนือมาตรฐาน	ประยุกต์กฎ กติกา มารยาทที่เหมาะสมในภาวะต่าง ๆ แสดงความรับผิดชอบต่อความซื่อสัจย์และความมีระเบียบวินัยส่วนตนและทีม
ระดับตามมาตรฐาน	ปฏิบัติตนในฐานะสมาชิกของกลุ่มได้ถูกต้องตามบทบาทกฎ กติกา ที่กำหนดแสดงความรับผิดชอบต่อความซื่อสัจย์ในการกระทำของตนเอง
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกฎ กติกา มารยาท ทั้งส่วนตนและสมาชิกของกลุ่ม เชื่อสัจย์และรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ 29 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาที่ม (ความมีวินัย)
 ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ
 (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
68	70	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ การพัฒนาที่มในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.44	4.50	0.06	1.06	มาก	สอดคล้อง
69	73	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ การพัฒนาที่มในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.65	4.89	0.24	0.98	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง คว ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
70	76	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.65	4.47	0.36	1.12	มาก ที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 29 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ (ความมีวินัย) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐานช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 2 ระดับ คือระดับ ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกาที่กำหนดขึ้นและแสดงความรับผิดชอบเมื่อผิดพลาด
	ช่วงชั้นที่ 2	ปฏิบัติตามในฐานะสมาชิกของกลุ่มได้ถูกต้องตามบทบาท กฎ กติกาที่กำหนดแสดงความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ในการกระทำของตนเอง

ระดับต่ำมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถประยุกต์กฎ กติกา มารยาทและความมีน้ำใจนักกีฬา ไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการทำงานของตนเองและการดำเนินชีวิต
	ช่วงชั้นที่ 4	รักษาและคงสภาพการเป็นผู้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบทั้งส่วนตนและในทีม และในชีวิตประจำวัน
	ช่วงชั้นที่ 1	เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นแสดงความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
	ช่วงชั้นที่ 2	ปฏิบัติตามได้ถูกต้องตามกฎ กติกา มารยาท ทั้งส่วนตนและสมาชิกของกลุ่ม ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อการทำงานของตนเองตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
	ช่วงชั้นที่ 3	มีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ทั้งส่วนตนและของทีม ประเมินการปฏิบัติตามในการทำงานต่างๆ ได้
	ช่วงชั้นที่ 4	กำหนดวิถีทางการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎ กติกา อย่างเคร่งครัด

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 1 ระดับ คือระดับเหนือมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ปฏิบัติตามกฎ กติกา มีระเบียบวินัย รับผิดชอบต่อทั้งในส่วนตนและทีมและให้โอกาสแก่ทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน
	ช่วงชั้นที่ 2	ประยุกต์ กฎ กติกา มารยาทที่เหมาะสมในภาวะต่าง ๆ แสดงความรับผิดชอบต่อ ความซื่อสัตย์และความมีระเบียบวินัย ส่วนตนและทีม
	ช่วงชั้นที่ 3	ร่วมมือและรับผิดชอบต่อตนเองในการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ของทีมได้โดยปราศจากข้อขัดแย้งต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 4	มีวินัยในตนเองจนเป็นกิจนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประพฤติปฏิบัติตามกฎ กติกา ยึดถือความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อ

ตารางที่ 30 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาทีม (ความร่วมมือ)
 ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้น
 การเรียน (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
71	59	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนาทีมในช่วง ชั้นที่ 1 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง
72	62	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนาทีมในช่วง ชั้นที่ 2 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
73	65	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 3 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง
47	68	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 30 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ
(ความร่วมมือ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถชักจูงผู้อื่นเพื่อสนับสนุนและร่วมอยู่กับทีม สามารถวางแผนพัฒนาทีมงานและการทำงานของ팀ได้ อย่างมีประสิทธิภาพจากข้อขัดแย้ง
	ระดับตามมาตรฐาน	กำหนดรูปแบบความรับผิดชอบของการปฏิบัติหน้าที่ในทีม และเลือกใช้กลวิธีในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการ เล่นทีม ตลอดจนสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของทีมด้านต่าง ๆ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ทำงานกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเองและกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีม
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ สร้างแนวร่วมในการพัฒนาทีมและมีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน
	ระดับตามมาตรฐาน	สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือและการเคารพสิทธิ ส่วนตนและผู้อื่นภายในทีมอยู่เสมอ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ร่วมงานกับผู้อื่นในทีมได้ปรับปรุง พัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีมอยู่เสมอ
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มด้วยความเต็มใจและเป็นขั้นตอนและยอมรับผลที่ปรากฏ
	ระดับตามมาตรฐาน	ร่วมมือกับกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและยอมรับผลการปฏิบัติงานทั้งส่วนตนและของทีมที่เกิดขึ้น ยอมรับบทบาทของผู้นำกลุ่ม
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ปฏิบัติตนเป็นผู้ตามที่ดีและร่วมงานกับผู้อื่นตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด และยอมรับผลที่เกิดขึ้น
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถชักจูงคนอื่นในการทำงานร่วมกันและแสดงศักยภาพในภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ
	ระดับตามมาตรฐาน	ประเมินลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามของตนเองและผู้อื่นและเป็นผู้ผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ตลอดจนมีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม สามารถทำงานกับทีมปฏิบัติตนตามข้อตกลงของกลุ่ม สามารถหาความร่วมมือจากบุคคลอื่นเมื่อมีความต้องการ

ตารางที่ 31 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามี (ความร่วมมือ)
 ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ
 (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
75	71	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ การพัฒนามีในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.44	4.50	0.06	1.06	มาก	สอดคล้อง
76	74	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ การพัฒนามีในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.65	4.89	0.24	0.98	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
77	77	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ ก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.65	4.47	0.36	1.12	มาก ที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 31 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ (ความร่วมมือ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐานช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 2 ระดับเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย ก็ระดับ ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ร่วมมือกับกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและยอมรับผลการปฏิบัติงานทั้งส่วนตนและของทีมที่เกิดขึ้น ยอมรับบทบาทของผู้นำกลุ่ม
	ช่วงชั้นที่ 2	ประเมินลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามของตนเองและผู้อื่น และเป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนมีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม
	ช่วงชั้นที่ 3	กำหนดรูปแบบความรับผิดชอบของการปฏิบัติหน้าที่ในทีมและเลือกใช้กลวิธีในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเล่นทีม ตลอดจนสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของทีม ด้านต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 4	สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือและการเคารพสิทธิส่วนตน และผู้อื่นภายในทีมอยู่เสมอ
ระดับต่ำมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ปฏิบัติตนเป็นผู้ตามที่ดีและร่วมงานกับผู้อื่นตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดและยอมรับผลที่เกิดขึ้น
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถทำงานกับทีม ปฏิบัติตนตามข้อตกลงของกลุ่มสามารถแสวงหาความร่วมมือจากบุคคลอื่นเมื่อมีความต้องการ
	ช่วงชั้นที่ 3	ทำงานกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเองและกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีม
	ช่วงชั้นที่ 4	ร่วมงานกับผู้อื่นในทีมได้ ปรับปรุงพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีมอยู่เสมอ

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่วางชั้นที่ 2 สู่วางชั้นที่ 3 สู่วางชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 1 ระดับ คือระดับเหนือมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มด้วยความเต็มใจและอย่างเป็นขั้นตอนและยอมรับผลที่ปรากฏ
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถชักจูงคนอื่นในการทำงานร่วมกันและแสดงศักยภาพในภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ

- ช่วงชั้นที่ 3 สามารถชักจูงผู้อื่นเพื่อสนับสนุนและร่วมอยู่กับทีมสามารถวางแผนพัฒนาทีมงานและการทำงานของทีมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพจากข้อขัดแย้ง
- ช่วงชั้นที่ 4 เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพสร้างแนวร่วมในการพัฒนาทีมและมีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน
- ระดับต่ำมาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1 เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นแสดงความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
- ช่วงชั้นที่ 2 ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกฎหมาย กติกา มารยาท ทั้งส่วนตนและสมาชิกของกลุ่ม ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อภาระการกระทำของตนเองตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- ช่วงชั้นที่ 3 มีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ทั้งส่วนตนและของทีม ประเมินการปฏิบัติตนในการทำงานต่าง ๆ ได้
- ช่วงชั้นที่ 4 กำหนดวิถีทางการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อทั้งส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา อย่างเคร่งครัด

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยด้านที่ 4 สาระการพัฒนาทีม ประกอบด้วยองค์ความรู้ที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ ความแตกต่าง ความมีวินัย และความร่วมมือ ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรฐานสากลในการจัดหลักสูตรพลศึกษา ให้นักเรียนยุคใหม่ (ICHPER.SD, 2000) ในมาตรฐานข้อที่ 6 และข้อที่ 7 คือ

มาตรฐานข้อที่ 6 : แสดงความรู้ ความเข้าใจและยอมรับนับถือในความแตกต่างระหว่างบุคคล

มาตรฐานข้อที่ 7 : เข้าใจได้ว่ากิจกรรมทางกายช่วยจัดโอกาสให้เกิดความสนุกสนาน ความท้าทาย การได้แสดงออกและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ.3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการเล่นกีฬา (กรมวิชาการ, 2544ข)

สำหรับผลการวิจัยสาระการพัฒนาที่มองค้ความรู้ด้านความแตกต่างที่พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุดในการมาตรฐานความสามารถระดับตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานในช่วงชั้นที่ 1-4 ซึ่งความสามารถในแต่ละช่วงชั้นการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการด้านจริยธรรม สังคม ที่ พรณี ช.เจนจิต (2538) โดยสรุปดังนี้

1. ระดับประถมศึกษาตอนต้น (ชั้น ป.1 – ป.3 อายุ 6-9 ปี) นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลคือ

- 1.1 ยอมรับความแตกต่างทางเพศ
- 1.2 ยอมรับการอยู่รวมกันภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
- 1.3 ยอมรับและระบุนิยามของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม

ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความสามารถ สาระพัฒนาที่มองค้ความรู้ด้านความแตกต่างในช่วงชั้นที่ 1 ที่ผู้เรียนแสดงความสามารถโดยระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่น แยกแยะความสามารถที่ต่างกันของบุคคลในทีมที่ทำงานร่วมกัน (ระดับตามมาตรฐาน) และระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่น และความแตกต่างในความสามารถของตนเองและเพื่อน ๆ (ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน)

2. ระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้น ป.4 – ป.6 อายุ 9-12 ปี) นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ

- 2.1 ยอมรับข้อขัดแย้งภายในกลุ่มและยอมรับเกณฑ์สังคม
- 2.2 ทำงานได้ด้วยตนเอง ยอมรับข้อดี ข้อปรับปรุงของตนเอง

ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความสามารถสาระพัฒนาทีม องค์ความรู้ ด้านความแตกต่าง ในช่วงชั้นที่ 2 ที่ผู้เรียนแสดงความสามารถในการวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของ ศักยภาพของตนเอง และเพื่อนร่วมทีม ยอมรับข้อดี ข้อควรปรับปรุงจากบุคคลอื่น (ระดับตาม มาตรฐาน) และยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเองและบุคคลอื่น ระบุจุดเด่น จุดควร ปรับปรุงของตนเอง (ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน)

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3 อายุ 12-15 ปี) นักเรียนแสดงพฤติกรรม ด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ

- 3.1 หาเอกลักษณ์ให้ตนเองและวางแผนพัฒนา
- 3.2 ยอมรับกฎเกณฑ์และปฏิบัติตาม
- 3.3 ยอมรับความสามารถของตนเองและปรับปรุงพัฒนา

ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาทีม องค์ความรู้ ด้านความแตกต่างใน ช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้เรียนแสดงความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของตนเองและแสดง พัฒนาการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างชัดเจน (ระดับตามมาตรฐาน) และ กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ตามศักยภาพ (ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน)

4. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4 – ม.6 อายุ 15-18 ปี) นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้าน ความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ

- 4.1 ยอมรับข้อดกลง ข้อกำหนดของตนเอง ของกลุ่ม
- 4.2 กำหนดเป้าหมายของตนเองและพร้อมปฏิบัติ
- 4.3 ยึดถือคุณธรรมเป็นหลักในการแสดงพฤติกรรม

ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความสามารถ สาระการพัฒนาทีม องค์ความรู้ ด้านความ แตกต่าง ในช่วงชั้นที่ 4 ที่ผู้เรียนแสดงความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา ศักยภาพ ของตนเองได้อย่างสอดคล้องกันระหว่างความสามารถ ความต้องการและปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ (ระดับตามมาตรฐาน) และสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้อง กับความสามารถ

สำหรับผลการวิจัยสาระการพัฒนามิตร้องค์ความรู้ด้านความมีวินัย พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด ในมาตรฐานความสามารถระดับตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตาม มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับความเป็นไปได้ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญก็ใกล้เคียงระดับมากที่สุดเช่นกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับความมีวินัยในสาระการพัฒนามิตร้องค์ความรู้ด้านความมีวินัยในระดับใกล้เคียงกันคือมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิมพา ม่วงศิริธรรม (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาจากผลการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬากรุงเทพมหานคร พบว่านักกีฬากลุ่มทดลองที่ได้รับการปรับพฤติกรรมทางปัญญาโดย 3 เทคนิค การตั้งเป้าหมาย การจินตนาการ การพูดกับตนเองไปทางที่ดี การดูต้นแบบ และการให้แรงเสริมทางบททดสอบกับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาฟุตบอล มีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมและแตกต่างจากระยะก่อนทดลองในระดับที่สูงขึ้นกว่าเดิม

นอกจากนี้กิจกรรมทางพลศึกษา การกีฬาช่วยส่งเสริมลักษณะนิสัยแก่นักเรียน ดังนี้ (ถาวร วิบูลศรีนทร์, 2540)

1. ความมีระเบียบวินัยในตนเอง การเรียนหรือการฝึกหัดกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษานั้น มีหลักการเรียน วิธีปฏิบัติ กฎ กติกาบังคับไว้ให้ผู้เล่นปฏิบัติตาม เพื่อให้การเล่นเป็นระบบ มีความเป็นระเบียบสวยงาม

2. มีความสามัคคีรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ในการเล่นกีฬา เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล หรือกีฬาประเภทอื่น ๆ ที่มีการเล่นเป็นทีม นอกจากต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของผู้เล่นแต่ละคนแล้ว ผู้เล่นทุกคนในทีมจะต้องมีความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้วยการร่วมเล่นเป็นทีม (team work) จึงจะทำให้การเล่นเป็นไปด้วยดี ในกีฬาแต่ละประเภทย่อมมีหัวหน้าทีมเป็นผู้นำ และสามารถแนะนำผู้เล่นในทีมของตนได้ หัวหน้าจะเป็นผู้นำให้ผู้เล่นในทีมของตนได้ปฏิบัติตามโดยที่ผู้ที่เป็นหัวหน้าจะต้องรับภาระหนักและต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนจนเต็มความสามารถ ทั้งจะต้องปฏิบัติตามโดยผู้ที่เป็น หัวหน้าจะต้องรับภาระหนักและต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนจนเต็มความสามารถทั้งจะต้องประพฤติดนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เล่นในทีมจึงจะสร้างศรัทธาความเชื่อถือให้เกิดมีขึ้นในผู้เล่นด้วยกัน อันจะเป็นผลให้ผู้เล่นเชื่อฟังและปฏิบัติตาม

เนื่องจากกีฬาหลายชนิด ผู้เล่นแต่ละคนต่างก็มีความสามารถในกีฬาแตกต่างกันด้วย ผู้ที่เป็นผู้นำกีฬาประเภทหนึ่งอาจเปลี่ยนไปเป็นผู้ตามในการเล่นกีฬานานชนิดอื่น ๆ ที่ตนไม่ถนัด และจะต้องปฏิบัติตนเป็นผู้ตามบ้างเหมือนกัน กีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้บุคคลได้รู้จักให้ความร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน มีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนและผู้อื่น รู้และสามารถปฏิบัติตนให้เหมาะสมในการเป็นผู้นำและผู้ตามได้ดีอีกด้วย

3. มีความอดทน รู้จักแพ้ รู้จักชนะและให้อภัย ในการเล่นกีฬาผู้เล่นอาจได้รับอันตรายหรือบาดเจ็บเกิดขึ้นจากการปะทะกับผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม ซึ่งอาจกระทำโดยไม่เจตนาหรือเจตนาที่ตามผู้เล่นที่ดีต้องมีความอดทนและให้อภัยไม่ทำร้ายคู่ต่อสู้ เมื่อเป็นผู้แพ้ก็ต้องยอมรับคำตัดสิน การเล่นที่ละเมียดถูกกติกาหรือละเมิดสวัสดิภาพของผู้อื่น สังคมย่อมไม่ต้องการ ผู้นั้นจะถูกดำเนินหรือถูกกระทำโทษแล้วแต่กรณี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเรียนด้วยการกระทำ ซึ่งเป็นการศึกษาที่เรียกว่าอบรมบ่มนิสัยให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรมต่าง ๆ โดยการใช้สนามกีฬาเป็นที่ฝึกหัด

4. มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว การเรียนการสอนกีฬาประเภทต่าง ๆ ช่วยอบรมจิตใจของนักเรียนให้เป็นผู้รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อหมู่คณะ เช่นการเสียสละเวลาและกำลังกาย ในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมหรือฝึกซ้อมกีฬากับทีมโดยสม่ำเสมอ จะเห็นได้ว่าการกีฬาช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยของนักเรียนให้มีความรู้สึกสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนที่มีต่อหมู่คณะ และพร้อมที่จะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติที่สุด

สำหรับผลการวิจัยสาระการพัฒนามีม องค์กรความรู้ด้านความร่วมมือ พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด ในมาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตามมาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐานระดับความเป็นไปได้ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญก็ใกล้เคียงระดับมากที่สุดเช่นกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับความร่วมมือในสาระการพัฒนามีมในระดับใกล้เคียงกันคือมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความร่วมมือเกิดจากการยอมรับและเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ ด้วยตัวนักเรียนเองและสามารถปฏิบัติตนตามแบบอย่างสม่ำเสมอด้วยความภาคภูมิใจ โดยไม่มีการบังคับ มีขั้นตอนปฏิบัติตนตามแบบอย่างสม่ำเสมอด้วยความภาคภูมิใจ โดยไม่มีการบังคับ มีขั้นตอนและพฤติกรรมบ่งชี้เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือ ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2544ค)

ขั้นตอน	พฤติกรรมบ่งชี้
สังเกต ตระหนัก	- ระบุได้ว่าการกระทำใดเหมาะสมและไม่เหมาะสมจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
	- ยกตัวอย่างการกระทำอื่น ๆ ที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมจากสถานการณ์ที่กำหนด
ประเมินเชิงเหตุผล	- วิเคราะห์ วิจารณ์ และสรุปเชิงเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เหมาะสม ไม่เหมาะสม ดี ไม่ดี ไม่ได้
วางแผนปฏิบัติ	- กำหนดเวลาและสิ่งที่จะปฏิบัติสำหรับตนเองได้
ปฏิบัติด้วยความชื่นชม	- ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดให้อย่างภาคภูมิใจและสง่างาม
ปฏิบัติเองโดยไม่มีแบบ	- ปฏิบัติการได้ด้วยตนเอง
ฝึกหัดจนชำนาญ	- ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว

สอดคล้องกับแนวทางการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ประเทศออสเตรเลียที่ไพศาล หรุพานิชยกิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม (2547) ได้สรุปไว้ในเอกสารแปลและเรียบเรียงแนวทางการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา: ประเทศออสเตรเลีย ดังนี้

ในวัยเด็กตอนต้น

การเรียนพลศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนรู้จักร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ร่วมกับผู้อื่น การให้ความสนใจความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น และการรับฟังความเห็นของผู้อื่น ในระหว่างการเล่น เด็กจะได้มีโอกาสใช้พื้นที่และอุปกรณ์ร่วมกับบุคคลอื่นและได้ขออนุญาตจากบุคคลอื่นอย่างสุภาพ ในการใช้อุปกรณ์ร่วมกับเด็กอื่น ๆ พวกเขาจะได้เรียนรู้กฎ กติกาการเล่นกิจกรรมและรู้จักการปรับกฎเกณฑ์ดังกล่าวเพื่อให้ทุกคนจะได้มีส่วนในการเล่นอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม รู้จักใช้ทักษะการสื่อสารและการให้ความร่วมมือเพื่อส่งเสริมและกระชับความสัมพันธ์กับสมาชิกและบุคคลอื่น ๆ ในโรงเรียน

ระดับการพัฒนาในช่วงนี้เด็กจะเริ่มจะเข้าใจว่าความสัมพันธ์สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ในวัยเด็กตอนปลาย

เด็กสามารถแสดงความรู้สึกของตนเพื่อสื่อสารให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลง การแก้ไข ปัญหาและการมีส่วนร่วมในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันของกลุ่มและสามารถใช้ทักษะในการเจรจาและการอำนวยความสะดวก เพื่อช่วยเหลือบุคคลอื่นและกระชับความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในกลุ่มและสังคม สามารถใช้ทักษะในการสื่อสารและการตัดสินใจและช่วยเหลือกลุ่มในการวางแผนและดำเนินการฝึกความเป็นผู้นำและแสดงความคิดริเริ่มในการจัดกิจกรรม การให้คะแนน การเป็นกรรมการตัดสินและการจัดเก็บอุปกรณ์กีฬา ได้รับการอบรมสั่งสอนให้เข้าใจและซาบซึ้งถึงความสามารถและความรู้สึกของบุคคลอื่นในระหว่างการเล่นกีฬาหรือร่วมกิจกรรม รู้จักให้และรับฟังคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงการเล่นหรือการทำงานของตนเอง

เมื่อไรก็ตามที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้น นักเรียนรู้จักที่ใช้ทักษะในการแก้ไขปัญหาและทักษะในการสื่อสารอย่างเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว เพื่อแก้ไขสถานการณ์ในเกมหรือกิจกรรมที่กำลังดำเนินทำอยู่ สามารถดำเนินต่อไปได้

ในวัยรุ่นตอนต้น

นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการจัดการในกลุ่มโดยการเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม ทีม หรือ คณะกรรมการ พวกเขาควรที่จะใช้ทักษะในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในการยืนยันการตัดสินใจในการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น เช่นการแข่งขันกีฬา เด็กจะได้เรียนรู้การปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นซึ่งตนเองไม่ค่อยรู้จักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดการกับสถานการณ์ที่ท้าทายและยุ่งยาก เช่นในกรณีที่ต้องเผชิญกับผู้ชมการแข่งขันที่แสดงออกอย่างไม่สุภาพ พวกเขาควรได้รับโอกาสในการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมสำหรับกลุ่ม เช่นการเลือกทีม การให้คะแนน การตัดสินคะแนนการเลือกเส้นทางสำหรับกิจกรรมการเดินทางไกลที่มีความปลอดภัย เป็นต้น

นักเรียนรู้จักการประนีประนอมและการใช้ทักษะในการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาคือขัดแย้ง และการให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามาในฐานะหัวหน้ากลุ่ม กรรมการตัดสินกีฬาหรือกับต้นทีม นักเรียนสามารถแสดงความจริงใจและการยึดมั่นในหลักการ กฎระเบียบและแนวทางการประพฤติปฏิบัติและสามารถทำงานเป็นทีมและเป้าหมายและผลงานร่วมกัน

ในวัยรุ่นตอนปลาย

สามารถพัฒนาทักษะในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างต่อเนื่อง สามารถร่วมกิจกรรมในกลุ่มแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งและเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและความสัมพันธ์ทั่ว ๆ ไป สามารถวิเคราะห์ทักษะการติดต่อสัมพันธ์ทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ปรับปรุงทักษะในการมีความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ และได้มีส่วนร่วมเป็นผู้นำและจัดการกิจกรรมของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สามารถวางแผนและติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม ช่วยกลุ่มในการตัดสินใจและประเมินผลการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

สามารถสร้างความสามัคคีและความมุ่งมั่นในกลุ่มโดยการแสดงความเป็นผู้นำและแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมเมื่อชนะหรือพ่ายแพ้ในการแข่งขันกีฬา

สามารถที่จะแสดงบทบาททางสังคม โดยลำพังคนเดียวหรือในฐานะสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มเพื่อเรียกร้องสนับสนุนการเพิ่มโอกาสในกิจกรรมทางกายภาพในชุมชน

โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าสาระการพัฒนาทีมเป็นสาระที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญในระดับความเป็นไปได้มากและมากที่สุดนั้นแสดงว่าการพัฒนาทีมเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญ ดังที่ผลการวิจัยของสุภาพร อัคราวัฒนา (2541) ที่ศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของมหาวิทยาลัยเอกชน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม โดยแบ่งเป็นทีมละ 6-10 คน มีพฤติกรรมด้านเป้าหมาย กระบวนการทำงาน บทบาทผู้นำ และความสัมพันธ์ในระดับมากทุกด้าน

นอกจากนี้การที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเล่นกีฬานั้น มักจะมีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้มีมากกว่านักเรียนไม่ได้เล่นกีฬา โดยมีรายงานการวิจัยมาสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นอันมาก เช่น Biddulph (1954) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์ผลทางการกีฬาสูงจะมีการปรับตัวได้ดี และ Biddulph คนเดียวกันนี้ก็ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความแตกต่างทางด้านสังคมระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและนักเรียนที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในระดับชั้นประถมศึกษาและระดับ

มัธยมศึกษา พบว่านักเรียนทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและมัศึกษามีคุณลักษณะที่เป็นที่พึงประสงค์ของสังคมมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา

ส่วน Benson (1959) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จทางการกีฬากับการมีคุณลักษณะในการยอมรับจากเพื่อน ๆ ด้วยกัน พบว่าผู้ที่มีความสำเร็จทางการกีฬาได้รับการยอมรับจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกันอันเนื่องจากผลสำเร็จทางการกีฬามากกว่าจากสาเหตุอื่น ๆ

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถและการนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการใน 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถในการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน เพื่อสรุปวิเคราะห์ประเด็นกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถในการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน นำผลการวิเคราะห์สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนำไปสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 17 ท่าน

2. นำเสนอผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาทั้ง 17 ท่าน เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ ด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐาน ความสามารถของชาติ ด้านวิธีการประเมินมาตรฐานของชาติและด้านการรายงานผลการประเมินและการนำผลไปใช้โดยเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำเสนอแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ แยกแต่ละด้านทั้ง 4 ด้าน และนำเสนอในภาพรวม

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ
การประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ

1.1 ด้านแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ ผลความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญปรากฏ ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ค่าร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐาน
ความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านแนวความคิดเกี่ยวกับ
การประเมินมาตรฐานความสามารถ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ขอปรับเพิ่ม ข้อคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย ขอปรับปรุง แก้ไข
1	1.1	การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็น การประเมินเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีความ สามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ดีเพียงใด	82.35	17.65	-
2	1.2	การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็น การอธิบายระดับความสามารถสูงสุดตาม วัย วุฒิภาวะ ของผู้เรียนที่ผู้เรียนต้อง แสดงความรับผิดชอบในการแสดงความ สามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ โดย ผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย	88.24	11.76	-
3	1.3	การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็น การประเมินความสามารถของผู้เรียนใน ลักษณะภาพรวมใหญ่ ๆ มากกว่าประเมิน ส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ	100	-	-
4	1.4	การประเมินมาตรฐานความสามารถระดับ ชาติ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์ หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผล มาจากการจัดการศึกษา	100	-	-

จากตารางที่ 32 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถที่คิดเป็นร้อยละ 100 มี 2 รายการคือ การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ มากกว่าประเมินส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ และการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์ หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษา สำหรับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วย และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็น มี 2 รายการ เช่นกัน คือ ระดับที่เห็นด้วย ร้อยละ 88.24 และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็นร้อยละ 11.76 คือ การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการอธิบายระดับความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะ ของผู้เรียนที่ผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบในการแสดงความสามารถ ตามมาตรฐานสาระความรู้โดยผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย และระดับที่เห็นด้วย ร้อยละ 82.35 และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็นร้อยละ 17.65 คือการประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีความสามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ดีเพียงใด

สำหรับข้อคิดเห็นที่ขอปรับเปลี่ยน มีดังนี้

1. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 1.1 ควรตัดคำว่าสาระความรู้ออกเพราะจะทำให้การประเมินเน้นเฉพาะ การประเมินเนื้อหาสาระเท่านั้นทำให้ขาดการประเมินในส่วนของทักษะ คุณธรรม และจริยธรรม
2. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 1.2 ควรตัดคำว่าที่ผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบเพราะไม่ชัดเจนว่าผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบอย่างไร แต่ควรระบุว่าที่ผู้เรียนต้องแสดงความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนด

สำหรับข้อคำถามข้อ 1.5 ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิดในข้อคำถามที่ว่า

- 1.5 ท่านคิดว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาควรจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับชาติหรือไม่ เพราะเหตุใดและควรประเมินรูปแบบใด (โปรดระบุ)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็นดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านเห็นว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาควรจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับชาติโดยมีเหตุผลสนับสนุนเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่มากไปหาน้อย คือ

1.1 เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์

1.2 เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต

1.3 เป็นเรื่องที่น่ามาซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.4 ทำให้รู้ถึงสมรรถภาพทางกายและสุขภาพประชาชนในชาติ

1.5 ทำให้นักเรียนให้ความสำคัญกับการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

2. รูปแบบการประเมิน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ควรใช้รูปแบบการประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินทักษะความสามารถ ทางปฏิบัติในสถานการณ์จริง และควรให้ระยะเวลาสำหรับการพัฒนาทักษะ ความสามารถของผู้เรียนสำหรับเครื่องมือที่ใช้ประเมิน ควรเป็นเครื่องมือที่หลากหลายไม่เน้นข้อสอบ

ข้อวิจารณ์

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ
ด้านแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถ

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 100 เกี่ยวกับแนวคิดการประเมิน
มาตรฐานความสามารถของชาติ คือ

- การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ ๆ มากกว่าส่วนเล็ก และ
- การประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลจากการจัดการศึกษา

ความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Burger (1998) ที่ระบุว่ามาตรฐานการศึกษาทำให้นักการศึกษามีโอกาสที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงในแกนกลางองค์ประกอบของระบบการศึกษาของชาติ และจุดมุ่งหมายการประเมินตามมาตรฐานในระดับมลรัฐและระดับชาติข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินของนักเรียนจัดเป็นข้อมูลที่สำคัญที่ใช้ในการปรับปรุงการศึกษาโดยผ่านทางนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและสอดคล้องกับแนวคิดของนาตยา ปีลันธนานนท์ (2545) ที่กล่าวว่าหากประเทศชาติต้องการคนในชาติให้มีลักษณะใดและเชื่อว่าการศึกษาศาสนาสามารถสร้างคนตามลักษณะเช่นนั้นได้ก็ต้องบอกให้สาธารณชนทราบล่วงหน้าโดยเฉพาะ โรงเรียน ครู ผู้เรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้จัดการศึกษาให้แก่ลูกหลานได้ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามจากการรายงานระบบการประเมินผลระดับรัฐของหน่วยงาน NASBE (1997) ได้กล่าวถึงความใหม่ของมาตรฐานการศึกษาดังนี้

1. มาตรฐานการศึกษาเป็นระบบการจัดการศึกษาที่เป็นของสาธารณะเพื่อให้ทุกคนได้รู้ได้ตรวจสอบ
2. ความคาดหวังในระบบมาตรฐานจะตั้งไว้สูง เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความสามารถสูงสุด ทำทลายถึงผลสัมฤทธิ์นั้น
3. มาตรฐานการศึกษาใช้กับนักเรียนทุกคนไม่เฉพาะกลุ่ม
4. มาตรฐานการศึกษากำลังจะกลายเป็นรากฐานของระบบการศึกษาของชาติ

นอกจากนี้ Mathers (2001) ยังได้กล่าวถึงระบบความรับผิดชอบบนฐานความสามารถในมุมมองระดับชาติไว้ว่า ความรับผิดชอบในเรื่องของการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงอย่างมากในระยะ 2 ทศวรรษที่ผ่านมาที่กำหนดนโยบาย นักการศึกษา และประชาชนทั่วไป ให้สนใจมาก ในหัวข้อที่ว่า

นักเรียนของพวกเขาได้รับการศึกษาได้ดีขนาดไหน จุดพ่วงความสนใจ หลักของความรับผิดชอบ ได้กลายมาเป็นตัวชั่งน้ำหนักเรียนว่านักเรียนเหล่านี้จะมีความรู้ความสามารถมากแค่ไหน การปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นนโยบายความรับผิดชอบที่ได้เขียนเป็นจุดมุ่งหมายและกำหนดไว้ชัดเจน ผู้กำหนดนโยบายและนักการศึกษาที่กำลังสร้างและกำลังใช้มาตรฐานซึ่งนักเรียนควรจะรู้และสามารถทำได้และสร้างกลไกระบบความรับผิดชอบที่จะทำให้มั่นใจว่านักเรียนเหล่านั้นกำลังมีความก้าวหน้าไปยังมาตรฐานต่าง ๆ ที่ชาติกำหนดไว้

จากแนวคิดดังกล่าวและผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสามารถสรุปได้ว่าการประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ ๆ และผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษา

สำหรับผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับร้อยละ 88.24 และร้อยละ 82.35 เกี่ยวกับแนวคิดการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติที่ว่า

การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีความสามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ดีเพียงใด และ

การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการอธิบายระดับความสามารถสูงสุดตามวัยวุฒิภาวะ ของผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบในการแสดงความสามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ โดยผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางการประเมินที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน พบว่าสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณามี 2 ส่วนคือ

1. ส่วนที่ต้องพิจารณาว่านักเรียนควรจะรู้อะไร สามารถทำอะไร ณ จุดต่าง ๆ ทางการศึกษา
2. ส่วนกำหนดมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียน (พวกเขาสามารถที่จะทำสิ่งเหล่านั้นได้ดีเพียงใด) ในอุดมคติแล้วมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกำหนดว่าต้องมีอะไรบ้างที่จะถึงมาตรฐานเนื้อหา (ตัวอย่างเช่น ต้องเขียนเรียงความ หรือพิสูจน์โจทย์ทางคณิตศาสตร์ หรือ

การทดลองทางวิทยาศาสตร์โครงการหรือการสอบ) เท่า ๆ กับผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะยอมรับได้ ตัวอย่างเช่นถึงระดับใดระดับหนึ่งของความสามารถในการทำงาน

ส่วนประเด็นความรับผิดชอบ Mathers (2001) กล่าวว่าไว้ว่าระบบความรับผิดชอบบนฐานการประเมินความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาเป็นเรื่องยิ่งใหญ่และซับซ้อนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา จะเกี่ยวข้องกับผู้รับผิดชอบ 5 กลุ่ม คือ

1. ผู้รับผิดชอบในระดับชาติและเขตพื้นที่การศึกษา
2. โรงเรียน
3. ผู้บริหาร
4. ครู
5. นักเรียน

สำหรับผลความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อคิดเห็นในภาพรวม สอดคล้องกันว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาคนจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับชาติโดยใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลายสอดคล้องกับแนวคิดของ Lund and Kirk (2002) โดยสรุปดังนี้

การวัดผลบนฐานของความสามารถได้ให้ทางเลือกชุดใหม่สำหรับครูพลศึกษา ซึ่งให้วิธีการที่มีทางเลือกสำหรับการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน เมื่อมองไปยังธรรมชาติของวิชาพลศึกษา การวัดผลโดยเทคนิคหรือวิธีการนี้ก็ได้รับการยอมรับโดยนักการศึกษาพลศึกษามากมาย วิชาพลศึกษามีแนวโน้มที่จะวัดผลบนฐานของการปฏิบัติ ดังนั้นการวัดผลสำหรับวิชาพลศึกษา บางครั้งก็ง่ายกว่าวิชาอื่น ๆ การวัดผลบนฐานของการปฏิบัติหรือแสดงความสามารถทางพลศึกษา อาจจะปรากฏออกมาในลักษณะการเล่นกีฬา แข่งขันกีฬา หรือเล่นเกมอย่างแท้จริงหรือแสดงการทำการเดินร่าออกมาอย่างแท้จริงสักชิ้นหนึ่ง เมื่อครูใช้การวัดผลบนฐานของการปฏิบัติบทบาทของครูก็เปลี่ยนไปจากผู้รักษาประตูหรือผู้ประเมินไปยังผู้ฝึกสอนที่มีความสนใจในการปรับปรุงหรือพัฒนาความรู้ของนักเรียนและทักษะของนักเรียน ความเกี่ยวข้องกับการสอนดูเหมือนจะสูง เพราะว่าครูพยายามจะวัดในสิ่งที่สอนในเมื่อบทเรียนทั้งหมดมุ่งความสนใจทำให้นักเรียนสามารถทำได้ตามเป้าหมายของการสอนเพราะการวัดผลเป็นการก่อสร้างขึ้นมานักเรียนก็มีโอกาสหลาย ๆ ครั้งที่จะทำหรือปฏิบัติตนให้ถึงเกณฑ์ที่ครูได้บอกพวกเขาให้ทราบก่อนที่จะเริ่มมีการวัดผล

และนอกจากนี้ Lund (1997) ได้ระบุถึงคุณลักษณะของการประเมินผลบนฐานความสามารถในวิชาพลศึกษาไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ต้องได้แสดงถึงงานที่มีคุณค่าหรือมีความหมายที่ถูกออกแบบให้เป็นตัวแทนของการปฏิบัติในสนาม
2. เน้นความคิดในระดับที่สูงกว่าและการเรียนรู้ที่เน้นถึงการแสดงออกที่มีความซับซ้อนมากกว่า
3. พูดยถึงเกณฑ์ ในก่อนหน้าเพื่อที่จะให้นักเรียน ได้รู้ว่าพวกเขาจะถูกประเมินอย่างไร
4. การวัดผลนั้นจะฝังลึกในบทเรียนอย่างมั่นคงหรือแนบแน่นที่ข้อสอบเหล่านั้นจะไม่สามารถแยกออกมาจากการเรียนการสอนได้เลย
5. คาดหวังว่านักเรียนที่จะแสดงออกให้เห็นถึงงานของพวกเขาในที่สาธารณะเมื่อเป็นไปได้
6. เกี่ยวข้องทั้งการสอบของกระบวนการเท่า ๆ กับผลลัพธ์ของการเรียนรู้หรือผลผลิตของการเรียนรู้

1.2 ด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ

ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐาน
ความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ (ด้านเป้าหมายการประเมิน
มาตรฐานความสามารถ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ขอปรับเพิ่ม ข้อคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย ขอปรับปรุง แก้ไข
5	2.1.1	เป็นการประเมินมาตรฐานความ สามารถของผู้เรียนว่าบรรลุตามเกณฑ์ มาตรฐานความสามารถของมาตรฐาน ความรู้ในแต่ละช่วงชั้นที่ชาติต้องการ ประเมิน หรือในคุณสมบัติการสำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตร	94.12	5.88	-
6	2.1.2	เพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐาน ควรมีความสามารถแค่ไหน อย่างไร ก่อนที่จะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น	100	-	-
7	2.1.3	การกำหนดความสามารถในการ ประเมินระดับชาติ โดยทั่วไป จะกำหนด 3 ระดับ คือความสามารถที่บรรลุตาม มาตรฐานความสามารถต่ำกว่ามาตรฐาน และความสามารถที่เหนือมาตรฐาน	94.12	5.88	-
8	2.1.4	การประเมินมาตรฐานความสามารถใน ระดับช่วงชั้นสามารถประเมินก่อนสิ้น สุดปีสุดท้าย เพื่อจะให้ผู้เรียนมีโอกาส ฝึกฝนพัฒนาแก้ตัว	100	-	-
9	2.1.5	การประเมินมาตรฐานความสามารถ ในช่วงชั้นจะทำการประเมินเมื่อ ผู้เรียนอยู่ระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละ ช่วงชั้นนั้น ๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนใน ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น	88.24	11.76	-

จากตารางที่ 33 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถที่คิดเป็นร้อยละ 100 มี 2 รายการคือ มาตรฐานการประเมินมาตรฐานความสามารถมีเป้าหมายเพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐานควรมีความสามารถแค่ไหน อย่างไรก็ตาม ก่อนจะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้นและการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับช่วงชั้นสามารถประเมินก่อนสิ้นสุดปีสุดท้ายเพียงเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนพัฒนาแก้ตัว

สำหรับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วยและเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยน ข้อคิดเห็นมีดังนี้

เห็นด้วยร้อยละ 94.12 และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยน ข้อคิดเห็น ร้อยละ 5.88 มี 2 รายการคือ เป้าหมายประเมินมาตรฐานความสามารถ เป็นการประเมินมาตรฐานความสามารถของผู้เรียนว่า บรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถของมาตรฐานความรู้แต่ละช่วงชั้นที่ชาติต้องการประเมิน หรือในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และการกำหนดความสามารถในการประเมินระดับชาติ โดยทั่วไป จะกำหนด 3 ระดับ คือความสามารถที่บรรลุตามมาตรฐาน ความสามารถต่ำกว่ามาตรฐาน และความสามารถที่เหนือมาตรฐาน

สำหรับข้อคิดเห็นที่ขอปรับเปลี่ยน มีดังนี้

1. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 2.1.1 ควรปรับคำว่ามาตรฐานความรู้เป็นมาตรฐานสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ในแต่ละช่วงชั้นและตัดประโยคในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร
2. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 2.1.3 ผู้เชี่ยวชาญเสนอข้อคิดเห็นว่าจะกำหนดระดับความสามารถของผู้เรียน 2 ระดับคือ ระดับผ่านและระดับไม่ผ่าน

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วย และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็นเป็นร้อยละ 88.24 และ 11.76 1 รายการคือ การประเมินมาตรฐานความสามารถในช่วงชั้นจะทำการประเมินเมื่อผู้เรียนอยู่ระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นนั้น ๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอข้อคิดเห็น ปรับคำว่าเมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น เป็นเมื่อผู้เรียนเรียนอยู่ในชั้นปีของช่วงชั้นนั้น

สำหรับข้อคำถาม ข้อ 2.1.6 ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิดในข้อคำถามที่ว่า

2.1.6 ท่านคิดว่า จะจัดดำเนินการอย่างไรกับผู้เรียนที่ไม่บรรลุตามมาตรฐาน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในแต่ละช่วงชั้นที่กำหนดไว้ (โปรดระบุ)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็นเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่มากไปหาน้อย ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมในมาตรฐานที่ไม่ผ่านเกณฑ์และประเมินจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ตามที่มาตรฐานระบุ
3. ให้เรียนซ้ำจนกว่าจะบรรลุตามมาตรฐาน
4. ให้เวลาการพัฒนาเพื่อบรรลุตามมาตรฐาน

ข้อวิจารณ์

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาค้นพื้นฐานของชาติ
ด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถ

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 100 เกี่ยวกับแนวคิดด้านเป้าหมาย
การประเมินมาตรฐานความสามารถ คือ

- เพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐานควรมีความสามารถแค่ไหน อย่างไร
ก่อนที่จะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้นและ

- การประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับช่วงชั้น สามารถประเมินก่อนสิ้นสุดปีสุดท้าย เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนพัฒนาแก้ตัว

ความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับนาตยา ปิรันธนานนท์ (2545) ที่กล่าวว่า การศึกษาตามมาตรฐานกำหนดให้ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานช่วงชั้นที่ประเทศกำหนด มาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้นจะเป็นมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับให้สถานศึกษาในทุกเขตพื้นที่ รับผิดชอบไปจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีมาตรฐานตามนั้นและผู้เรียนแต่ละคนต้องแสดงความรับผิดชอบในตัวเองที่จะแสดงความรู้ความสามารถตามมาตรฐานและการศึกษาตามมาตรฐานให้ข้อมูลย้อนหลังแก่ผู้เรียนว่าเขาอยู่ ณ ตำแหน่งใดของมาตรฐาน “สำหรับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับช่วงชั้นสอดคล้องกับ Roeber (2003) ที่กล่าวว่า การประเมินตามมาตรฐาน เราสามารถสร้างโปรแกรมการทดสอบในช่วงชั้นการเรียนรู้ เช่นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-8 ระดับคะแนนข้ามระดับชั้นเรียน อาจจะประโยชน์ที่จะตัดสินใจถึงการเจริญเติบโตของนักเรียนเมื่อพวกเขาเคลื่อนที่หรือย้ายจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไประดับชั้นปีที่ 4 หรือ 5 และเรื่อย ๆ ไป ทั้งคะแนนการเติบโตของนักเรียนแต่ละคนและคะแนนเฉลี่ยแสดงความเจริญของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ชั้นเรียน เขตพื้นที่การศึกษาและชาติ สามารถคำนวณหาได้ ประโยชน์ของมาตรฐานที่ข้ามหลายชั้นเรียนถ้ารายงานในรูปแบบของการเจริญเติบโตมุ่งไปยังความสามารถที่จะทำได้ในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 นั่นคือความก้าวหน้าสิ่งที่เปรียบเทียบก็คือคะแนนของนักเรียน ณ ในระดับชั้นต้น ๆ ก็จะดูเหมือนต่ำ (เพราะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั่วไปจะไม่เท่ากับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 8) แต่มันจะปรากฏกับคนที่ไม่ได้ฝึกหัดมาว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่ได้เรียนรู้ในสิ่งที่พวกเขาจะเรียนรู้ วิธีการหนึ่งที่จะหลีกเลี่ยงนี้ก็คือรายงานคะแนน ณ แต่ละระดับชั้นโดยใช้การวัดเฉพาะชั้นเรียนผ่านคะแนนระดับชั้นที่มีการปรับแล้ว แม้ว่าส่วนนี้จะจำกัดข้อดีของการวัดการเจริญเติบโตแต่ก็เพื่อที่จะอธิบายถึงคะแนนของนักเรียน

สำหรับผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย ในระดับร้อยละ 94.12 และ 88.24 เกี่ยวกับเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติที่ว่า

- เป็นการประเมินมาตรฐานความสามารถของผู้เรียนว่าบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถของมาตรฐานความรู้ในแต่ละช่วงชั้นที่ชาติที่ต้องการประเมินหรือในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

- การกำหนดความสามารถในการประเมินระดับชาติโดยทั่วไป จะกำหนด 3 ระดับ คือ ความสามารถที่บรรลุตามมาตรฐานความสามารถต่ำกว่ามาตรฐานและความสามารถเหนือมาตรฐาน
- การประเมินมาตรฐานความสามารถในช่วงชั้นจะทำการการประเมินเมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นนั้น ๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

โดยหลักทั่วไปของหลักสูตรอิงมาตรฐาน มาตรฐานช่วงชั้นแต่ละมาตรฐานผู้สอนจะจัดสอนหรือประเมินในระดับชั้นใดก็ได้ในระหว่างช่วงชั้น โดยพิจารณาจากความพร้อมของผู้เรียน แต่ทั้งนี้สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือเมื่อถึงระดับสำคัญของแต่ละช่วงชั้น (ป.3, ป.6, ม.3, ม.6) นักเรียนต้องมีความสามารถถึงมาตรฐานที่ระบุไว้สำหรับช่วงชั้นนั้น และพร้อมสำหรับการประเมินจากส่วนกลาง (การทดสอบของชาติ) ส่วนการกำหนดระดับความสามารถระดับชาติ สอดคล้องกับ Connor (2002) ที่เล่าว่าในการกำหนดระดับมาตรฐานความสามารถนั้นแนวคิดอันดับแรกก็คือมีระดับความสามารถหนึ่งระดับที่เป็นกล่าวสำหรับนักเรียนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดและระดับที่สูงสุดเรียกว่าระดับคะแนนเหนือมาตรฐานขณะที่ระดับต่ำกว่าเรียกว่าต่ำกว่ามาตรฐาน

สำหรับผลการวิจัยในข้อคำถามปลายเปิดที่ถามว่าท่านคิดว่าจะดำเนินการอย่างไรกับผู้เรียนที่ไม่บรรลุตามมาตรฐานเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในแต่ละช่วงชั้นที่กำหนด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความสำคัญกับการจัดการสอนซ่อมเสริมในมาตรฐานที่ไม่ผ่าน เรียนซ้ำและให้เวลาเพื่อพัฒนาบรรลุตามมาตรฐานคำตอบดังกล่าวสอดคล้องกับ NASBE (1997); Lund and Kirk, (2002) โดยสรุป ดังนี้

การวัดผลบนฐานของความสามารถได้ให้โอกาสนักเรียนหลาย ๆ ครั้ง ประสบผลสำเร็จในการเล่นหลาย ๆ ครั้งที่มีการวัดผลก็ทำขึ้นระหว่างการแข่งขันโดยใช้การแข่งหรือการทำดีที่สุดที่จะตัดสินว่าจะได้เกรดอะไร ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในช่วงการเล่นในช่วงแรก ๆ ของการเรียนรู้ไม่ควรจะถือเป็นตัวตัดสินนักเรียน การปรับปรุงหรือพัฒนาที่ดีขึ้นกับประสบการณ์ก็คือสิ่งที่เราคาดหวังว่าจะให้แก่นักเรียนเมื่อนักเดินรำ เดินรำผิดพลาดในขณะที่ทำวิดิทัศน์ การเดินรำ พวกเขา ก็สามารถที่จะทำใหม่ได้หรือถ่านทำไม่ได้ก็เขียนซ้ำหรือเขียนใหม่ก็มีขึ้นได้ เมื่องานเขียนนั้นยังไม่ได้พอถึงขั้นยอมรับได้ นักการศึกษาเหล่านั้นผู้ใช้การวัดผลเพื่อจะใช้วัดนักเรียนต้องยอมรับว่าในโลกของความเป็นจริงคนจะมีโอกาสหลาย ๆ ครั้งในการสาธิตหรือแสดงความสามารถออกมา นักกีฬาที่แข่งขันในการแข่งขันหลาย ๆ อย่าง นักเดินรำก็ต้องแสดงหลาย ๆ ครั้ง และคนเล่นสเก็ตก็ต้องออกไปแสดงและมีการแข่งขันมากกว่าหนึ่งครั้ง การให้โอกาสหลาย ๆ ครั้งกับนักเรียนที่จะเข้าถึงและ

ประสบผลสำเร็จน่าจะเป็นประสบการณ์ ที่ใกล้เคียงกับโลกของความเป็นจริง มากกว่าการวัดผลเพียงครั้งเดียว นอกจากนั้นหลาย ๆ รัฐในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ดำเนินการกับนักเรียนที่ไม่ผ่านมาตรฐานที่กำหนดดังนี้

- ในรัฐโอไฮโอ (Ohio) รัฐบังคับว่า อำเภอ/เขต จัดสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนที่ สอบตกข้อสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในวิชาแกน 1 หรือมากกว่า 1 วิชา รัฐได้ให้เงินกับอำเภอ/เขต และรวมในทุกกรอบหลักสูตรของรัฐให้มีส่วนที่แนะนำให้มีการสอนซ่อมเสริม
- รัฐนิวยอร์ก (New York) บังคับให้ทุกอำเภอ/เขต ให้มีการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนทุกคนที่ตกการวัดผลการอ่าน เขียนและเลขคณิตในระดับประถมต้น อำเภอ/เขต ต้องบอกผู้ปกครอง/พ่อแม่ ให้รู้ผลการสอบและแผนการสอนการสอนซ่อมเสริมและรัฐก็มีเงินให้การสนับสนุนกิจกรรมสอนซ่อมเสริมนี้
- รัฐอินเดียนา (Indiana) มีโปรแกรมที่ครอบคลุมในเรื่องการสอนซ่อมเสริมภาคบังคับ นักเรียนที่สอบได้ในประเภทต่ำสุด 2 อย่าง (ทั้งคู่ต่ำกว่าการสอนผ่าน) ในข้อสอบของรัฐในการอ่าน และคณิตศาสตร์ต้องได้รับการสอนซ่อมเสริม นักเรียนที่ได้คะแนนเหนือกว่าหรือต่ำกว่าระดับผ่าน (ระดับต่ำที่สุดต่อมา) ก็มีสิทธิของรัฐ Indiana ในการสอนซ่อมเสริม บีบให้เงินลงสู่โรงเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่สอบได้คะแนนในระดับต่ำที่สุดทั้ง 2 ระดับ และโรงเรียนสามารถของเงินและบริการเพื่อช่วยนักเรียนที่มีคะแนนในประเภทต่ำสุดระดับต่อมา

ถ้าผลการสอบของนักเรียนจากข้อสอบของรัฐชี้ให้เห็นว่าในวิชาที่นักเรียนที่ได้คะแนนสูงมากกว่าความคาดหวังของรัฐมาก ผู้กำหนดนโยบายของรัฐอำเภอ/เขต ครูและโรงเรียนจำต้องมีกลไกบนฐานของผลการสอบและมาตรฐานของรัฐที่จะส่งเสริมให้นักเรียนที่จะดำเนินการพัฒนาต่อให้สูงเกินกว่าความคาดหวังของรัฐ

1.3 ด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ

ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญปรากฏดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐาน
ความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านวิธีการประเมินมาตรฐาน
ความสามารถ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ขอปรับปรุง ข้อคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย ขอปรับปรุง แก้ไข
10	2.2.1	ในการประเมินมาตรฐานความสามารถ นั้นกำหนดให้มีคณะกรรมการประเมิน มาตรฐานความสามารถระดับชาติ ซึ่ง ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของ รัฐตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบ ประเมิน	94.12	5.88	-
11	2.2.3	กรอบการประเมินจะกำหนดมาตรฐาน ความรู้ที่ต้องการจะประเมิน กำหนดวิธี การประเมิน กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการ ประเมิน และกำหนดเกณฑ์การตัดสิน ที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐาน	100	-	-
12	2.2.4	นำกรอบการประเมินผ่านกระบวนการ ประชาพิจารณ์	94.12	5.88	-
13	2.2.5	เปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะชนเกี่ยวกับ มาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการ ประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพ ตามมาตรฐานและระยะเวลาที่จะทำการ ประเมิน	100	-	-

จากตารางที่ 34 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมิน
มาตรฐานความสามารถด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถที่คิดเป็นร้อยละ 100 มี 2 รายการ
คือ

กรอบการประเมินจะกำหนดมาตรฐานความรู้ที่ต้องการจะประเมิน กำหนดวิธีการประเมิน กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และกำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานและเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐานและระยะเวลาที่จะทำการประเมิน

สำหรับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วย และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยน ข้อคิดเห็น มี 2 รายการเช่นกันคือ ระดับที่เห็นด้วยร้อยละ 94.12 และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็น ร้อยละ 5.88 มี 2 รายการคือ ในการประเมินมาตรฐานความสามารถนั้นกำหนดให้มีคณะกรรมการ ประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของรัฐ ตัวแทน เขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบการประเมิน และนำกรอบการ ประเมินผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์

สำหรับข้อคิดเห็นที่ขอปรับ-เพิ่ม มีดังนี้

1. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 2.2.1 ควรปรับคำว่าผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็น ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพราะทำให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 2.2.4 ควรเพิ่มคำว่าและทดลองใช้เพราะการนำกรอบการ ประเมินผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์และทดลองใช้ทำให้เห็นจุดอ่อนจุดแข็งที่ชัดเจน

สำหรับข้อคำถามข้อ 2.2.2 และข้อ 2.2.6 ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิดผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็นดังนี้

ข้อ 2.2.2 การได้มาซึ่งคณะกรรมการที่ระบุในข้อ 2.2.1 ควรได้มาโดยวิธีใด ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็นเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่มากไปหาน้อยดังนี้

1. คัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ประกาศรับสมัคร และทำการคัดเลือกโดยวิธีการทดสอบ

3. สรรหาจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยการสอบถามผู้รู้ การนำเสนอจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ 2.2.6 ระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐาน และระยะเวลาที่จะทำการประเมิน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็นเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่ จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ระยะเวลา 1 ปี ก่อนการประเมิน
2. ระยะเวลา 6 เดือน – 1 ปี ก่อนการประเมิน
3. ช่วงชั้น 1-2 เปิดเผยข้อมูลก่อนการประเมิน 1 ปี
ช่วงวัย 3-4 เปิดเผยข้อมูลก่อนการประเมิน 6 เดือน
4. ระยะเวลา 2 ปี ก่อนการประเมิน

ข้อวิจารณ์

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ ด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ

ผลการวิจัยพบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละร้อยเกี่ยวกับแนวคิดด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ คือ

- กรอบการประเมินจะกำหนดมาตรฐานความรู้ที่ต้องการจะประเมินกำหนดวิธีการประเมินกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินและกำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐาน
- เปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐานและระยะเวลาที่จะทำการประเมิน

จากผลการวิจัยผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับกรอบการประเมินและการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานครูที่ที่ต้องการประเมิน กำหนดวิธีการประเมินกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และกำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการซึ่งสอดคล้องกับ นาตยา ปิณฑานนท์ (2545) ที่กล่าวว่าความพิเศษของการประเมินตามมาตรฐานในระดับประเทศ อยู่ตรงที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมิน เครื่องมือการประเมิน เกณฑ์การตัดสินในการประเมินให้ครู ผู้เรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับทราบล่วงหน้าด้วย ในต่างประเทศมีการบอกไว้ในอินเทอร์เน็ตให้ได้รับทราบทั่วกันตั้งแต่เนิ่น ๆ เลย การประเมินจึงมิใช่เรื่องของความลับหากประเทศชาติต้องการคนในชาติให้มีลักษณะใดและเชื่อว่าการศึกษสามารถสร้างคนตามลักษณะเช่นนั้นได้ ก็ต้องบอกให้สาธารณชนทราบล่วงหน้าโดยเฉพาะ โรงเรียน ครู ผู้เรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้จัดการศึกษาให้แก่ลูกหลานได้ถูกทาง ด้วยเหตุนี้การประเมินจึงมิใช่การค้นหาข้อบกพร่องแต่การประเมินคือการช่วยกันพัฒนาดังเช่นรัฐ Oregon ได้ชี้แจงและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผู้เรียนเพื่อรับรองมาตรฐานให้โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและสาธารณชนรับทราบ เพื่อจะได้เตรียมการล่วงหน้า

สำหรับเกณฑ์การประเมิน NASBE (1997) ระบุว่าแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion - Referenced Test: CRT) เป็นแบบทดสอบที่ใช้เทียบความรู้ความสามารถของนักเรียนกับมาตรฐานและจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ผลของการทดสอบจะรายงานเป็นระดับความรู้ ความสามารถที่กำหนดไว้แล้ว แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ จึงวัดว่านักเรียนรู้และสามารถทำอะไรได้ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับมาตรฐานของชาติและท้องถิ่นที่กำหนด

นอกจากนี้ เอกรินทร์ สิมหาศาล (2546) ได้กล่าวถึงการประเมินผลทางการเรียนระดับชาติไว้ดังนี้ การประเมินการเรียนรู้ในระดับชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งและคุณภาพการศึกษาของชาติ แล้วนำผลการประเมินไปวางแผนปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการศึกษาของชาติ ในขณะเดียวกันก็แจ้งผลกลับไปให้สถานศึกษาดำเนินการปรับปรุงกระบวนการ การจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดซึ่งเป็นระบบควบคุมคุณภาพจากภายนอกนอกเหนือไปจากการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

สถานศึกษาจึงต้องจัดเตรียมผู้เรียนให้เข้ารับการประเมินด้วยความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินระดับชาติ ต้องให้ความร่วมมือในการประเมินเต็มความสามารถและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขการประเมินอย่างเคร่งครัด

Klein (1995) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของครูและการนำวิธีการประเมินผลด้วยการปฏิบัติไปใช้ โดยอยู่บนพื้นฐานการฝึกอบรมพัฒนานุเคราะห์และการแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจำนวน 116 คน ซึ่งเข้าร่วมโครงการของรัฐมิสซูรีที่จัดฝึกอบรมพัฒนานุเคราะห์เกี่ยวกับการประเมินผลด้วยการปฏิบัติ ในช่วงเวลา 3 ภาคการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ รายการตรวจสอบการรับรู้เกี่ยวกับการประเมินผลด้วยการปฏิบัติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่าครูมีทัศนคติในทางบวกเกี่ยวกับการใช้การประเมินผลการปฏิบัติแม้ว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านการเรียนรู้

ผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 94.12 เกี่ยวกับแนวคิดด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ คือ

- ในการประเมินมาตรฐานความสามารถนั้นกำหนดให้มีคณะกรรมการการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของรัฐ ตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบการประเมิน

- นำกรอบการประเมินผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์

จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ค) ที่ได้เสนอนโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชาติ ดังนี้

1. ให้มีสำนักงานติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติ (The National Assessment of Educational Achievement) มีฐานะเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวางแผนประสานงาน สนับสนุนดำเนินการติดตามกำกับ และประเมินการเรียนรู้และรายงานผลในระดับประเทศและระดับจังหวัด

2. ให้มีกระบวนการสรรหาคณะกรรมการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
แห่งชาติ คณะกรรมการควรประกอบด้วยประธานกรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผู้แทนองค์กรวิชาชีพครู ผู้แทนองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทาง
ระดับชาติ

3. ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติ มีหน้าที่ดังนี้

3.1 กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ระดับประเทศ

3.2 พัฒนาระบบการประเมินการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้เกณฑ์ และมาตรฐานการเรียนรู้ระดับ
ประเทศ

3.3 พัฒนารูปแบบการติดตามและประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประเทศ ใน
วิชาพื้นฐานและวิชาหลักตามนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำหรับระดับชั้นที่สำคัญ คือ ป.3, ป.6 ,
ม.3 และ ม.6 โดยวางแผนการประเมินทั้งความก้าวหน้าของการเรียนรู้ (Progress) และระดับผลการ
เรียนรู้ (Achievement Level) เป็นรายวิชาหมุนเวียนกันไปให้สามารถนำคะแนนมาเปรียบเทียบ
เพื่อทราบพัฒนาการหรือความก้าวหน้าของการเรียนรู้และสถานภาพของระดับผลการเรียนรู้
ระหว่างระดับชั้นการเรียน และมีการศึกษาเป็นรูปแบบที่พร้อมสำหรับทำการศึกษาเปรียบเทียบกับ
นานาชาติ

3.4 ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังผู้เรียน ปัจจัยทางการศึกษา และการเรียนรู้
ที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งวิเคราะห์แนวโน้มของความก้าวหน้าและระดับผลการเรียนรู้รายวิชาหลักใน
ระดับประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว

3.5 จัดทำรายงานประจำปีเพื่อรายงานผลการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ
ประเทศและจังหวัด โดยทำการเปรียบเทียบความก้าวหน้าและระดับผลการเรียนรู้ของประเทศ
สำหรับรายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

3.6 ติดตามกำกับกำกับการดำเนินงานของคณะกรรมการติดตามและประเมินการเรียนรู้
ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

ผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดด้านวิธีการประเมินมาตรฐาน
ความสามารถของชาติ ในหัวข้อ

- ท่านคิดว่าการได้มาซึ่งคณะกรรมการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ ควรได้
มาโดยวิธีใด (โปรดระบุ)
- ท่านคิดว่าระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะ
ประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินและเกณฑ์การตัดสินใจ

จากผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคณะกรรมการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับ
ชาติควรได้มาโดยการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถจากหน่วยงานต่าง ๆ ประกาศรับสมัคร
และสรรหาจากหน่วยงานต่าง ๆ นั้นสอดคล้องกับนโยบายการประเมินผลการเรียนรู้จากประเทศไทย
ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ข) ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. คณะบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านการวัดและประเมินการเรียนรู้ทุกระดับ ส่วนใหญ่
จำเป็นต้องคัดสรรจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินทางการศึกษาและ
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
2. นโยบายการวัดและประเมินการเรียนรู้จำเป็นต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้บริหารการ
ศึกษาระดับสูง และได้รับฉันทามติจากประชาคมทางการศึกษา เพื่อใช้เป็นกลไกของการติดตาม
กำกับสนับสนุนและพัฒนาการเรียนรู้ทุกระดับอย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

ส่วนระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินนั้นผู้เชี่ยวชาญส่วนมากเห็นว่าควรมี
ระยะเวลาเปิดเผยข้อมูลก่อนการประเมินประมาณ 1 ปี ซึ่งสอดคล้องกับนาคยา ปิรันธนานนท์
(2545) ที่กล่าวว่า การประเมินตามมาตรฐานมีการบอกไว้ในอินเทอร์เน็ตให้ทราบทั่วกันแต่เนิ่น ๆ
เพราะการประเมินไม่ใช่เรื่องของความลับและสอดคล้องกับ Burger (1998) ที่กล่าวว่า

การวัดผลที่วัดนักเรียนโดยอิงมาตรฐานไม่จำเป็นจะต้องให้การสอบในวันเดียวกัน
นักเรียนอาจทำการสอบได้เมื่อไรก็ได้เมื่อนักเรียนและครูเชื่อว่านักเรียนพร้อมที่จะประสบผลสำเร็จ
มากกว่าให้รักเรียนสอบในเวลาเดียวกันและวันเดียวกัน ถ้าพวกเขาสอบเมื่อพวกเขาพร้อมหรือ
ผู้สอบพร้อมจะทดสอบ จึงเป็นระบบการวัดผลตามความต้องการของนักเรียน เป็นการตัดสินใจของ
นักเรียนและครู

ตารางที่ 35 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐาน
ความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านการรายงานผลการประเมิน
และการนำผลไปใช้)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ขอปรับปรุง ข้อคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย ขอปรับปรุง แก้ไข
14	2.3.1	นำผลการประเมิน รายงานความสำเร็จ ในการจัดการศึกษาของชาติ รายงาน ความก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวม ของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณ ภาพที่กำหนดไว้	100	-	-
15	2.3.2	เผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียนรับทราบ	100	-	-
16	2.3.3	นำผลการประเมินมาตรฐานความ สามารถใช้ประโยชน์เพื่อกำหนด นโยบาย ทิศทางการปรับปรุงมาตรฐาน การศึกษาของชาติต่อไป	100	-	-

จากตารางที่ 35 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมิน
มาตรฐานความสามารถด้านการรายงานผลการประเมิน และการนำผลไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 100
ทั้ง 3 รายการคือ

1. นำผลการประเมิน รายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ รายงานความ
ก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวมของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้
2. เผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียนรับทราบ
3. นำผลการประเมินมาตรฐานความสามารถใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดนโยบาย
ทิศทางการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

ข้อวิจารณ์

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาค้นพื้นฐานของชาติด้านการรายงานผลการประเมินและการนำผลไปใช้

ผลการวิจัยพบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละร้อยเกี่ยวกับแนวคิดด้านการรายงานผลการประเมินและการนำผลไปใช้ คือ

- นำผลการประเมิน รายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ รายงานความก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวมของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้
- เผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียน รับทราบ
- นำผลการประเมินมาตรฐานความสามารถใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดนโยบาย ทิศทางการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

จากผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับการนำผลการประเมินรายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ รายงานความก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวมของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับที่นาตยา ปิณฑานนท์ และคณะ (2542), Education Commission of the States (2002) ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลระดับชาติ ไว้ว่า ในประเทศสหรัฐอเมริกาหน่วยงานประเมินความก้าวหน้าการศึกษาของชาติ รับผิดชอบในการสำรวจความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนในประเทศตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 8 และปีที่ 12 ในวิชาที่คัดเลือกไว้และนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาประเทศชาติและประกอบกับการจัดการศึกษาตามมาตรฐานและการประเมินตามมาตรฐานเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้ในการรายงานผลการจัดการศึกษาของชาติโดยกำหนดมาตรฐานช่วงชั้น (Benchmark) เป็นขีดมาตรฐานของความสำเร็จที่ผู้เรียนต้องไปให้ถึงแต่ละช่วงชั้นการเรียน

สำหรับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยเห็นด้วยกับการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียนรับทราบ Burger (1998) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรายงานผลการเรียนสู่สาธารณะชนว่าครู นักเรียน และผู้ปกครองต้องการรายงานในรูปแบบการรายงานในรูปแบบที่เข้าใจ

ง่าย ไม่ต้องการรายงานที่ต้องวิเคราะห์ดังนั้นรูปแบบการรายงานผลการเรียนควรเป็นการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักเรียนกับเกณฑ์ของชาติ หรือตัวอย่างของชาติ สิ่งที่ยากต้องมีความชัดเจนเข้าใจง่ายว่านักเรียนรู้อะไร ทำอะไรได้บ้างและจำเป็นต้องทำหรือเรียนอะไรเพิ่มเติม รูปแบบการรายงานอาจใช้รูปแบบ กราฟ และตัวอักษรรวมกัน เป็นการง่ายที่จะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจและสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ก) ที่กล่าวว่าขณะนี้มีความจำเป็นที่โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาและชาติ ต้องเผยแพร่ข้อมูลผลการเรียนของนักเรียนในชาติ เพื่อให้ชุมชน สาธารณชนรับรู้ ด้วยกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณชน ซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ที่อิงมาตรฐานและยังทำให้โครงสร้างพื้นฐานการศึกษามั่นคงยั่งยืนอีกด้วย ดังที่เครือข่ายการเรียนรู้แห่งมลรัฐวอชิงตัน (Washington Partnership for Learning, 1999) ได้พัฒนาข้อเสนอแนะการช่วยให้พ่อแม่ผู้ปกครองและองค์กรธุรกิจ เข้ามาร่วมพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยจัดพิมพ์เอกสารข้อเสนอแนะดังกล่าว ข้อเสนอแนะดังกล่าวนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านดีขึ้น และยังชี้แนะวิธีการรายงานผลตามมาตรฐาน ซึ่งทำให้ทุกคนรู้บทบาทช่วยสนับสนุนให้ผลการเรียนของนักเรียนพัฒนาขึ้น

กล่าวโดยสรุปแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาตินั้น มีแนวทาง ดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการประเมินมาตรฐานความสามารถซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าสิ่งสำคัญของกรอบแนวคิดการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติคือ

การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ มากกว่าประเมินส่วนเล็กๆ น้อยๆ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษาที่แสดงถึงระดับความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะของผู้เรียนตามมาตรฐานสาระความรู้ โดยผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย

2. กำหนดเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป้าหมายสำคัญของการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติก็เพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐานควรมีความสามารถแค่ไหน อย่างไร ก่อนที่จะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น โดยทั่วไปจะกำหนดความสามารถ 3 ระดับ คือ ความสามารถที่บรรลุตามมาตรฐานความสามารถต่ำกว่ามาตรฐานและความสามารถที่เหนือมาตรฐาน การประเมินในระดับช่วงชั้นสามารถประเมินก่อนสิ้นสุดปีสุดท้าย เพื่อจะให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนพัฒนาแก้ตัว และบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานความ

สามารถของมาตรฐานความรู้ในแต่ละช่วงชั้นที่ชาติต้องการประเมินหรือในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ส่วนการประเมินมาตรฐานความสามารถ ผ่านช่วงชั้นจะทำการการประเมินเมื่อผู้เรียนอยู่ระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นนั้นๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

สำหรับผู้เรียนที่ไม่บรรลุตามมาตรฐานในระดับช่วงชั้นที่ประเมินกลุ่มผู้เชี่ยวชาญยังให้ความเห็นว่า ควรจัดการซ่อมเสริม หรือเรียนซ้ำในมาตรฐานที่ไม่ผ่านจนกว่าจะบรรลุตามมาตรฐานที่ชาติต้องการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการพัฒนาผู้เรียน

3. วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถจะต้องกำหนดกรอบการประเมิน ซึ่งก็คือมาตรฐานความรู้ที่ต้องการจะประเมิน กำหนดวิธีการประเมิน กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และกำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐาน และนำกรอบการประเมินผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์ก่อนจะดำเนินการประเมินต้องเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐานและระยะเวลาที่จะทำการประเมิน

ส่วนคณะกรรมการในการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ คณะกรรมการควรประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของรัฐ ตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อกำหนดกรอบประเมิน

สำหรับวิธีการที่จะได้มาซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว อาจได้จากการคัดเลือกผู้ที่มีความรู้จากหน่วยงานต่างๆ สรรหา และประกาศรับสมัครเพื่อทำการคัดเลือกต่อไป

4. การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า การรายงานผลเพื่อรายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ รายงานความก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวมของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้ และต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อ แม่ ผู้ปกครองและนักเรียนรับทราบ และผลการประเมินมาตรฐานความสามารถ สามารถใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดนโยบาย ทิศทางการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป